

ஸ்ரீமஹிமேஸ்வரநமஃ

வரவஹுணநமஃ

தெ. ந

இஃது

சுக்லயஜூர்வேதத்தின்

ஜாபாலசாகைபின் உபநிடதமாகிய

ஜாபாலோபநிடதத்தின்

பொழிப்புரையும் விசேடவுரையும்

—(*)—

பிரம்மஞ்

சிதம்பரம் ப்ரம்மவித்யா பத்திராதிபரான
பரஸமய பஞ்சானன பண்டித பஞ்சஜன்ய

கு'ஸ்ரீ நிவாஸதீக்ஷிதரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

—(*)—

பிரம்மஞ்

திரு-சிவானந்த சாகரயோகிசுவரரவர்களால்

சேதிக்கப்பட்டு

—(0)(*)(0)—

திருவையாற்றுக்கருகில்

மடுக்காவேரி) ஸ்ரீஜகத்குருயந்திரசாலையில்

பதிபிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் பதிப்பு

1906

இதன் விலை ரூ. 7

சிவமயம்

ஜாபாலோபநிடதமுகவுரை

ஜாபாலோபநிடதமென்பது ஐந்துண்டு. அவற்றின் வேற்றுமையறியப்படுவதற்காக அவிமுக்த ஜாபாலோபநிடதம், 'பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிடதம்' 'பஸ்மஜாபாலோபநிடதம்' 'ருத்ராட்ச ஜாபாலோபநிடதம்' 'ஜாபால்யுபநிடதம்' எனவழங்குவார்கள். இவற்றுள் அவிமுக்தஜாபாலம் சுல்லயசுகிலும், ருத்ராட்ச ஜாபாலம் ஜாபாலி இவைகள் சாமவேதத்திலும், பிருஹஜ்ஜாபாலம், பஸ்ம ஜாபாலம் இவைகள் அதர்வணவேதத்திலும் படிக்கப்படுகின்றன. அதர்வணவேதத்திலுள்ள பிருஹஜ்ஜாபால, பஸ்ம ஜாபாலங்களும் ஜாபாலமென்ற பெயரொற்றுமைகொண்டு இவ்வுபநிடதமே யாமெனயங்கி நாராயணபட்டர் இதை அதர்வண வேதத்துபநிடத மாமென, அதற்குறிய மந்திரத்துடன் சாந்தியிட்டு உரையிட்டனர். இவ்வைந்துபநிடதங்களும் வீழ்ந ருத்ராட்சம், பஞ்சபஞ்சாட்சரம், சிவார்ச்சனம்- பில்லபத்ரங்களைன்ற பஞ்ச வைதிக பாசுபதமுத்திரைகளுக்கு பரமஹம்ஸ பிரபிருதிகளான அத்தியாச்சிரமிகளே முக்யோதிகாரிகளென்றும், மற்ற சர்வாச்சிரமிகளும் முக்திக்கந்தரங்க சாதனமான மேற்கண்ட பஞ்சமுத்திரைகளைத்தத்தம் ஆச்சிரமங்களுக்கேற்பபடி. அனுஷ்டித்துக் கிருதார்த்தகராம் வழிபடுதெனவும் நிரூபித்தன. அவற்றுள் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சராதி திவ்ய நாமதேவகவைபவத்தை இவ்வவிமுக்த ஜாபாலோபநிடதம் விசேஷமாய் நிரூபித்து மோட்சசாதக வைதிகமந்திரங்களில் ஸ்ரீகைவல்யோபநிடதமிறுதியிற் குறித்தவாறு சதருத்திரீயமே (ருத்திராத்தியாயமே) மிகச்சிறந்ததாமென்றும். இருபுருவத்தின்குறையெனப்படும் ஆக்ஞாஸ்தானத்தில் சோதிவிங்க மூர்த்தியான ஸ்ரீ குருவை ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாய ஜபபூர்வமாய் இடையறாத தியானித்து ஸந்தவற்கு அண்டரீண்டங்களில் அவிமுக்தமெனப்படும் ஸ்ரீகாசிக்கு சுதந்திரான ஏகநாதன் நிருவருளால் பீரணவ மஹாவித்தையும் ஸ்ரீபஞ்சாட்சராதி வித்தைகளும் கிடைக்கப்பெற்று அக்கணத்திற்றானே பரசிவசாயுஜ்யபதிவ்ய முத்திகிடைக்க

உபநிஷத்வர்த்தியா

குமென்றும், அதற்கு உரியவர் அண்டத்தில் காசிக்ஷேத்திரத்தில் எல்லாச் செத்துக் கஞமென்றும், மற்ற விடத்தில் பின்டாலிமுகத் தோபாசுக்களான ஸர்வாச்சிரமிகளென்றும் முழங்கியது. இதனைத் தோல்லாச்சிரியர் பலர் பிரமாணமாக வெடுத்து வழங்குவந்திருக்கின்றார்கள். வேதபாஷியக் காரர்களும் வேதாந்தபாஷியக்காரர்களும் இவ்வுபநிடதத்தை ஒவ்வொரு பிரகரணங்களிலெடுத்ததுண்டி யசர்வேதபாஷியத்தில் ஸ்ரீ மாத்வாசாரியரும் பாஸ்கராசாரியரும் ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாய முகவுரை யிலிதனை யெடுத்துக்கறித்தார்கள். மஹீதராசாரியரும் சுல்ல யசர்வேதபாஷியத்தில் இதனை ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாயமகிமையிலேயே எடுத்தாண்டனர். உவ்வடாசாரியர் கர்க்கியாசாரியர் முதலாயினாரும் இதனை உத்தரித்தனர். ஜகத்குருசுவாமிகள் வேதாந்தபாஷிப்பத்திலும் மூன்றாம் அத்தியாயத்து நான்காம் பாதத்து ஒன்றிரண்டிகரணங்களாகிய புருஷார்த்தாதி கரணம், பராமர்சாதிகரணம் இவற்றின் இயதிகளில் இவ்வுபநிடதவசனங்களை யெடுத்து விசாரித்திருக்கின்றனர். அவ்வாசாரியர் பாஷியத்தை யனுசரித்த பிரம்மவந்தியர் பரணம் முதலிய பிரந்தங்களிலும் இவ்வுபநிடத வசனத்தின் சம்பந்தமுண்டு. மற்ற பாஷியங்களையிற்பிப் ஸ்ரீகண்ட சிவாசாரியர், பாலதேவபிச்சரபண்டிதர் ராமானுஜாசாரியர் முதலிய எவரும் அதே பிரகரணத்தில் இவ்வசனத்தை யெடுத்தாண்டனர். இங்ஙனமே ஸ்ரீ மதப்பயதட்சிதராதி பெரியோர்களும் வைத்யநாத திட்சிதர் முதலியபிரந்தனக்காரர்களும் இவ்வசனத்தையெடுத்து ஸ்ரீ ருத்திரப் பிரசம் சையையெடுத்து வழங்கினர். ஆகவே இவ்வுபநிடதம் எவ்வழியானும் சர்வாசாரிய பரிச்சுமுள்ள உபநிடதமாமென்க. இச்சாகைக்குமகரிஷி, சுத்யகாமரென்ற ஜாபாலரென்றார் நாராயணப்பட்டர். அவராயினும் மற்றவராயினுமாகு. இவ்வுபநிடதத்திற்கு கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்களைச் சிலபுராணங்களில் அனுவதித்த துண்டு அவைகளைச் சமயம் நேர்ந்துழிவிரிப்பாம். மேற்கண்ட நியாயங்களால் இவ்வுபநிடதம் உருவத்திற்குறிதாயினும் பெரிதேயென்க, மேலும் ஸ்ரீ ருத்திரத்திற்கு வியாக்கிபனம் செய்யவெழுந்தபலரும் இவ்வுபநிடதத்தை சிரமேற்கொண்டாரெனத் துணிந்திடுக. இவ்வுபநிடதத்தில் ஆறுகண்டங்களுண்டு. அவற்றில் முதற்கண்டம் நிருதரஸ்பதியாக்ஞாஸ்கியர் சம்வாதமாய் தாரகத்தை நிரூபித்த

து. இரண்டாவது அத்திரிபாக்ஞயவல்கிய சம்வாதமாய் அவிமுக்த
சொருபுததை நிரூபித்தது, மூன்றாவது முற்குறித்த தாரகமந்தி
ரம் உள்ளிட்ட ஸ்ரீ உருத்திராத்தியாயத்தைப்புகழ்ந்தது. நான்
காவது ஜனகய ஞ்ஞவல்கிய சம்வாதமாய் சன்னியாச விதியைக்
குறித்தது. ஐந்தாவது அத்திரி யாக்ஞவல்கிய சம்வாதமாய் சன்னி
யாசத்தை புகழ்ந்தது. ஆறாவது உபசங்காரருபமாய் இவ்வித்தை
யின்பயனை நிரூபித்தது. அற்றேல் சன்னியாசத்தை ஸ்பஷ்ட
மாய் விதித்த இவ்வுபநிடதத்தை எடுக்காது ஆசிரியர்பாதராயணர்
சன்னியாசவிதி கற்பனைக்கு கஷ்டப்பட்டு குத்திரமியற்றியதெத
னாலாவெனின், இவ்விஷயத்துக்கு எல்லாபாஷ்யக்காரரும் ச
மாதானத்தை விரிவாய்ச் சொல்லியிருப்பதால் யாமதற்குப் புதி
தாய்ச் சொல்ல வேண்டுமென்றுமில்லை. சம்சயமில்லாது ஸ்ப
ஷ்டமாய் ஒவ்வோர் விஷயங்களை நிரூபிக்கும்வெதாந்தவாக்கியங்
களையும் வேதாசாரியர் எடுக்காமெக்குக் காரணம் அவற்றையெ
டுத்தால் அதிகரண லக்ஷணம் குன்றுமென்று முன்னரே கைகல்
யப்பேருரையிற் குறித்தோம். அதனையே யிங்கு மறைத்துக்கொ
ள்க. இவ்வுபநிடதத்திற்கு ஸ்ரீசங்கராந்த யோகிகள் நாராயணப
ட்டர் உபநிஷத் ப்ரம்மேந்திர சுவாமிகர் முதலிய சிலர் வியாக்கி
ரானம் செய்திருக்கின்றார்கள். இதற்கே சிலகாலத்துக்குமுன் எ
ம்மால் செய்யப்பட்ட வடமொழிவியாக்கியானமொன்றுண்டு. ப
ல்லியாக்கியானங்களையும் பலபிரதி ரூபங்களையும் கொண்டு இப
ன்றவரை புரிசொதித்து தமிழிலகத்துள்ளார் தாரக வித்தையை
யறிந்தய்யுமாறு இவ்வுபநிடதத்திற்கொக்கிற்றரையியற் நினைமாத
வின் இவற்றுள் கொள்ளற்பாலனவைகளைக் கொண்டு யாமெடுத்த
இம்முயற்சிஇடையே தளர்வுறுது முற்றுப் பெறுமாறு திருவருளை
முன்னிட்டு ஆகி கூறுவாரென அகமகிழ்ந்துவேண்டுகின்றனம்.

சுபம்.

உ
 சிவாஹொஹி
 ப்ரீமாநுவொநஹி |
 ப்ரீவாஸு ஹுணநஹி |
 சாஸ்திரஜிவெஹி மதாஜாநாவொவநிஷி
 வாராயணவாஹி ||

[illegible]

(2) உதவி சிவானந்தம் ||

(ச) தெ நாஸாவடி தீவர்க்கா ஐதிலா |

உபநிஷத்வித்தியா

சுயவெஹநதித்ரிஃ வபு ஐயாஜீவஹுஃ - யவநவொ
நவொவபுது சூதூதம் சுயவஹம் விஜநீபாலிசி ஸவொ
வாபபாஜீவஹு ஸொலிசி-து உவாஸொபயவநவொந
தொலுது சூதூஸொலிசி-து பூதிவிதஹி | ஸொ
லிசி-து சுவபிநு பூதிவிதஹி வரணாயாம். நாஸா
வபெபு பூதிவிதஹி | காவெவரணா காவநாஸீசி
(க) ஸவ-பாநிஜி யக்யுதாநு டொஷாநாரயதீதி தெந
வரணாவவதி ஸவ-பாநிஜி யக்யுதாநு வாவாநாஸயதீ
திதெநநாஸீஸவதி || சுதரவாஸுஸாநம்வவதீதி ஸ-
வொபூ-பாணஸு வ (உ) யவநவொயிஸு வநவொபு
வொ-பாஸு வரஸு வ ஸநிவ-புதீதெநவெஸ
நிஸநாஸு ஸவஸி உவாவதஹி (ஈ) ஸொலிசி-
துஸொலிசி-து உவாஸுதஹி ஸொலிசி-து ஜநதாவ
வெபு | யொவெவதெநவெவ-வெபு ||--||உ||

சுயவெஹநம் ஸவவாரிண வவவஃ - சி-ஜவெபு
நாபுதஹம் ஸவவநிஸவொவாவ யாஜீவஹுஃ ஸத
ந-புதெபெஸெதெநாநிஸவா (ச) சுபுதநாபுதநாபெ
யாநிஸவநிதெதஹ-வொ சுபுதவவநிதி--||உ||

(க) ஸவ-பாநிஜி யவ-பாஷாநாரயதீதி - ஹி : ஸ-க
நாநம் டொபாமிஸாஷுஸ-புதம் வாரம் | தது தெநவர
ணா தெநநாஸீசிவ ஸுஸவாரொந-வெபம் ||

(உ) யஸு-பிரிசி (வா)

(ஈ) ஸொலிசி-து உவாஸுதஹி (வா)

(ச) சுபுதநாபெபாநெநுதெதஹ-வொ சுபுதொவ
தீதெநவெவதெநவெபு-புதஹி (வா)

சுயஜநகொஹவெவெடிஹொயாஜவகூடு தேவஸநெ
 தெ ஸ்வாவயவமவநு ஸநஸாஸந-ஸ்ரூஹீதி ஸஹொ
 வாயயாஜூபவெ ஸுராஸஹவா ஸு ஸஹாவமுஹீஹவெஸி
 (க) முஹாபநீஹகூர் பவ ஜெடிபி வெதரயா ஸ
 ஹவா ஸாஹவபவ ஜெஸி | முஹாபவநாபாயவ-ந
 ரவ தீவாவ தீவா ஸாதகொவாஸாதகொ வெஹீஹா
 மிரநநிகொவாயபஹரெவ விரஜெதடிஹரெவ பவ
 ஜெ(உ) தவெயகெ ப்ராஜாவதாரெவெஹி. கூவபுதி
 தடி-தயா நகூய-பாடிமெயீசெவகூரா (க) டிபிஹி
 ப்ராணம் ப்ராணெவெவதயாகரொதி வஸூரெவெதயா
 கவீயாரெவ கூய-பாடி தவெயவது யொயா.தவொ (ச
 யது ஸகூம் ரஜஸூஜ க்யம் தெயொநிஜிஜிதியொபதொ
 ஜாதொ சுரொவயாம் | தஜா.நஹு சூரொஹாயா
 நொவபுயாநயிதி தடுநெ ந ஸெத்ருணாநிஜி ஜிவெ
 டெடிவா சுஹெரெஸாநிஸு: ப்ராணம் ப்ராணம்மவஸா
 ஹெதெபுஹெவெதடிஹமு ராடிபிஜாஹுதடுவவ-
 டெடிபிஜாஹுபயெ (ரு) டிபி. நவிநெடிபி-ஜ-ஹ-
 யாடிவொவெ ஸவ-பாடிவதா டெ ஸவ-பாடிவெ ஸாடி
 வதாவெஸாஜ-ஹொபிஸாவெதி (சு) ஹ-கொபுதடு

-
- (க) முஹீஹகூர்வநீஹவெஸி | வநீஹகூர்வ ஜெஸி |
 ஹதி (வா)
  - (உ) தவெயகெஹதி (வா)
  - (க) சுபிஹிவெவ்ராணம் (வா)
  - (ச) யடி-த ஹதி (வா)
  - (ரு) யடிபி (ஹிவா)
  - (சு) ஹ-கூர் ஸகூ-புதடு (ஹிவா)

பூரூபாநாதாஜம் ஹவிரநாபம் (க) ரொக்ஷம் தெ
தெய்யெய்யம் விநேச (உ) தசஸ்ரஹததா-வாஸிதவ
தெய்யெய்யதச (ங) ஹவநிதிபாஜவதூம் | — || ச ||

சுயதெய்யநதித்ரீவபூபாஜவதூம்வபூபாஜி
பாஜவதூம் யதெய்யவதீக்யம் ஹவநிதி வதெய்ய
வாபு யாஜவதூம் உதெய்யவதூம் ததெய்யவதீக்யம் யத
தூ (ச) வம் பூரூபாநாதாஜம் விநேச (ங) வரிவா
ஜிநாம் வீரபூரதெய்யநாஸகவாபாபவெய்யவாழி
வெய்யவா ஜிநாவஸ்தாநெய்யவாபவெய்யவாப
வாஸா தீவெய்யவரிமு ஹவநிதிபாஜவதூம் (க) தெய்ய
கூரதெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
நவாவாபவா வதெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
நவாவதெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
தெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
தெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்

ததூவாஜிநாம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
தெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
யதெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
ததூவாஜிநாம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
தெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
யதெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
ததூவாஜிநாம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
தெய்யவதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்

- ||க|| ரொக்ஷம் தெ (உதிவா)
(உ) தசஸ்ரஹததா-வாஸிதவதூம் (உதிவா)
(ங) ஹவநிதிபாஜவதூம் (உதிவா)
(ச) சுயதெய்யநதித்ரீவபூபாஜி
(ங) வரிவாஜிநாம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்
(க) தெய்யகூரதெய்யவதூம் (உதிவா)
(எ) வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்வதூம்

[illegible]

ஒடி வதிண-புரிநெய்தலினை புரிநா வதிண-பூதநெய்தலினை
உறுதி செய்த ! வதிண-மேயுவதிண-பூரணம் வதிண-புரிநெய்தல்
வழிகளை உறுதி || ஓசாராம் தோளாம் கிராமம் தீர் ||

இரவாரொவதிஷ தோவா ||

(ஒழுதுதல்)

—(*)—

(கனநிவெமாது நழீதி (வா)

(உ) சுநிவெதவாவீ (உதிவா)

(ங) சூதாட்டம் - ஊகம் - (உதவி)

சுபம்.

ஜாபாலோப நிபதம்.

மூலமும் உரையும்.

அவதாரணிகை.

சர்வலேதாந்தங்களுக்கு முரிய சம்பிரதாயத்தை யனுசரித்து
இச்சாபாலோபநிபதமும் ஓர் சதாசாரிய சிஷ்ய சம்வாதமுதந்தால்
வித்தையை வெளியிடுகின்றது.

ஷுஹஸ்திரா-வாஹபாஜகஜிஹி என்று

(இ — ள்.) பிருஹஸ்பதி யாக்குவல்கியரைக் கேட்
டார். என்பது.

(வி — ரை.) பிருஹஸ்பதி என்று ஓடனைக் குறித்தமை
யால் மாகாமேதாவியாயுள்ளவனே இவ்வித்தைக்குப் பரமாதிகா
ரியெனவும், மாணுஷானந்தம்முதல் சமஸ்தானந்தங்களையும் கீழ்ப்
படுத்தி பிரம்மானந்தத்திற் கடுத்த இரண்யகர்ப்பானந்தத்திற்குக்
தூண ஆனந்தமுள்ளவர் பிரஸ்பதி யென்று தைத்திரீயோபநிபதம்
கூறுகின்றது. ஆதலால் பிருகஸ்பதி ஸ்தானத்தைப் பெற்றவர்களு
க்குப் பராஜாபத்யானந்த மொன்றும், பிரம்மானந்தமொன்றுமேவி
ரும்பத்தக்கது. அவற்றுள் பிரம்மக்ஞானம் நிறைந்த பிருகஸ்பதி
க்கு சுவிசேஷாஸந்தமெனச் சொல்லப்படும் பதமுத்தியானந்தரூப
மான இரண்ய கர்ப்பானந்தம் அவ்வளவு கிரேஷ்டமன்றென்றெ
ண்ணி, என்றும் குன்றாத நிலைமையில் நிர்விசேஷமாய் நிற்கும் பி
ரம்மானந்தத்தையே கருதி நிரவண்யோபாஸ்தி பஸத்தால் இங்
வுலகத்தே ஜீவன் முக்தனாய் பிரம்மநிட்டராய யாக்குவல்கியரை
அவர் கேட்டனரென்றது துஷ்டிரெ-துஷ்டிரெ அஸ்தேது

ரத்தினமூலகே அருகிலும், என்ற சுருதியின் உட்கருத்தையறிந்து
தம்மைப்போல் பல உலகங்களில் கிரமமாய் ஆனந்தா ினுபவங்க
ளைப் பெற்றும், ஈசுவரனை சர்வசொரூபனாய் பாவித்து உபாசித்
தும் வகையறிபாது மீண்டும், அதிகாரமதத்துக்குட்சிக்குண்டு வ
ருத்தமுழுது இங்கிருந்தே பரமவைராக்கியத்தால் எல்லாப்போ
கங்களையும் வெறுத்து பிரம்மானந்தானுபவ பாக்கியம் பெற்ற யா
க்துவல்கியர் தமக்குரிய ஆசிரியனென்று கண்டறிந்த பெருமையை
யே பிறுநாள் பதியினிடத்து அமைத்து சுருதி குறித்ததாமென்க. சித்
தாந்தங்களை வாசம் ஐல்பம் விதன்டை-முதலிய வழிகளால் எடு
த்து நிறுதிப்பது வேதவழிக் காதலால், ஈண்டு ஐல்பகதையாய்க்
கொள்ளின் இவ்விருவரும் சம்பிரதானரும் ஆகலாம். வாசகதை
யாய்க் கொண்டாலும் அங்ஙனமேயாம். இஃது விதன்டையோ
அல்ல. குருசிஷ்ய சம்வாதமென்பது உபநிடதங்களில் பெரும்
ம்பான்மையில் அமைந்ததாகலின் அவ்விதமமைத்துரைசெய்தோ
ம். 'அடைந்து பணிந்து முதலிய சொற்களால் சீடன் தொழிலை
யும், உபதேசம் அனுக்கிரகம் முதலிய சொற்களால் ஆசிரியன்
தொழிலையும், இவ்வுபநிடதம் சிறப்பிக்காமை யின் சமநிலைபெற்ற
இரு மூனிடங்களுக்கு இஃது ஓர் சம்வாதரூபமெனவும், பொருள்
செய்க்கிற குற்றமில்லை. அங்ஙனமாயினும், தேவாசாரியர் பத
வியைப் பெற்று பிரமதேவானந்தத்திற்கு அடுத்த ஆனந்தாதி கா
ரியாய்க்குரு என்ற சொல்லுக்கு இடு குறிப் பொருளாயும்
வாழ்வுத்தி, வாக்குக்கு நாயகனென்ற பெரும்புகழும் சர்வதேவா
தி, த்யமும் அனை கர்மங்களாலாராதிக்கத்தக்கப் பெருமையும்
வாய்ந்த பிறுநாள் பதியை, சீடனாக் கொள்ளுதற்கீராமோலெனின்
பிரம்மானந்தானுபவம், நிறைந்த பிறும்மரிஷ்டனது பெருமை அதி
ஷ்டம் மெனானமேன 'ஸோகியஸ) வர் காபிஷதஸ)'
விரும்ப மொழிந்த சுரோத்திரியனுக்கும் என்ற தைத்திரிய சுரு
தி கூறுதலால் அது கூடும். அனேக வுபநிடதங்களில் இப்பிறுநாள்
பதியாக்துவல்கிய சம்வாதமாகவே இவ்விழுத்தசொரூபநிறுப
ணரும் காரகவிந்தையும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இ
வ்வுபதேசம் மிசச் சிறந்ததென்பதை அதிகமேதும் சொல்லிவிளக்
கவேண்டுமெனில்லை.

அவதரணிகை

கேழ்வியைக்குறிக்கின்றார்.

யடிநா-காநா-கெஷத்ரு- டெவாநா- டெவய
ஜந- ஸுவெ-ஷா- ஸுகாநா- ஸுஹஸுஷ
நயூ
என்று

(இ — ள்.) எது குருகேஷத்திரத்துக் கடுத்தது அ
ல்லது குருகேஷத்திரத்துக்கு மேலானது தேவதைகளுக்கு
தேவயஜ்ஞஸ்தானமாயுள்ளது? சர்வபூதங்களுக்கும் பிரம்ம
சதனமானது.

எ—து

(வி—ரை) குருகேஷத்திரத்துக் கடுத்ததென்பது குருகேஷ
த்திரத்துக்கு கீழ்புரத்திலண்டத்திலமைந்தமையாலும், பிண்டத்
தில் தர்சனோபநிடதம் காநா-கெஷத்ரு- கா-ஸுஷாநெ, குரு
ட்சேத்திரம் தனத்தாளத்திலுள்ளது என்று குறித்தவாறு அக்
குருகேஷத்திரஸ்தானமான தளத்திலும் மேலான அடுத்த ஆக்
ஷாஸ்தானத்தில் இஃதுளதாதலாலும் என்க. குருட்சேத்திரம்
அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும் நுகற்குமேல்புறத்தும் கீழ்புறத்தும்
அமைக்கப்பட்டமையின் குருட்சேத்திரத்திற்கடுத்ததென்றோம்.
பெருமையில் அதிலும் மேலானதென்றோம் யடி-காநா-காநா-
கெஷத்ரு என்று பிரித்தால் எது குருட்சேத்திரத்துக்கு அடுத்தது
என்றபொருளும் யடி-காநா-காநா-கெஷத்ரு என்று
மூன்று பதங்களாக்கி காநா-கெஷத்ரு-யடிநா என்று கூட்டி
நூல்குருட்சேத்திரம்எதற்குழிப்பட்டதேஎன்றும் பொருளாகுமா
தலின் அதற்குநூல்கைப் பொருளுமைத்தோமென்க. இங்கு
குருட்சேத்திரமென்ற சொல்லுக்கு ஓச முத்திகாமர்ளுக்கு
குருகேஷத்திரத்தைச்செய் (ஹெஸுஸி-கிகாபாநா) ஸங்க
கெஷத்ரு-காநா- என்றுபிரார்த்திக்கப்பட்டதெனினுற்றசெய்யடமை
யால் வாராணசியென்ற காசிட்சேத்திரமே குருட்சேத்திரமாகி
னபொருளுரைத்தாருமுளர். அவர்பக்கத்தில் அனேகவுபநிடதம்

களிற் படிக்கப்படும் இவ்வுபநிடத வசனத்திலமைந்த (அநு-
அனு என்றசொல் அவலமாய் ஒழிவதெ பெருங்குற்றம்.
ஹைநெண்டம் ஹிதாவபாந ஹாமவீஸாஸாஹ கிவாபு
நவம் ஹிதெ உவொயிகெவ) என்ற பாணினி சூத்திரங்க
ளால் அனு என்றசொல்லுக்கு ஒர்பகுதியும், மேற்பட்டதும் கீழ்
பட்டதும் பொருளாதலின் யாம் முற்காட்டியபடி அவ்வனு என்
னுஞ்சொல்லெயிர்த்துக்கட்டிக் வகைகளால் “எதுகுருகேஷத்திர
த்தின்பகுதி? எதன்பகுதிகுருகேஷத்திரம்? எதுகுருகேஷத்திரத்துக்
கடுத்தது, எதற்கடுத்தது குருகேஷத்திரம் எதற்கு கீழுள்ளது கு
ருகேஷத்திரம்? எது குருகேஷத்திரத்துக்குமேல்? என்றபலவிதப்
பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வளவுபொருள் கொடுக்கத்தக்
க அனுவென்ற சொல்லையிர்த்தப்படுத்தியும் எப்பிரமாணங்களி
னும் அகப்படாதபடி-குருகேஷத்திரமென்ற சொல்லுக்குப் பொரு
ளுரைத்தும் முக்கியார்த்த மாக கௌணர்த்த ஸ்விகாரக் குற்றக்க
ருங்கு-அகப்பட்டிக்கொள்வது அபரிசேனத்தாலுண்டாவதேயென்
றென்கிறோம். தேவர்களுக்குரியவனுஸ்தான மென்றதும்மனி
தர்களுக்குள் தேவயாகம் செய்யவர்களுக்கு உலகத்தில் புண்ய
நத்திராதிகள் ஸ்தானமாவது போல் தேவர்களுக்குட்பிறந்தமகா
தேவாதிகளையுத்தேசித்து யாகம் செய்யுதற்கு அண்டத்தில் ஸ்ரீ
காலெத்தானமென்பதும் பிண்டத்தில் இத்திரியாபிராணிகளானதே
வர்களே தேவர்களென ப்படுவார்களாதலின், யஜுந்யஜுரீய
ஜெ-உஜெவாலி யக்குனூல் யக்குரேப்புகித்தனர் கர். என்று
அவர்கள் செய்தயாகத்தை புருஷகுத்தம் கடரியவாறு செய்தவி
டம் அவிமுக்கமென்ற ஸ்தானமெனவுந் மேலேவரும் விடைமுக
த்தால் தெரியப்படும். எல்லாப்பூதங்களுக்கும் பிரம்மசதனம் எ
ன்றது. மாளிடத்தன்மை முதலிய சீர்ததம்மங்களையும், பிரா
மணத்தன்மைமுதலிய வர்ணதரிமங்களையும், பிரம்மசரியம் முத
லிய ஆச்சிரமதர்மங்களையும், வித்தைவிசாரம் வைராகியம் முத
லிபசாதனங்களையும் எதிர்போக்காதுசத்யோநிர்வாண மென்றபிர
ம்மபாவத்தை சர்வஜ்ஞத்துக்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய இடமெ
னும் பொருள் கொடுக்கும். பிண்டத்தில் எவ்வித உபாஸ்திவவர்
களையும் நன்னெதிற்குய்ப் பிக்கும் ஆகந்த ஆத்மீசமார்,

ஆயின் ஈசனது அவ்யாஜக்ருஷ்பிரவாகத்துக்கு இடமா
க்கூடிய தண்டத்திலெந்த கேஷத் திரமென்பதும், எந்தகேஷத்தி
ரம் குருகேஷத்திரத்தின் மேலானதென்பதும், எந்த விடத்து எல்
லாத் தேவர்களும் நற்கருமப்பயனைப் பெற்றார்களென்பதும்' பிரஹ
ஸ்பதி வினவிய கேஷத்திரத்திற்கு மூவிலக்கணங்களாம். அங்
னம் பின்னட்டத்தில் தனத்தானமென்ற இதயஸ்தானத்துக்கு மே
லாயுள்ளது யாதெனவும்; எவ்விடத்துக் தேவர்கள் தம்மைத்தா
மறிந்து உய்த்தாரெனவும்' எதனிடத்துச்சென்ற சைதனியம் மீ
ளாதபிரம்மபாவத்தை பெறுமெனவும், மூவிலக்கணங்களுள்ள
இடம் வினவப்பட்டதாம். இங்கண்டத்தில் சவிசேஷ முக்தியும்
அது சிவசாரூப்பியமும் பின்னட்டத்தில் நிர்விசேஷப் பிரம்மபாவ
மும், ஒருகொடியிலிருகனியென்ற ஞானத்தால் பிரதிகோபாச
னை, நிரன்வயோபாசனைகளாகிய வழிபாடுகளை யனுசரிக்கும் அ
திகாரிகளையுத்தேசித்து சொற்சொருங்கப்பொருள் விளங்குகமா
மேதாவியின் வினாவீதென்க.

அவதாரணிகை

யாக்குவல்கியர் பகர்ந்த வினாயகக் காட்டுகின்றார்

சிவிலுக் கொடுவெ கூருகிஷத்ரு டெவாநாம்

தேவயஜநம் ஸிவிலுஷாம் ஹதாநாம் ஸுஹ

ஸதநம் ||

என்று

(இ—ள்) அவிமுக்தமே குருகேஷத்திரத்துக்கு அருத்
தது. தேவர்களுக்குதேவயஜனமாயுள்ளது; எல்லாப்பூதங்க
ளுக்கும் பிரம்ம சதனமாயுள்ளது

(வி—ரை) அவிமுக்கமென்பது என்றும் ஈசனால் விடப்
படாமையானும், பத்தர்களாலென்றும் அடையக் கூடாமையா
னும் அண்டத்திலும் பின்னட்டத்திலும். "அவிமுக்த மென்பதற்கு
ப்பெயரேற்பட்டது. மற்றது முன்போல், மூலத்திலுள்ள 'வை'
என்றசொல் பிரசித்தியைக் குறிப்பதாயினும் கேள்விக்குச் சக்கப
டி அஃது 'அனு' என்றசொல்லின் பொருள் மேனின்றதென்க

‘சுவய்யாநாநிநெகாயுஷம்’ ஆன்வியயங்கள் பல பொருள் கொடுக்கும், என்ற வியாயத்தை இங்கமைத்துக் கொள்க.

அவதரணிகை

அண்டத்திலுள்ளவொருட்சேத்திரங்களை ஜீவசமஸ்திசொருபனைய விராட்டுக்கு ஒவ்வொரு ஆயவயங்களாக நிரூபித்தது பாவனா மாத்திரமே யாகவின, அவ்விதப்பாவனாசித்தர்க்கு அவிமுத்தம் ஒரே இடமாயிருப்பது எங்குள்ளமொவ்வொன்றச் சிட்டுக்கு சுங்கை நிகழாவண்ணம் அவ்விதப்பாவனா சித்தர்க்கு நினைத்தவிடமெல்லாம் அவிமுத்தமேயென நிரூபித்துக்காட்டுகின்றார்.

தஸூரடி பூத ஸுமநவஹி தஜெவஜிநிபுநெ
 டி வெவகாராவக்சுத்ரெ டெவாநாஃ டெவய
 ஜநஃ ஸவெஷ்வராஃ ஸூகிதாநாஃ ஸுஹஸடி
 நஃ | ஹதி

(இ—ள்) ஆகையால் அவ்விடம் விட்டெங்கு சென்றாலும் அதனையே இதிலேத்துருகூற்றிரத்துக் கருத்தது, தேவர்களுக்கு தேவபஜனமாயுள்ளது, சர்வ பூதங்களுக்கும் பிரம்மசதனமாயுள்ளது என்று நினைப்பான். எ—து

(வி—ரை) எடுத்து திவ்யசொருப சாட்சாத்நாரம் பாவனையினாலேயே சிதைக்குமென்பதை ஹாவமுரஹிபிநீவாவபாவணையாலறியத்தக்கது, தமக்கோராச் சிரயமில்லாதது என்றுகவேதாசுவதிராபரிடதங்கூறியது. மற்று அவ்விதப்பாவனைசுமாய் வருவதற்காக ஒருவாறு அண்டபிண்டாவிமுத்தங்களான காசிக்ஷேத்திர ஆக்னியஸ்தானங்களை அடைத்து அவ்விடம் விட்டெனவேப்பானாது அவன் மனோவிருத்தி அதனிடத்தேசெல்லுமாறவின, அவனுக்கு நித்தியாவிமுத்த சேவாபாக்கியம்அவருக்கு கைகடுமென்பதிற்றடையில்லை என்பது ஆசிரியர்கருத்து. அதனையே முகாசியாத்திரை செய்து மீண்டும் தமதுஇம்மை வாழ்க்கையொடுக்கு மன்று சீதம்பரத்தின்மண் ஸ்ரீமன்னட

ராஜவள்ளலார் குஞ்சிதச்சேவடி நீழலடையும்படி கவ்விடம்சேர்
நீத ஸ்ரீமத்பயதிக்ஷிதேந்திரயோகிகள் தமக்க விகுத்த மரணம்
கிடைக்காமற்போயதென்று மயங்காண்ணம் தாம் நிரந்தராவி
முந்தோபாசகரென்றும் ஸ்ரீ குருமூர்த்தி சேவகரென்றும் காட்
டுவதற்காகவே ஹாவநாயகி ஹவெசஹவா ஸ்ரீ ஜோகிஸ் நமர்
வெவவிகாஸீ | வுராவகொயகிஹவெசுரோ தாதாரகா
கீதிநிநொவபிஸொநெ | பாசுணையன்ரு பல் கணையளிக்கும்
காசியேயங்கனம் யாமிருக்குமிடம், க்யாபகளுவப்பரமான்மா
தாரகமெமக்குத் தருவது திண்ணம், என்று ஓர் செய்யுளைச்
செய்தருளினர்- அதனால் பிண்டத்திலும் ஸ்வாதிஷ்டான மணி
பூ அனாஹதங்களில் பிறும்ம விஷ்ணு ருத்திரர்களை தியானித்த
அகர்திரந்திகளை பேசித்து மேல் ஆக்ஞாஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ குரு
தேசுவரமூர்த்தியைக் கண்டு அவனது திருவருளா லவனது முத்தி
யம் பெற்ற சேதனுக்கு மீண்டும் சரீரத்தில் ஒருக்கால் பஹிர்முக
விர்த்தி உண்டானாலும், அஃது அகாரிய காரியென்றும் அவனதுதி
வ்ய சைதன்யவிலாசத்துக் கெண்டும் குறைவில்லையென்றும் இச
னாலேற்படுகிறது. அஃதையே நினைக்கவேண்டுமென்றதை அஃதை
நினைக்கவேண்டுமெனமாற்றிக்கொண்டு இடையறுது அதனைச்சி
ந்தித்தலே அவ்விதமகாசித்திக்கேதுவம் மற்றவைமுன்போல்.

அவதாரணிகை

அத்தகைய பெருமை யண்டபிண்டங்களில் அவிகுத்தத்துக்கு
கீகிடைத்த ஏதுகளுக்குநிக்ஷிந்தார்.

சுது, ஸ்ரீஜிவொ மாஃ ஸ்ராவணவசுது ஜோனெ
ஷபாபாடி ஸாராகு ஸ்ராவணவசுது - தெ
நாவாவசுது ஹிகா ஜோகி ஹவசுது || என்று

(இ-ள்) இங்கு ஐந்துக்களுக்கூட பிராணன் வெளிய்
படும் பொழுது ருத்திரன் தாரகப் பிரம்மோபதேசம் செய்
வார்-அதனால் அச்சென்று அமிர்தமாய் மோட்சத்தைப்பெ
றும்.

(வி-ரை) இங்கு என்றது அண்டபிண்டர விழுத்தங்களைக் குறித்தது. இச்சொல் அண்டத்தில் மேல்கண்டஸ்தானத்தில் மரிப்பவர்க்கும் பிண்டத்தில் சுழிமுனை வழியாய் மேற்கண்ட விடத்தில் மீளாமையானவாளைச் செபத்தினவர்க்கும் மேல்குறிக்குப்பாக்கியம் கிட்டுமென்பதைக் குறித்தது. இஃது என்றெடுத்தமையால் எவ்விதமான வர்ணச்சிரமாதிகளாலுண்டாகுமதிகார விசேடங்கள் இங்கவாவப் பட்டதாம், பிண்டத்திலும் தாரகமென்ற ராஜயோகத்தைகைக் கொண்டு ஆக்ஞாஸ்தானத்தில் சிவகுருநாகாதிகாரம் பெற்றோர் எவ்வருணத் தவறாவினும் எவ்வாச்சிரமிகளாயினும், ஜடபரத, கித்தமாதிகளைப் போல் எத்திருவருணைப் பெற்றவராயினும். அவருக்கு பிராரப்தவிசேஷத்தாற்றோன்றிய அச்சரிசத்தின்கண்ணே அர்களுக்குமிட்சியில்லாப்பேரானத்தவிடுகடுமென்பதிதன்கருத்தி. அதற்கு எச்சாதனங்களில்லாவிடினும், வைராகியமென்ற சாதனமொன்றமட்டும் இன்றியமை யாதாவின், அதனைமட்டும் குறித்தற்காக பிராணைகள் போகும்பொழுது என்றார். தம்வலிகுன்றது பிராணைகள் சரிசத்தில் சஞ்சரிக்குங்கால் காமாகி பகைவர் அதுவர்கைக் கிக்குண்டு ஆன்மாசரி ராபிரானத்தைவிட்டொழியானவே அவனுக்கு வைராக்தியம் இன்றும் மரணத்தின் பிறகுக் கேட்ட முதலியவற்றுக்கேற்றபுலன்களும் அபிமானித்தற்குத் தூலசரீரமும் சேராமையின் அன்று சாதனங்கள் சேரது. ஆயின் பிராண முதலியவற்றுல் தம்மால் வெகுநாளம் அபிமானிக்கப்பட்ட சரிசத்தை விட்டு அகன்றிட நேருங்கால் தமக்கு அகதை விடுவதற்கு விருப்பமில்லாமற் போனபோதிலும், அருப்பாபிட்டு அபிமானத்தடங் கட்டிய சமதில்லத்தை நார்புறம் திக்கவர்த்தபொறுத விடுவதுபோலிவரும் விடும்படி நேருகின்றது. ஆயின் அச்சமாய் எவ்விதவிருப்பமிருப்பினும் அது பயன்படாமையால் வைராக்தியமுள்ளவன் விடுவதுபோலிவனும் சரிசத்தில் அபிமானத்தை விட்டிட நிரவேண்டும். அவன் இன்பத்துடன் விடுவான் இவன் துன்பத்துடன் விடுவானாயினும் எவ்வழியிலுமாண்மகோடிகளை அனுக்கிரகிக்கவேண்டியவல்லியானாகருணாபரிபூரிணனுமே ஸ்ரீபரமேசுவரன் வைராக்தியப்போலியானவனைத் தூர் பிறு சாதனமாகவேற்று ஆட்சென்றுகொள்ளுதல் அபிமானது திருவருட்செலவத்துணைச்சரிசத்தையாம் ஒருவன் அன்புடன் பால்

அருந்தினாலும். குழந்தை தாயடிகொண்டு பாலருந்தினாலும், இரு வரும் இன்பத்துடனும் துன்பத்துடனுமேற்கும் பாலிருவருக்கு மிஷ்டமே தருவது போலவிம்மரணகாலவைராக்ஷியமும் வைராக்ஷியகோடியிற் சேர்ந்து ஓர்வகையதிகாரிக்குப்பயன்றருவதேயாம். அற்றேல் எல்லாப்பாவிக்குங்காசி மாணத்தால்பரமசிவோபதேச பாக்கியங்கிட்டி வீழிகுமாயின், பாவங்களுக்கு பிராயச்சித்தங்க னையும், நரகாக்ஷியபவங்களையும் நிரூபித்த சாஸ்திரங்கள் முற் றும்ப் பிரமாணங்ஸளாகாவோவெனின், இங்ஙனம் சங்கை செ யற்கு. பஸ்கோடிப்பவங்களில் நாடோறுஞ் செய்த நற்கருமத்தின் பயனையன்றோ, அண்டத்துட்காசீவாசமும், அதனிடத்தே மங்க ளாமரணமும், ஆனேககோடிப்பவங்களில் நாடோறுமப்பிய தித்தவ ர்ணாச்சிர தர்மங்களுடன் கூடிய மகாராஜயோக நிட்டையின் பய னன்றோ பிண்டாவிழுத்தோ பாசனமும்அங்கேலயமுற். அற்றேல் லீதெங்கனமாயினுமாகுக். காசியின் கண்ணேயிறக்கும். காமுகர் கள்வர் குடியார் கொலையாளிகளுக்கும் மறையவர், பறையர், மற் றவர்க்கும்ஒருநிலையேமுக்கியெனின், அவ்விடத்தே அவர்செய்த கொடுஞ்செயல்களெல்லாம் பயன்றொழியுமெனின், இச்சங்கை யுமயிராமையின் செயலெய்யாம். என்னையெனின் அத்தகையமாபா விகளுக்கு அங்கு பைரவ சூலாக்ரயாதனை யுண்டென சாத்திரங் கண்ணிருபித்தன். வென்க. அற்றேல், அரண்நிருவருள்பெற்றவ க்காசீமரண பரக்கியவான்களுக்கும் மீண்டுந்து யருண்டோவெ லின் எவ்வினையும் அதன்பயனைத் தராதொழியாதாகலின் அ வ்வினக்கேற்ற பயனுண்டேயாமென்க. அவ்முத்தமரணம்பெ ற்ஃருர்க்கு வைரவசூலாக்ரபாதனையின்பிறகே பரமேச்சரசதுபதே சார்பயனைய சொரூபசாட்சரத்தாரமும் லிங்கதேசபங்கமுமுண் டாயாகலின்மற்றய இடங்களிற் பெறும் மரணத்திலும் காசீமரணம் பிஷ்சிற்றத்தாமெனப்பட்டது. ஆலாதந்தரல் அஸ்கோலமாயினவ மரர்க்கும் அமுதம்கிடைத்த ஆனந்தம் மிக்கப்பெருமூன்றி மீண்டு மாலாலத்தைக்கண்டஞ்சாவண்ணம் மனத்திடமுண்டாயதுபோ லென்க. ஆயின் ஸ்தூலத்திலபிமானத்தை விட்டுச் சூக்குமத் திற் பரசிவோபதேசத்தைப் செற்று, அதுபயன்பிவதற்கு முன் னரேபைரவயாதனுகளை யனுபவித்துப்பிறகு அச்சதுபதேச பஸ னுண மீளாத பரமானந்தத்தைப்பெறுவானென்பது முறை இத்

னால் எந்தச் சார்ந்திரங்களுக்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் விரோதம் யாதூறிலை. இச்சரீரத்திலேயே வைராக்கியாதி சாதனங்கள் நிறையப் பெற்றவனுக்கு ஸ்ரீபரமேசுவரசதுபதேசம் பைரவயாதனை முதலிய இடையூரின் தீர்க்கிரத்திற் பயன்றும். அங்ஙனம் பெருதாற்கும் அதற்கெதிர்மறைபாள் மகாபாதம்கணிறைந்தார்க்கும் தாரதம்மியம்போல் காலம் செல்லப்பின்பேயவ்வுபதேசம் பயன்படும். இவ்வளவே வேற்றமையுள்ளது. இவ்விஷயம் காசி மிருகிமோட்ச நிர்ணயத்தில் ஸ்ரீ சரேசுவராசாரியவர்களால் விரிவாய் நிருபிக்கப்பட்டது. ஆங்குள்ள முடிந்த கருத்திது- நல்லதோர் விதை நிர்லாபம் நிலவளம் நிறைந்து கூடியவிடத்து விதை க்கப்படுவது உடனே மினைப்பதும், உபநிஷத்காலத்திற் பயன்படுவதும் பிரத்தியட்சம்-மற்றுபோதுமான நேரம் நிலவளமும் இல்லாதவிடம் அதேநல்லவிதை சிந்திதுகாலம் சென்றேயினைப்பதும் பயன்படுவதுமாகும்-மேல் நிரேயன்றிமுற்றும் காய்ந்துள்ள நிலத்தின் கணோர் நல்லவிதை வீழ்ந்தா லன்னிலத்தின் கடினத்தன்மை களைத்துலைக்கவன்முடி வெட்டியுமுழுதும் கட்டியடித்தும் குப்பையாய்ச்சேர்த்துமேடுபள்ளம் நிறைவியும் நூற்றண்ணிராய்ச்சியும் பால் செய்கைகள் செய்தபிறகே அவ்விதைமினைக்கும். அன்றிநல்லவிதைவிதைப்பவன் தான்விதையவிதைப்பதற்கு முன்னரே அன்னிலத்தில் மறைத்துகிடக்கும் பலவிபரிதவினைகளும், மினைத்துத்தழைத்து நெற்பயிரை யழிக்கமுயன்றால் அவைகளை பெரித்துக்களைந்தபிறகே அன்னெற்பயிரை நற்பயனுளதாக்குவதுபோலிண்டும் ஸ்ரீபரமேசுவர சதுபதேசநல்லவிதையெற்ற ஆன்மாவிடத்துவாசனாமயமாய் நிற்கும் பலவிதைகள் மினைத்து அவைகளை பைரவன் குலமுகத்தாற்களைந்தெரிந்தாலன்றி அத்திவ்யோபதேச நல்லவிதைப்பயன் படுவதில்லையாம், என்பதே. ஆகபரமசிவனது திவ்யோபதேசம் அவ்விருத்தோபாசகர்த்தன்கே சுலபமாய்க்கிடைப்பதே அஸிமுகத்தத்திற்களவிலாப்பெருமையாம், என்பதேயாயிற்று. அத்தகையவுபதேசம்யாது? அவ்வுபதேசத்தைச்செய்பவன் தான் யாவன்? என்ற வினாவையெதிர் நோக்கி ஆசிரியன் பெருமையும் உபதேசிக்கப்படும். மந்திரத்தின் பெருமையும் அமைக்கின்றார் ருத்திரனைப்பதாதியால். ருத்திரன் = சம்மாரத்துயர

ங்களைத் துலைப்பவன் 'ருக்மிஸம்ஸாரஜாஷாஸீவந்தஜாவயதி
யஸ்வஸூரோஷ ஐசுரவ்யமெவஸஜி' ருத்னன்பது சம்சாரத்
தில் ஆன்மாவைக்கட்டும் வித்தை; அதனை எவனபகரிப்பான். அ
வனை ருத்திரனைனப்படுவான். அல்லது 'ருத்திரன், ருத் என்பது
சப்தமயப்பிரபஞ்சம், அதனைத்தன் வசப்படுத்தி - க்கொண்டவன்;
அதாவது சுவர்சப்தங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்படுகிறான். அல்ல
து 'ருத்திரன்' ருத் = பிரம்மவித்தை, அதனையுபதேசிப்பவன்; ச
தாசாரியசாரித்தையுடையதும் நேரிலும் தத்வோபதேசஞ் செ
ய்ப்பவன்; அல்லது 'ருத்திரன்' = சப்தமயபிரபஞ்சத்தை யொழிப்
பவன், மெளனசமாதியை உபதேசிப்பவன் என்பதுகருத்து. அல்
லது 'ருத்திரன்' = ருத் என்ற பிரம்மவித்தையினால் ஜீவனிடத்தமை
ந்த அநுபியவித்தையை த்ராவணம் செய்பவன்; கரையச்செய்
பவன், நிவிர்த்திப்பவன். அல்லது 'ருத்திரன்' = சம்ஹாரகால
த்தில் சமஸ்தப்பிராணிகளையும் கழற்செய்ப்பவன். அல்லது 'ருத்
திரன்' = பிரம்மதேவமுகாவிப்பாவல்லையிலும், தேவதைகளிடத்
து பொன்னைக்கவர்ந்தலையிலும் அழகையையுபநயித்தவன்.
அல்லது 'ருத்திரன்' பிரதிபந்தமாகிய ரோகிதாசக்தியைத்துலைப்
பவன். அல்லது 'ருத்திரன்' எல்லாநற் பிரவிருத்திகளையும் தடுக்கும்
தமோகுணத்தைத்தன்வசப்படுத்தினவன். அல்லது 'ருத்திரன்' உ
லகத்திலுள்ள ஆன்மாவைக்கட்டித்தமைந்த 'ருத்' என்ற அஞ்ஞா
னத்தை நேக்கிதான் துயருறுபவன். பிரந்தயரமேற்காமையெ
ன்ற கருணைக்கு நிதியாயுள்ளவனென்றாகருத்து. அல்லது ருத்
திரன்' = ருத் என்பதாவணம் அதனைவிவிர்த்திப்பவன். அல்ல
து 'ருத்திரன்' = சர்வஜகத்பயங்கரன், சர்வேசுவரனுதலால் என்
பதாதி பலபொருள்கள் ஸ்ரீமாதவாசாரிய ஸ்ரீமத்தராசாரிய ஸ்ரீ
பாஸ்கராசாரியர் முதலியவர்களால் வேத பாஷிபங்களிலும் பு
ராணங்களிலும் பாரதங்களிலும் விரிந்த இடைக்கிண்பன ஆ
தலாற்றான் ஸ்ரீபோதாயனமுனிவரும் தமதுகுருவை சிவனை
றுபாவித்துப் பூஜிக்கவேண்டுமென்றான். அதுகொண்டே அமர்
க்களத்தமைந்த அர்ச்சுனன் அம்புலிகுடிப்பிரான் திருவாராதனத்
தைத் தமக்குக்கேதோபதேசஞ்செய்தபரமாதாரியரான உண்ண
பிரான் திருமேனியிற்றானே செய்துமுடித்தான். என்பது ஸ்ரீம

காபாரதத்தில் ஸ்பஷ்டமாயுள்ளது. மேற்கண்டசர்வக்ஞத்வம்வாக்
சலியம் முதலிய அப்புத்தருணமுள்ள ஸ்ரீ பரமேச்சுரனே வேறுபி
ராகிருத்தத் திருமேனிகளையிடடிக்காத தமதப்பிராகிருத திவ்ய
விக்கிரகத்துடன் பிரமவித்யா தேவியார் தமதருட்டிருமேனியில்
ஓர்பாகத்தில் துலங்கிட அச்செந்துக்குப் பிரத்தியட்சமாய்த்தமது
திருக்கரங்களால்செந்துவின்றலையைத்தமது திருத்துடைமேலே
ற்றி அதன்வலதுசிருச்செவியில்மெள்ள ஸ்ரீமகாதாரக மகாமந்தி
ரோபதேசஞ் செய்தருளி அவித்யாகிவிர்த்தி செய்தருளுவானெ
ன்பதாதிதாரகவித்யாவிதியின்பூதார்த்தவாதமாம். இஃதுகாசிகண்
டம் முதலிய புராணபாகங்களில் விநிந்துகிடப்பது. இவ்வளவா
லாகிரியன் பெருமை கூறப்பட்டதாயினும் அதன்மட்டோடு அவர்
நிலைதொலைபாதாகையால் அவ்வித்தையின் பெருமையையும் 'தா
ரக' மென்றதுதியால் குறிக்கின்றார். 'தாரகம்' என்பது பிரணவ
மே. இகனை பஞ்சாகாஷமென்பாருஞ்சிலருளர், பிரணவத்தைத்
தாரகமென்று சொல்லுது சர்வவேதாந்தப்பிரதிபன்னம், 'கூலிக
ஸாடி-வயுடுத் தாரகம்', 'யுரா-உயாய-பிரண வனவமவ-
ஜ-ஜரா-பிரணவஸார வஹபாஸ ஸ-தாரயதி- தஸா
டி-வயுடுத் தாரகம்' இனி தாரமெனப்படுவதெனல்? எத
னாலுச்சரிக்கமாத்திரையில் கர்பம், ஜன்மம், ஜரை, மரணம் இவை
களாகிய சம்சாரமகபயத்தினின்று தாரணஞ்செய்விக்கும். இவ
லால் தாரமெனப்படும், என்று அதர்வசிரகம், 'வாவெ-பெஹோ
டி-வவவெஹ-ஸ-தாரயதி- தாரணா தாரகம்' எல்
லாத் தயரத்தளிகின்றும் தாரணஞ்செய்விப்பதால் தாரமெனப்பட
ும், என்று அதர்வசிகோபநிடதமும், 'மஹ-ஜ-ஜரா-பிரணவஸ
ஸார-வஹபாஸ-தாரயதி- தஸா தாரகயிதி' என்று
முன் அதர்வசிரக கூறியவற்றே அத்வயதாரகோபநிடதமும், இவ்
வுபநிடதத்திற்சண்டபடி பிருதஸ்பதி யாக்ஞவஸ்ய சம்வாதத்தை
முற்றுக்கட்டி- தாரககூட தாரகொஹவதி- கடுபவ
-தாரக ஸ-ஹ-விதி- கடுபொஹவாலிதவயிதி வி

ஜெயம்ஹ-ஜநுஜாராரண ஸம்ஸாரஜஹஸ்யபாஸ ஸம்
 காரயதீதி தஸ்யாடி-அபுதெ ஷஷக்ஷாஃ தாரகபிதி ய
 னகதாராகம் ஸ ஹஸ்யாஹ்ணா நித்யேதெ - ”
 தாரகமாதலால் தாரகமெனப்படும் இதையே தர்ரகப் பிரமமெ
 ன்று நியதித்திவாய், இதுவே உபாசிக்கப் பாலதா மென்றநிய
 வேண்டும். தர்ப்பம் ஜன்மம் ஜரைமரணம் சம்சாரமென்னும்மகா
 பயத்தினின்று தாரணஞ்செய்வித்தலால் இஃதுதாரகமெனப்படும்
 இஃது (ஷடக்ஷா) தாரகமெனப்படும், இத்தாரகப் பிரம்மத்
 தை எந்தப் பிராமணன் நித்தியம் படிப்பான்; என்று ராமோத்த
 ரதாபிணீயோபநிடதமும், ‘ஹ்ணவஸாரகஸ ஸ்வவஹ்ஷெ’
 பிரணவம் தாரகம், அதனையெவன் அறிவான்? என்று பஞ்சதய்
 பிரமோபநிடதமும், ‘ஜெயம்ஹாரகம் ஹ்ணவஹ்ஷெ’
 ஹிஷ்டம்’ தாரகமான பிரணவத்தை ஜபித்துக்கொண்டு சந்தோ
 ஷத்துடனிருக்கிறார்கள் என்று டஸ்மஜாபாலோபநிடதமும், இவ்
 வுபநிடதத்தைப் போலவே பிருஹஸ்பதி, யாக்ஞவல்கிய சம்வாத
 ரூபமாய் பிரவர்த்தித்து ‘தாரகக்ஷா தாரகொஹவத்’ தஷெ
 வதாரகம்ஸ்யஹஸ்யவிஷி, தஷெவாவாவிகவஃ’ அதி
 வே தாரகமாதலால் தாரகமெனப்படும், அதை தாரகப் பிரமமாக
 அறியவேண்டியது. இதையே உபாசிக்கவேண்டியது. என்று
 தாரகாரோபநிடதமும், இன்னும் பலவுபநிடதங்களுமில்லாதமே
 தாரகப் பிரணவமென்று நிரூபித்தலாலும், மற்றும் நாராயணோப
 நிடதம்பிரணவமே தாரகமென்று நிரூபித்தமையானுச், தெட்சிண
 மூர்த்தியுபநிடதம், ராமரக்ஷியோபநிடதம் ராமதாபனீயோபநிட
 தம் சன்னியாசோபநிடதம் அவதூதோபநிடதம் முதலிய எல்
 லாவுபநிடதங்களுந் தாரகம் தாரகமென்று பிரணவத்தைப்போல
 குதலானும், பிரணவமே தாரகமெனப் பொருந்தும். அன்றியுஞ்சு
 மஸ்த மந்திர சாஸ்திரங்களிலுந் தாரகம் என்ற சொல்லுக்குப் பிர
 ணவம் பொருளாவதேயன்றி மற்றேதும் பொருளாவதில்லை. அத
 ர்வணவேதத்திற் செர்ந்தகோபத பிராமணத்தில் பிரணவமே தார
 கமென்பது நன்கு நிரூபிக்கப்பட்டது அன்றி ஸ்ரீ ருத்விராத்தியா
 யத்திற்கு வ்யாச்யானம் /செய்யவெழுந்த எல்லா பாஷியுக்காரர் க

மும் 'மேலோராய' என்ற விடத்துள்ள (தார) என்ற சொல்
 லுக்குப் பிரணவசொருபமான பரமாத்மாவென்றே பொருள்விரித்து
 அதற்கு வேண்டிய பிரமாணங்களையும் காட்டியிருக்கின்றார்கள்.
 'சேவிதேவ்யுதிஸஸ்ய கணபுரேருநிதோஹரம் | ப்ரணவம்'
 தாரகம் ப்ரணவம் தா ந்யுய ரகஸ்ய வி சக்ய லிசு
 அவிமுத்த மென்ற மகாசக்தித்திரத்தில் 'சன்னிகானஞ் செய்யும்
 பரமேச்சுவரன் (அங்கு மரிப்பவர்களின்) காதழியில் தாரக
 மாகிய பிரணவத்தை யுபதேசிக்கின்றார். வேறெங்கு மவ்விதங்
 கிடையாது, என்று வகிஷ்டாதி ஸ்மிருதிகளும் பிரணவத்தையே
 தாரகமென்றன புராணங்களோ இவ்விஷயத்திலெவ்விடங்கா.சு
 ருதி ஸ்மிருதி புராண இதிறாசமந்திர சாத்திரங்களில் தார
 மென்ற சொல்லுக்குப் பிரணவமென்றி மற்றேதும் பொருளாகவெடுக்
 கப்பட வில்லை. அற்றேல் ராமதாபனியாபதிதத்தில் சிம் தா
 ரகம். சிம் தாரபதீதி ஸதெஹாவா யாஜுஸ்யம் தாரகம் தீ
 வ்யுதாநமம் விநு-வமவ்யகா, தீயு தாநமம். வ்யுதாநய
 நுதி | எதுதாரகம், எதுதாரணஞ் செய்வித்து அந்தயாக்குபவல்
 பெர் மறுபடி கூடுகின்றார். தாரகமாகுது ரகரத்துடன் அகரநெடி
 ல்சேர்ந்து பிந்துவும் சேர்ந்துவின்னா அகரநெடியேரிய அந்தரக
 ரத்துடன்மாயனமெவன்பதே, என்றும், முத்திகோபனிடத்தில்
 யதுக-தூவி வாச ரஸ்யாம் ரிவெண ஸதெஹாரம் |
 ஜெமொடி-கூகிண்குணை-கூகி-தூரம் வ்யு-வாடி-வெசு |
 கா-கிலெத்த விடத்திலாவது எத்தச்செத்துமேனும் மரித்தாலதன்
 லெது செவியில் ப்ரமசினனாவர் என்னுடைய தாரகமந்திரத்தை
 யுபதேசிக்கின்றார் என்றும், ராரிமாத்தரதா பினியத்திலேயே
 'ஸ்ரீராரிவஸ்யுதிநம் காஸ்யாம்ஜிஜிவஸ்யுதிஸஸ்யம் | உகஸ்ய
 ரகஸ்ய உபதேசுத்யுதிநம் தா வ்யு-தெஹாவ்விதா பரிசு
 உகஸ்யம் ஸ்ரீராமஸ்துடைய மந்திரத்தை காசியில் பரமபென்ன
 யித்தாரன்னுதெஹாவஸ்யுதிநம் என்றமந்திரத்தையுபதேசித்தால
 வஸமுத்தனான் என்றுவிந்த உடாக்கியானமும், ராமமந்திரத்
 தைதாரகமென்றதாக்கித் து-அனிடம்கூகியவாத்திரமென்றி

யாக்ஞவல்கிய சம் வாதஸுபமாய் காசிகேதஞ்சிரத்திலுபதேசிக்கப்ப
 செதும் மந்திரமேயென்ற தூஉம், ருத்திரமூர்த்தி அம்மந்திர சித்
 திபெறுவதற்கு பெரியதோர் தவஞ்செய்ததாக மகார்த்தவாதம்
 புகன்ற தூஉம், ஒற்றும்பதர்மொழிகளேயோ? மற்றும் தாரசா
 ரோபனிததம் இவ்வுபனிததமும் கூறியவாறு, யாக்ஞவல்கியசம்
 வாதஸுபமாய்த் தோன்றி காசியிலுப்தசிக்கப்படும் மந்திரரகசிய
 த்தை கிரேபித்துவபுஷ்பாஜவஜ்ஜும் கிங்காராகம் கிங்காராக
 கியஸ்யெவா வாலயாஜவஜ்ஜும் | ஓம்நவிரோ நாராயணா
 பெனிகாராகம் விபாஸ்தகதி க்ஷிபாவாநிதவ்யம் யாக்ஞவல்
 கியஸ்யெவாநிதவ்யம். எதுதாரகம் எதுதாரணஞ் செய்விக்குமெ
 ன்று அந்தயாக்ஞவல்கியர்கொன்னார். ஓம்நவிரோ நாராயணாய
 வென்னுந்தாரகஞ்சிதாந்மகமானது அதிலேயுபதேசிக்கத்தக்கது
 என்று புகன்றதூஉம் அப்பிரமாணமாமோ வெனின், அற்றன்று.
 வேதங்களில் ஓர்மாத்திரையேதும் அப்பிரதானமென்கொள்வ
 தே பெருந்தவறையிருக்க வேதாந்தங்களிலெழுந்த விப்பெரு
 ஞ்சொற்றடரையப் பிரமாணமென்போயில்லை. மற்றும் அக்ஷிபுரு
 ஷோபாஸ்தி முதலியன அவற்றையே பிரமமென புழங்குதலோ
 லும், கைத்திரியோபனிததம் நவீஸைவாயொகவென்கலு அ
 க்ஷிபுஷ்ணாவலி வாயுவேயுனக்கு நமஸ்காரம். நியே பிரத்தியட்
 சமானபிரமம்ஆகிரும் என்றுவாயுவைபிரமமென்று துதித்தா
 ற்போலவும், சாந்தோக்யோபனிததம் வாமதேவ்யவித்தையில் எ
 லலவிதபிரபஞ்சத்தையும் மிதுனமென்றுபுகழ்ந்ததும், கைராஜ
 நுஜ்ஜாவலி ஓசரசனேநி பிராமணனாகிரும் என்று ராஜகு
 யதிட்சிதனை பிராமணனென்று புகழ்ந்ததும், மற்றும் பல்வகைகள்க
 ள் போல்ராமமந்திர அவ்ஹாக்கிர மந்திரங்களை பிரணவத்திரிய
 பெருமையேற்றி புகழ்ந்தனையோமென்க. அதனாற்றான் அவ்வு
 பரிததங்களிலும் ராமதபனத்தில் அதேசொற்றொடர்தொடர்ந்து
 சுகாராஃ வாயுக்ஷரொராவவதி உகாரொகிதீபாக்ஷரொ
 மவதிசுகாரவலி தீபாக்ஷரொவவதிசுயபுரா குபுதாயபு
 க்ஷரொவவதி | விநுஃஃவஹிக்ஷரொவவதி நாடிஷ

ஷாஷ்டரொஹவதி, தாரகக்ஷா தாரகொஹவதி, ததெவ
தாரகம் ஸ்ரஹக்ஷம் விதி, ததெவொவாஸிகவரூபிதி வி
ஜேபம், மஹஜேநுஜராரணஸம்ஸாரபஹஜயரகநாரய
தீதி, தஸாடி-உருதெ ஷடக்ஷரம்-தாரகரீதி, யவனத்
தாரகம்-ஸ்ரஹஸா ஶ்ரணெனா நிக்ரீயீவத் அகரம்முதஸெழுத்
தாம் உகரமிரண்டாமெழுத்தாம், மகரம், மூன்றாமெழுத்தாம்,
அர்த்தமாத்நிர நான்காவ தெழுத்தாம், பிந்துஐந்தாமெழு
த்தாம்-நாதமாருமெழுத்தாம். தாரணஞ்செய்வதால் தாரக
மெனப்படும். இதுவே தாரகப்பிரமம்மென்று நியநியாய். இ
துவேயுபாதிக்கப்பால தென்றறியற்பாலது. கர்ப்பம்ஜனர, ஜன்ம
ம், மரணம், ஸம்சாரமுதலியபெருந்தயரத்தை விலக்குதலால்
இவ்வாதெழுத்தள்ளது தாரகமெனப்படும்.

எந்தப்பிரமணன் இந்தத் தாரகப்பிரமத்தை யத்தியமனஞ் செ
ய்வான் என்றும், தாரசாரத்திலும் ஷீடுதெடுக்கக்ஷரம் வ
ரம் ஸ்ரஹ, ததெவொவாஸிகவரூ, வளததெவவகக்ஷா
ஷடக்ஷரம் ஹவதி | ததெவததஷ்டரகதிகாஷ்டயா ஹவதி
க்ஷகாரம் ப்ரஹ்மரகஷ்டொஹவதி | உகாரொர விதீயாக்ஷ
ரொஹவதி | உகாரஹுதீயாக்ஷரொஹவதி | ஹிநு-ஹ
ரீயாக்ஷரொஹவதி நாரடி வ-ஹ்மரகஷ்டொஹவதி | கௌ
ஷடக்ஷரொஹவதி | கௌதீதாவஸரகஷ்டொஹவதி
ததாரஹ்மரகஷ்டொஹவதி தாரகக்ஷா தாரகொஹவ
தி | ததெவதாரகம் ஸ்ரஹக்ஷம் விதி | ததெவொவாஸி
கவரூ | ஐமென்ற அஃவட்சரமே பரப்பிரமமாம் அதவேயுபா
திக்கப்பாலதாம். அதமே குக்குமாஷ்டாட்சரமாம், அதவேஎன்
வகையாய் விரிக்கப்பட்டவஷ்டாட்சரமாகும். அகரம்முதஸெழு
த்தாம். உகரமிரண்டாமெழுத்தாம். மகரமூன்றாமெழுத்தாம்.
பிந்துநான்காமெழுத்தாம், நாதமைந்தாமெழுத்தாம். கலையாரு
மெழுத்தாம். கலாநிதையேழாமெழுத்தாம், அதனப்புறமுள்ள
தெட்டாமெழுத்து. தாரணஞ்செய்வதினால் தாரகமெனப்படும்
அத்தாரகமே பரப்பிரமமென்றறி, அதவேயுபாதிக்கப்பாலது. என்

றும் பிரணவமே தாரகமென்றுந் நிருபிக்கப்பட்டதாம். முதலில்
ராமமந்திரத்தையும் ஆஷ்டாக்ஷரத்தையும் புகழ்ந்து தாரகமென்
றதும், பஞ்சகோசங்களை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே பிரம
மென்றும் நிருபித்து, ஒன்றன்மேலொன்றாய்ச் சேர்ப்பித்து இறுதி
யில் ஆனந்தமே பிரம்மசொருபமென்று தைத்திரியங்கூறியவாறு
இவ்வுபநிடதமுந் கூதியதாமென்க. வேதங்களில் பல அர்த்தவா
தங்களாடன் ஒவ்வொருசொற்களுக்கு ஒவ்வொருபொருள் குறிக்க
ப்பட்டால்அது எவ்விடத்தும் அப்பொருளுளதாயினே ஏற்கப்பட
மாட்டாது. 'ஹ்யஸு' என்றசொல்லுக்கு எககுமுள்ளபொரு
ள் மாகேந்திர ஸ்தோத்திரமென்ற ஓர்வகை சாமம். அத்தகு ரத
ந்தரமென்ற சாமத்தைப்பொருளாகக் குறித்ததோர் பெரிய அ
ர்த்தவாதமுண்டு. அபட்டியே ருத்திரன் என்றசொல்லுக்கு எந்
கும் பிரசித்தமான பொருள் உமாபதி; ஓரிடத்தில் அகனியதன்
பொருள் என்றதற்கு ஓர் பெரிய அர்த்தவாதமுண்டு இவரம் அத
ன்பொருளுள்பதம் ஓர் பிரயோகத்தாலியப்படுகிறது- 'ஹ்யஸு'
கத்தில் யஞ்ஞதேவதை யிடத்துமச் சொல்லுபயோகிக்கப்படுகிறது
(விருத்ரஹா) என்றசொல்லுக்கு தேவேந்திரன் பொருள். இதற்கு
அக்னியப்பொருளாக்கி ஓர் மந்திரமும் அர்த்தவாதமுண்டு
(பிரம்ம) என்றசொல்லுக்குஎன்றும் பிரம்ம பொருள். அவ்வொன்
றன்பாற் சொல்லு பிராமணனிடத்தும் சீவதம் வினியோகித்தது
[சுஷிதி] என்றசொல்லுக்கு உசியடன் மனைவியாகிய தேவதையி
ன்றாய் பொருள். வேதமோரிடத்தில் பூமியையும், ஓரிடத்தில்
ஆவினத்தையு மதற்குப்பொருளாக வழங்கியது. வ்யைம் (கர்
மம்) என்றது எங்கும் சூட்டையும் வேனிற்பருவத்தையுந் சூழிக்
கும், வேதத்தில் யஞ்ஞதேவதையின் கிரஸ்ஸாகப் புகழப்பட்டஹ
விஸ்ஸுக்கு அச்சொல்லையுபயோகித்ததோர் பெரிய அர்த்தவாத
முண்டு- இங்ஙனம் அநேகஞ்சொற்களை மந்திரங்களில் பிரகர
ணங்களுக்கேற்றவாறு பொருட்படுத்துமர்த்தவாதங்கள் பலவுள்.
அவற்றுள் அவ்வர்த்தவாதங்களமைந்த பிரகரணங்களைத் தவிர்த்து
மற்றய விடங்களிலவ்வுச்சொற்களுக்கு ஸ்ரணவழக்குமானோர்
வழக்கும் முரண்படப்பொருளுதைத்தல் மஃபாகாது. அர்த்தவாதங்
களைனத்து, விதிகளைப் புகழ்வனவாய் தம்செம்பொருள்களிற்
றும் நிலைபெறுது. தொலைப்பொருளாய்ப் புகழ்ச்சி யொன்றை
யேகுறிக்குமென்றனர் மீமாஞ்சகர். ஆயின், ராமோத்தரதாடீ

மே இப்பரமமாகிய சைவ பஞ்சாட்சரமே தாரகமாம்
 ஓமென்று முதலிற்சொல்லுக, பிறகுநமவேனக மேல்மகாதே
 வாவென்று ஐந்தெழுத்தைச்சொல்லுக, இதுவும் மேலானமகா
 மந்திரமாயதாரகமந்திரமில்லை, இப்பஞ்சாட்சரமே தாரகமே இ
 ச்சைவமந்திரமென்பது யாது? இத்தாரகமாகிய சைவமந்திரமே
 உபதேசிக்கப்படுகின்றது, காவியிலுச்சைவமந்திரமெனசகர்களா
 னஜீவர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டு அவர்களை முந்திக்கும்பீக்
 கின்றது, இதுவே பிரம்மோபதேசமாம், பிரமமாகிய சோமனும்
 நானே வேதங்களுக்குப்பேரணியான சைவபஞ்சாக்ஷரமாகிய தார
 கமகாமந்திரத்தை பிரணவத்துடன்ஜபித்துக்கொண்டு சந்தேகாவை
 டைகின்றார்கள் என்றுபலவசனங்களால் ஸ்ரீ சைவபஞ்சாக்ஷர
 சைவாஷ்டாக்ஷரங்களே ஸ்பஷ்டமாய் தாரகமென்று ஸ்ரீமதுணிந்
 தோதப்பட்டன, ஸ்ரீகாசிக்ஷைத்திரத்தில் ஆம்மந்திரத்தையுப
 தேசிக்கும் புரீருத்திரமூர்த்தியின் வாக்சியங்களே யவைகளா
 தலால், ராமமந்திர வைஷ்ணவாஷ்டாக்ஷர மந்திரங்களை தார
 கமெனக்கு வித்த யாக்ஞவல்கிய வசனத்திலும் அகைபிராமண
 ய்களுட் சிறந்தன வென்பது சொல்லாதே புலப்படுமன்றோ
 மேற்கண்ட அர்த்தவாதங்களைப்போன்றபல அர்த்தவாதங்
 ளாயினும், சைவாஷ்டாக்ஷர, சைவபஞ்சாக்ஷர ராமஷ்டட்சர
 வைஷ்ணவாஷ்டாட்சரங்களை வேறு எவ்விடத்தேனும் இச்சொ
 ல்லுக்குப் பொருளாக்கலாமெயன்றி இங்கு தனித்தெடுத்தோ
 தப்பட்ட இத்தாரகச்சொல்லுக்கு பிரணவமன்றி மற்றெப்பொ
 ருளும் ஒவ்வாதாமென்பது துணிபாம், அற்றேல் தாரம், தா
 ரகமென்ற இரண்டு சொர்க்களுள் தாரகமென்ற சொல் ராம
 மந்திராடிகளையும், தாரமென்ற சொல் பிரணவத்தையும் கிருபிப்
 பதாமெனக்கொண்டு விரோதபரிகாரஞ் செய்யற்பாலதன்றோ
 வெனின், அற்றன்று தாரம், தாரகம்; தாரகப்பிரமமென்ற
 சொற்களுக்குப் பொருளொன்றாகக் கொள்வது அதர்வசிரோ
 பதிடதம் முதலியவற்றின் கருத்தே யன்றி மற்றவை பொருந்தா
 தனவாம் ஆசலாற்றான் தாரகமென்றே பிரணவத்தைஉபநிட
 தவகொல்லாம் வழங்கியிருக்கின்றன, ராமோத்திர தூயர்யமுத்
 தாரசாரமும் அங்கனமே வழங்கியது, தாரகம் பிரமமம் என்ற
 இருசொற்களும் சேர்ந்துவருவது பிரணவத்திடத்தேயா மென்ப

து எல்லாவைத்தியர்களுக்கும் ஒப்பமுழந்தவாய்மையாம்.

இனி பஞ்சாட்சரமும் தாரகமென்றவர் கொள்
கையைச்சிபிதுகிருப்பாராம். மேற்கண்ட பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்
துவசனங்களால் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமேதாரகமெனப்படுதலானும், அவ்
வசனங்கள் ஸ்ரீகாசியில் தாரகோபதேசஞ்செய்யும் பரமசிவனது
சுவசனங்களாதலானும், இஜ்ஜாபாலோபநிடதவசனத்துக்கு ஜா
பாலோபநிடதவசனம்கொண்ட பொருட்படுத்துவது ஞாயமாத
லானும், இவ்வுபநிடதத்தின் ஆராவது கண்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்
டபரமமம்ஸர்களுக்கு சுன்னியாகோபநிடதம்முகலிப உபநிட
தங்கள் திருநீற்றுப்புண்டரத்தை விடுத்தலானும், அத்திருநீற்றை
விரிக்கவெழுந்த பஸ்மஜாபாலோபநிடதம் இகற்கு பிராம்மணம்
போல் பொருள் விரிக்கும்வாக்கியசேஷமரகலாமாதலானும், பஞ்
சஜ்ஜாபாலோபநிடதங்களுள்பிருகஜ்ஜாபாலம், பஸ்மஜாபாலம், ருக்தி
ராட்சஜாபாலம், ஜாபாலிபாகிய நான்கு பஸ்மருத்திராக்ஷபஞ்சா
ட்சரசிவலிங்க ஸ்ரீபில்வங்களாசுப பஞ்சவைதிக சாம்பவமுத்தி
ரைகளைப் சிறப்பித்து வைதிகபாக்யத விக்யாசேஷங்களாய்ஸ்
பஷ்டமாய் நின்றலானும், ஸ்ரீ காசியில் பஸ்மஜாபாலோபநிடதத்
தில் விஷ்ணு முகலிய சமஸ்கரீதவதைகளும் சிவனை யுடாசிப்ப
தாக கிருபித்திருப்பதாலும், அவர்கள் பஸ்மருத்திராட்சதாரணஞ்
செய்தவரெனக் காட்டப்பட்டமையானும், அதற்கு மாறாக, ருத்திர
மூர்க்கி நாராயணனை உபாசித்ததாகக் குறிக்கும் ராமபதனீ
ய வசனம் அசுதர்த்தவாதமேயதலானும் பிரணவம்முகலியுற்
றதையும் தாரகமென சித்தாந்தப் படுக்காது, ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷாத்
தையே தாரகமென்று அவ்வம்மந்திராசாரியரே உறுதி பயன்ற
மையானும், மற்றும், காலியினிடத்து என்மத்திரமுபதேசிக்கப்ப
டுகின்றது. ஆமெழுத்துள்ளதம்மந்திரம் என்று குறித்தொழியர்
து ஸ்பஷ்டமாய் பஞ்சாட்சரமேயதன்பொருளாமென; அஃது
விரித்தமையானும், காலியில் உபதேசிக்கப்படுந்தாரகம் ப்ரண
வசுகித பஞ்சாட்சரமேயாம். பிரணவத்தையதற்குப் பொருளா
ன பிரம்மத்தின் தாதாத்யிபத்தையேயறி (ஐதிவித்ய)காக்ஷரம்
ஸூத்ரம், ஐதிவித்யூத, ஐதிவித்யேஸ்வயம் | ஸ்ஷாஸரிவொம்
= ஐதென்றவொருமுத்தே பிரம்மம், ஒம் தத் என்பது பிரம்மம்
ஐதென்பதே இஃதெல்லாம், சதாநிவே பிரணவமென்றபிரண
வத்தை பிரம்மமெனவுச்சித்த குயத்தானும், அதற்குச்சிபி

மகாதேவன், மகேச்சுரன், ஈசானன் முதலிய சொற்களுடன் ஒருபொருட்களினவிகளாய் ஒங்காரம், பிரணவம், தாரம், பிரம்மம் என்ற சொற்களை நிரூபித்தமையானும், அதர்வசிகையிலும், அந்நவமே சிவபிரம தேயமான மகாதேவனென்ற சொல்லுடன் பிரணவதார சப்தங்கள் ஒரு பொருளுள்ளனவாகக் குறிக்கப்பட்டமையானும், ஐத்திரிய சங்கிதையிலும், காண்வ சங்கிதையிலும், சிவனைத் தாரனென்றே தினமையாலும்; சிவதாதாத்மியம் பற்றியே தாரமென்றசொல் பிரணவத்திற்கு அமைவதாமென்பதுமேற்காட்டிய பிரமாணங்களாலுசித்தமாதலானும், பிரணவத்தைத் தாரக்மென்ற வாச்சியவாசகாபேத நியாயத்தானே பஞ்சாட்சரமும் தாரகனெய சிவனைக் குறித்தலாற்றாரகமாகலாம், என்பது. அஃ தெவ்வனாமாயினுமாகுத. பிரணவம் தாரகமாவதெங்குந் நிலைத்ததேயாம். அதனைமறுக்க எவ்வாறியாலும் முடியாது. பஞ்சாட்சரத்தைத் தாரக்மென்றதற்கு தாரகோபகேச பரமாசாரியின்றிருவாக்காய் பஸ்மஜாபாலோமொன்றே பிரமாணம் போதுமானது. ஆக, யாம்பிரணவம்தன் பொருளென்றதும், பஞ்சாட்சரம் அதன் பொருளெனச் சிலர் கூறிய தூஉம், பொருத்தமுடையதே யாமென்க. அற்றைல் பஸ்மஜாபாலோபபிடதத்தில் 'ஸெவஸுராகு: ஸெவெவெ ஸாஜீவெஹு: ஸெவெவாயெவெ: து: ஸாஃ ஹவா: வாஸுவ தாஜஹாஸெவா: ஸெவ வ்வா: சுதா: ஸெவஜநவபிஸாஸி, ஸெவெவாயெ: து: வ: வாகு: து: ஸ்ணவாநு ஸெவநாநி யஸா:கெ ஸாநிஸெஸு' = சைவந்தாரகம், சைவர்களான ஜீவர்களுக்கு, சைவமாகிய இம்மந்திரமே, சாம்பவர்பாசுபதர்மகாசைவர், சைவபஞ்சாட்சரத்தை, சைவமாகிய மந்திரத்தை யுபதேசிப்பேன்; சைவமான பஞ்சாட்சர மந்திரமிது, பிரேதமாகச் சரீரத்தை விட்டசைவர்களை ஏற்றுத்தன் தொடையில்வைத்து, என்று பல வசனங்கள் சைவருக்கே மோட்சமென்றும், சைவமந்திரமே உபதேசிக்கப்படுமென்றும் குறித்தமையால், அசைவராய்க் காரியில் மரீபவர்க்கு முத்தியில்லை யென்றும் பெருவுழக்கால் சைவராகுபத சப்தங்கள் தாந்திரிகரிடத்தே நிலைபெறுவதால் தாந்திரிகபஞ்சாட்சரமே யுபதேசிக்கப்படுமென்றும் தாந்திரிகருக்கே முத்தி

பென்றும் சொல்லப்பாற்றற்றோவெனின், அற்றன்று. வேதமு
 டிவிற் போணியான என்று பஞ்சாக்ஷரத்திற்கு அடைகொடுத்த
 மையானும், ஒதித டுமெ ஸ டா ஹ ரொக- டுரீத திவஸூக,
 த தரீவாபெத டுக்ஷரதூயம் = ஒம் என்று முதலில் கூறுக
 நமவென்று பின்னர் சிவாயவென்றதன்மேல், என்றும், 'மகா
 ராஜி யகாராஹம்' என்றும், தைத்திரீயம் முதலிய யஜுர்
 வேதத்தின் தூற்றொரு சாகைகளிலும் நமஸ்காரத்தை முன்னிட
 பஞ்சாக்ஷரமே டடிக் கப்படுதலானும், சிகாரத்தைமுன்னிட்ட
 தார்திரிக மந்திரத்துக்கடிகாரியான அக்ஷரவரி இவ்வுபநிஷதத்
 தி குறிக்கப்பட்டவராகார். அன்றி இஃபுராணம் வாயு சக்திதையி
 ன் இறுதியில் வைதிக பாசபதர்களுக்கே காசியில் சிவசோதியில்
 ஐக்ஷியம் கூறப்பட்டமையால் அவைநிகன் இங்கு குறிக்கப் பட்
 டாரென்ற தெவ்வாற்றாயினுமியயாது. அற்றேல் வைதிகபாசபத
 ரன்றி மற்றவர்க்கு கர்சிமரணத்தால் முத்திகூடாதோவெனின், அ
 னேக கருதில்பிறுதி இதுகாசபுராணங்கள் ஒருவழியாய் எல்லா
 தி செந்துக்களுக்கும் காசமரணத்தால் கருணைத்தடவகடலாய கா
 ள்கண்டம் கிருபைக்கிடை வீடுகைகூடுமென கிருபித்தலால் இது
 சைவரைச் சிறப்பித்ததேயன்றி விதியாகமாட்டாது. சைவம் வை
 ஷ்ணவம் முதலிய விஷயப் பற்றேதமின்றி பொதுவாய்த் தோன்
 றிய இச்சாபாலவசனம் ஒரு விசேடத்தில் அடங்கிப் பொருள்
 கொடுக்காதாமென்க சாமானிய விசேஷபரவங்கள் மந்திரங்க
 ளில் அமைவது ஞாயமேயாதலால் இங்கு மவ்விதம் கூறுதல்குற்
 டுமடைத்தாசாதேயெனின் அஃது மந்திரவியவியாமையால் நி
 டுத்த கூற்றும். எவ்வனமெனின் கூறுதலும் ஒரு மந்திரத்திற்கு ஒரு
 கையே பிரமாணம் பொருள் விரித்தால் அங்கு அதனையே நிறப்
 பாய் அம்மந்திரத்திலடங்கிய, சொல்லுக்குப் பொருளெனக் கொ
 ள்ளாவென்க. இங்குக் கவனமினிதி மற்றவர்க்கும் பைரவர் யாத
 டுபுடன சொப்பிராப்டெயுன் டென்குறித்தமையால் சைவத்தி
 ல்களுக் கென்பதாதி கதனங்கள் பைரவயாதனாகி இடையுயின்
 டி புரகிலோபதேசப்பட்டமென தன்னைத்தேயவர்ப்பெருகாரென, சி
 வஞ்ணிகளைப் புத்திரத்த சைவச் சொல்லாமெனக் கொள்க, இ
 வ்வுவகால் யாதவர்க்கு நாம் தீர்த்தருளும் காருண்ய புத்திர
 பரமதாரக மந்திரோபதேசத்தால் முன்னர் சிவகாரூபியிந்தமு

க்திதோன்ற பின்னரே ஈசனாட்கொண்ட ஜீவகோடிகள் பரப்பி
 ரம்மாண்ட கைவல்யமென்ற வீட்டைப் பெறுவாரெனக் குறிப்
 பது, 'தெநாஸாயஜீ' கீஹிகா' கொஷீஹதி அதனாஸ்செ
 ந்த அமிர்தனாய் மோக்ஷத்தைப் பெறும் என்கிறது. 'அமிர்த
 மாய்' என்றது பசுமுத்தியைக் குறித்தது. அஃது சிவசாரூபியமா
 ம். அமிர்தன் என்ற சொல்லுக்கு சிவனே பொருள் என்பது இவ்
 வுபநிடதத்தில் மூன்றாம் கண்டத்தில் லயே 'அமிர்தனதுபெயரா
 ம் சதருத்ரீயம்' என்றதால் ஸ்பஷ்டமாகின்றது. அதனாற்றான்
 அமிர்தமென்ற சொல்லுக்கு மேரட்ச சொருபனு ருத்திரனே
 பொருளென்றார் ஆசிரியர் சங்கராநந்தர். ஸ்ருத்திரம்சிவபரம்எ
 ன்பது சர்வகருதி ஸ்மிருதி இதிஹாச சம்மத மாதலால் அவ்வள
 வையும் மாற்றுவது கூடாமைபற்றி அமிர்தமென்ற சொல்லுக்குப்
 பொருள் சிவனென்றோம். இவ்விஷயத்தைமேலேவிரிப்போம், 'கூஜீ
 கீஹிகா' என்ற வீட்டத்தில் அமிர்தசப்தத்தின் மேல் அமைந்
 த ஈ என்ற தத்திதவிசுவசியின் பொருள், 'அபூரதத்பாவம்' என்ற
 முன்னில்லாதண்டாவதாம். இங்கு இல்லாதவாராதானையின் அ
 வித்தைவிற்றற்றடைப்பட்டு இல்லாதபொலத்தோன்றிய சிவனோ
 ருபம் உண்டாயதுபோல் தானேனவறியட்டவதால் அக்கனமுப
 சரித்ததென்க. 'தெரிகா' கீஹதி' என்றதும் நித்தமுத்தாத்தம்
 சொருபத்தி துபசாரமேயாமென்க. இதனால் அவிமுகத்தோபாசக
 ர்களுக்கு ஆசிரியன் ஸ்ருமேஸி யதிட்டித்த பரமேசுவரன் அச்சரி
 ரத்தினிதுதியில் அன்னையாட்கொண்டு தமதருள் வலியால் அத்
 துவயதாரகமதாமங்கிரோபநேசஞ் செய்த தன்மயமாக்கி கைவ
 ல்யம் பெறுமாறு அனுரேகிக் கின்றனென்றது பெறப்பட்டது-
 அதனாற்றான் புறத்தத்தருக்கட காசியில் மரணமடைந்தவர்
 சிவசாரூபம் பெறுவாரென விசுவகோட்சர்சம்முதவியவற்றுவள
 ர்த்தார்கள். இவனால் அசர்வகாவிலாச விந்தாமென்ற துலிய
 ற்றியவைவரெனார் தாராமந்திரத்துக்கு ராமமந்திரமெனப்
 பொருளிட்டதும், அமிர்தமென்ற சொல்லுக்கு சிவனென்றிலே
 று பொருள் கூரியதும், கைவருள் ஓர் சாரார் ஈசனிடத்துக் கா
 சியில் மரித்தவர் இறுதியிற் சிவதிட்சைபெற்று பாசமொழியப்
 பெறுவாரென அமைதிகப் பொருளிட்டதும், தாந்திரிப் பஞ்சா
 க்கரமே தாரகப்பதப்பொருளென்றதும், பொருட்டமோற்றமா

ய்புறக்கணிக்கப்பட்டதென்க. சைவத்தில் நிந்திக்கப்பட்ட சன்னி
யாசத்தின் பெறுமையை இஃதளவிலாது புகழ்வதாலும், ஸ்ரீருத்
திரத்தின் மகிமையை சேர்ப்பெறப் பேசுவதாலும், தாந்திரிக சைவ
வைணவங்களுக்கிடக்கொடாத கத்தவைதிக சிவாந்வைத சித்தா
ந்தசார சாகரமேயாமீதெனக்கொள்க.

அவதாரணிகை

இனி இவ்வவிமுக்தோபாசனையில் தேர்ந்தவர்-வேறு எவ்
விடத்துச் சென்றாலும் பாவமையித்தி அவருக்குமுண்டெனக்
காட்டினமையால் எஞ்ஞான்றும் அவிமுக்தத்தை விடக்கூடாது
என்று உபதேசிக்கின்றார்,

தஸோடிவிஃகூடுவநிஷெவெத
கவிஃகூஃ நவிஃகூஃவெத என்று

(இ—ள்) ஆதலால் அவிமுக்தத்தையே சேவிக்க
வேண்டும், அவிமுக்தத்தை விடக்கூடாது என்று,

(வி—ரை) அவிமுக்தமென்பது அண்டத்திற் காசிப்பதி
யும், பிண்டத்திற் புருவநடுவுமாம்-

அவதாரணிகை

இதன் முடிவுரை கூறுகின்றார்.

வணவடுவெதடி ஸாஜுவகூ ஸ்

(இ—ள்) இங்ஙனமேயிது வென்றார் யாக்குவல்
கியர் என்று

(வி—ரை) யாக்குவல்வென்று வினிவேற்றமையாய்ப்
படித்துழி ஓ யாக்குவலைய இஃதிங்ஙனமன்றோவென பிரகஸ்ப
திபனுவதித்தா ரொனப்பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

அவிமுக்தஜாபாலத்தின் முதற்கண்டம் முற்றிற்று.

அவதாரணிகை

இம்முதற்கண்டத்திற் கூறியபடி அவிமுத்தக்ஷேத்திரத்தின் சொருபத்தை வெளிப்படையாக அண்டத்திற் குருக்ஷேத்திரத்திற்கடுத்ததென முன் கண்டத்திலே நிரூபித்தாராயினும், அது பண்டத்தில் இஃதெனக்குறிக்கவேண்டி வேதபுருஷன் கருணையால் அத்திரியாக்குவலகிய சம்வாதருமமாய் இரண்டாங்கண்டத்தைத்துடங்குகின்றார்.

கயவெஹநதித்ரி வபு ஹ பாஜீவகூலயவா
ஷொநதொவகுதூதாஹ் கயஹ்வஜாநீ
யாஜிதி

(இ—ள்) இனி அத்திரியாக்குவலகியரை வினவினர். எவன் அனந்தனு மவ்வியக்தனுமாயுள்ளவன் இவ்வாத்தாமா? அவனையான் எப்படியறிவேன்? என்று.

(வி—ரை) அத்திரியென்பவர் பிரமதேவர் புத்திரர்கள் ஒருவர். இவருக்கு இப்பெயர் காரணவிடுநியாம். த்ரியென்றமுன்றைக்கடந்தவராதலின் அத்திரியெனப்படுவர். எவருக்கு முக்குணங்கள், அல்லது முக்குணக்காரியங்களான பிரபஞ்சங்கள் அல்லது பிரபஞ்சவாக்ஷினை முதலியன ஆர்யாத்மிகம் முதலியதாபத்திரயம், மூவதத்தைகள் முதலிய விதர்த்த மும்மைகளெல்லாமிவரிடத்திலின்மையால் இவர் அத்திரியெனப்படுவர். அன்றி நிருமூர்த்திகளையும் வெவ்வேறாக உணர்ந்தொழுகாது ஒரேமூர்த்தியாக உபாசித்தமகானுபாவ ரந்தலாலிவர் அத்திரியெனப்பட்டார். இவர் முக்குணக்காரியங்களைக் கடந்து பூர்வகிருத பரிபாகத்தால் முற்றறிவு பெற்றவராயினும், பிரம்மவித்யாசம்பிரதாயம் மாறாது உலகத்தில் கிலேபெறவேண்டி அவிமுத்தர்த்தமோபாஸ்தியை ஆசிரியன் முகத்தழர்வமாயிரவார்டோல வினவுவாராயினர் என்பது இவ்வர்த்தவாத பிழையைக் கருத்து. இவர் வினவுமில்லக்கணக்களே இவர்க்கமைந்துள வானம் ஞானத்தைக் குறிக்கின்றன - அனந்தனாய் என்பதாதி விசேடங்களை ஆன்மாவிடத்து இவர்குறித்தமைபாலென்க. அனந்தன் = இறுதியில்லாதவன் அவ்லது எ

வனிலும் வேளுன தும் மேலான துமான அந்தமொன் நிலையவனன
ந்தன். ஆயின், ஆசிரிநடு அந்தமிலலாச் சீசாகியெனவும், அகிலப்
பிரபஞ்சமகனும் ஒடுங்கும் ஸ்கானமெனவும், பிரம்மத்துக்கமை
ந்தொருபு தடத்தலட்சணமகனிதனாற் குறிக்கப்பட்டன. (ஸ்ரீ)
சுருஷோ நமீகதூஷுஹே சத்தியமும்ஞானமும் அனந்தமு
பிரம்மமாம் என்பதாதி பல சுருதிகளினதனாற் றழுவப்பட்டன. அ
வ்யக்தன என்னது நாம்நுபம் முதலிய வ்யக்த தருமங்களேது மிலா
தானென்றதும், ன்ன வாக்குமுதலிய புலன்களுக்கு அவனகப்
படாதினென்றதும், நிருநிக்கப்பட்டதாம், ஆதலால் மனம் வாக்கு
களுக்கெட்டாத நிர்விசேஷ பரப்பிரம்மத்தை யானறிவதெப்படி
யென வினவியது பொருத்தமுடையதேயாம். யானென்றமை
யால் அகங்காரசுப்பிட்ட ஜீவன் குறிக்கப்படுகின்றான். இதனால்
ஆகவொருபுத் தை அகங்காரியறிவதெப்படி என்பது கேள்
வின் முடிந்தகருத்தாயிற்று. இம்வினா ஸயிசேஷப் பிரம்மத்
தைய மறுது கத்தாமைசொருபத்தையே பற்றியதெனவிளக்
கும்படி இவ்வான்மாவெனச் சுட்டுகின்றார். சுகம், துக்கம் முத
லிய லிடீர்த்தங்களுக்காப்த் தானென தன்மைத் தானமாயனு
பலிக்கப் படுகின்றவனின். இவனையான்றியேனெனின், இவனி
டத்துத் தோன்றும் கர்த்திருந்வும் போக்திருந்வும், சுகித்வம் துக்
கித்வம் முதலிய பாசகங்களினை அனந்தாயத்தமுதலிய சொ
ருபங்கள் விளகப்பெறுக்கெப்படி யென்பது கருத்தாம்.

அவதரணிகை

இதற்கு யாக்குவர்கியர் மறுமொழி கூறுகின்றார்

ஸவெஹாவபாஜுவஹுஸி ஸொஷிசுஹவா
ஸுஸி | யவஸொநவெநாவயுகுதுதாலொலி
உதெவ சயி உகதி |

(இ—ஸ்) அந்த யாக்குவர்கியர் சொன்னார் அவன் அ
விழுத்தத்தினுபாடுக்கம் மிவன், யாவ்ளிவனனந்தனு மவ்பக்
தனுமான ஆன்மா, அவன் அழுத்தத்திற் காணப்படுவான்,
என்று.

(வி—ரை) அவனைப் பவ்வீதமறிவேனென்ற வினாவுக்கு அவ்முத்தவுபாஸ்தியாலறியலாமென்றதேவதற்குச் சாமாதானமாம்.

அவதரணிகை

அவிமுக்தோபாஸ்தியெனின் உபாச்ஞஸ்தானத்தை யதிக் தாலன்றி அது முற்றப் பெருது. ஆகவே அவிமுக்த மென்குளதெ ன் அதன்மேல் அதிதிரி வினா நிகழ்த்துகின்றார்.

வெரவிடுகூஃ கஷ்மிநு ப்ராக்ஷிதஹதி ||

(இ—ள்) அவிமுக்தம் எங்குளது, என்றது

அவதரணிகை

விமையளிக்கின்றார்.

வரணாயாம் நாஸுராஹ்யெபு ப்ராக்ஷிதஹதி,

(இ—ள்) வரணையிலும் நாசுரிலுமிடையே யுள்ளதாம்

அவதரணிகை

மேல்வினவுகின்றார்.

காவெவரணாகாவநாஸீதி

(இ—ள்) எது வரணை, எது நாசியாம்? என்றது.

அவதரணிகை

விடைகூறுகின்றார்.

ஸவபூமிஹி யக்யதாநு ஷோஷாநு வாரய
தீதிவரணா ஹதி | ஸவபூமிஹி யக்யதாநு
வரவாநு நாஸயதீதி தெந நாஸீஹதி ||

(இ—ள்) இந்திரியங்களாலுண்டாகும் தோஷங்களை
ஸ்வாவற்றையும் காசஞ் செய்விப்பதால் 'வரணை' எனப்படும்
இந்திரியங்களாற் செய்யப்பட்ட பாபங்களை யெலாம் காசஞ்
செய்விப்பதால் நாசியெனப்படும்.

(வி—ரை) இந்திரியங்களா லுண்டாகும் தோஷங்களென்றால், அவை தமக்கு இம்மையைக்கெடுக்குங் குற்றங்க ளென்றும் பாபங்களென்றால் மறுமையைக் கேடுக்குங் குற்றங்ளென்றும் கொள்ளவேண்டும். 'வரண' என்றது 'வாரண' வென்ற சொல்லின் சிதைவு. இவ்விதமின்றிச் சேர்ந்தே 'வாரண' என்ற சொல்லாய்ப் பிண்டத்திற் காசிக்குப் பெயராயது. 'வரண—நாசி, என்ற இரு சொற்களும் ஒன்று சேர்ந்து பிருஷேதராத்ரி (புஷ்டிஷ்டாடிநாசி) இலக்கணங்கொண்டு. வாராணசி' என்றாயது, இதனை 'வரணசி' யென்றும், காரணசி, 'யென்றும், 'வாராணசி' யென்றும் பலவிதமாய் மருவி வழங்குவர்.

அவதரணிகை

இவற்றால் அவிமுத்தத்தானம் வரணை, நாசி இரண்டினிடை யென்று குறிக்கப்பட்டிலும், அவ்வரணை நாசிகளையென வறியப்படாமையின், அவைகளின் இடம்யாதென மீண்டும் வினவுகின்றார்.

கதஜுபாஸுஸூநஹவதிதி

(இ—ள்) இதற்கிடம் யாது? என்பது.

(வி—ரை) இவற்றிற்கெனப் பெண்பாற் பன்மைகொண்டு வினவவேண்டியதை ஒன்றன்பாலொருமை கொண்டு வினவியது வேதவிதி பற்றி குற்றமற்றதேயாம். அல்லது, அவிமுத்தத்தினிடம் ஏதென வினவியதாகப் பொருள் கொள்ளினும் கொள்ளலாம் அற்றேல் முன்வினவியதையே மீண்டும் வினவுவதால் கூறியது கூற்றென்னும் குற்றம்வராதுவெனின், அன்று; முன்னர் அவிமுத்தம் எங்குளதெனக் கேட்டதற்கு 'வரணக்கும் நாசிக்கும் இடையேயுள்' தெனவிடையளித்து அவ்வரணநாசிகளின் சொருபம் நிகுபிக்கப்பட்டதேயனதி, அஃகிற்குளவென, அண்டத்திலாதல் பிண்டத்திலாதல் ஸ்வாதமாய் சூழப்பிடப்படாமையின் அதனை மீண்டும் வினவ வேந்ததாம். ஆயின் முன்னர் வினவியவிருவிற்கு விடைமுறைபிறந்ததாய் ஒன்று வினவ மற்றொன்று கூறுதலால் அவ்வாக்கியம் பொருத்தமற்றொழியாதோ வெனின்

வெளிப்படையாக 'இஃது அதனிட'மென குறித்து பகராதோ
முயினும், 'வரணநாசிகளினிடையே'யென ஒருவாறு உகிதமா
ன விடைகிடைத்தமையின் வாக்கியப்பொருத்த யின்மைக்கும்ற
மங்கனாகாது. இவ்வு அதிமேதாவிக்குளே புலப்படுமாறு- ஆசிரி
யரளித்த விடைமத்திமாதிகளுக்கும், பயன்படுமாறு மீண்டு ம
தனையே விளக்கிக்காட்டக்கூதி. அத்ரிமுனிவரில் வினாக்கிக்கு
த்தினவென்க.

Aemo. 16967

அவதரணிகை

இதற்குவிடை விரிவாய்பாக்குகல்கியர் கூறுகின்றார்

ஹ-ஹொவ்-ஹாணவ்ய வ்யஸ்யிஃ ஸவனவ

ஹெ-ஹெ-ஹாணவ்ய வ்யஸ்யிஃ ஸவனவ
தீதி.

(இ-ள்) புநவங்களுக்கும் நாகிக்கும் எங்கு சேர்க்
கையுண்டாம் அதுவே சொர்க்கலோகத்திற்கும் மற்றயலோ
கங்களுக் குஞ்சந்தியாம். என்பது

(வி-ரை) புநவங்களுக்கும் நாகிக்கும் சந்தி யென்றது
அண்டத்தில். நாகியென்றதுநாகியின் அடிப்புறத்தைக் குறித்தது
இதனையே நாகிகாக்கிரமென்பாருமுளர். இதுவே யோக சாஸ்தி
ரங்களில் சோதிவிங்கத்தானமெனவும், நாகியினடியெனவும், இ
ருகளாச்சுக்கிரமெனவும், குருஸ்தானமெனவும், இந்திரன் வில்லிட
மெனவும், பிண்டாவிமுத்தமெனவும், வாசித்தானமெனவும், கா
சீகதந்திரமெனவும், ஆஞ்ஞாதத்தானமெனவும், மற்றும் பலகளைக்
விவகரிக்கப்படும். இஃது சொர்க்கலோகத்திற்கு மென்பதானி அ
ண்டாவிமுத்தத்தைக்குறித்தது, மற்றய லோகங்களைன்றது கே
ழுலகங்களை- சொர்க்கமென்றதுமேலுலகங்களை-இவ்விடம்மேலா
ராதாரங்களுக்குக் கேழும், கீழாராதாரங்களுக்குமேலுமிருந்தலால்
இதனைமேலுலகங்களுக்குக் கீழுலகங்களுக்குச் சந்தியென்றுபசரி
த்தது-ஆதலாற்றான் நாகியைத்தொட்டு பிராணாயாமம் செய்யும்
காலத்துச் சரிக்கப்பட்டும் திவ்யமந்திரத்தில் கீழுலகவாய்ப்புலோ

கந்தொட்டு மேலுலகமாக சத்தியலோகம் வரையுள்ள லோகங்களேழையுங் குறிக்கும் சத்தியஹாய்யா ஹிருதிகளமைக்கப்பட்டனவாம். அச்சத்தலோகங்களுக்கும் நீர்நிலம்முதலியபஞ்சபூதமயமான கீழுலகங்களுக்கும், எல்லாவற்றையுமியக்கு மீசனது பேராற்றலே பொருத்தமாமெனக்கு வித்தற்கே வப்பிராணாயாமமந்திரத்தில் மேலுலகங்களின் பெயர்களான வேழுவியாஹிருதிகளுக்கும், பஞ்சபூதமயமான கீழுலகங்களின் பெயரான நீர் முதலியவற்றைக்குறிக்குஞ் சொற்களுக்கும், இவையே ஈசனது பேராற்றலைக் குறிக்கும் காயத்ரி மகாமந்திர மமைக்கப்பட்டதாம், மேலாராதாரங்களில் அமைக்கக்கூடிய பூலோகம் முதலிய வுலகங்களுக்கும்மேலும் மேலாராதாரங்களிலுள்ள பாதுளங்களுக்கு மேலும் உள்ளது பூலோகமேயாதலின் அண்டத்தைப் பூலோகத்திற் காசிப் பதியும் பிண்டத்தில் புகுவநிவு இதற்கு ஸ்தானமென்றது பொருத்த முடையதேயாம். இவ்வுண்மையை முதலில் யாக்குவல்கியரிடம் கேட்டறிந்து கிருதார்த்தத்தை பெற்றவர் அத்திரியே யாதலால் அமாமுனிவரே அந்த 'பூ' வென்ற வியாஹிருதிக்கு ரிஷியாகக் குறிக்கப்பட்டவர். அதற்கு சந்தமும் காயத்ரியெனப்பட்டது ஆக இவ்வெழுத்தத்திற்கு அண்டத்திலும் பிண்டத்திலும் வெளிப்படையாய்த் தானமீதெனத் குறிக்கப்பட்டது.

அவதரணிகை

உண்மையறிந்துய்யும் பிரம்மரிட்டற்கு இவ்வே சந்திரியர் பாஸ்தித்தானாமெனவுந் திருவிக்கிணூர்.

வன கடுவெய ஸாபிஸுநுரூ ஸுஹவிடிஉவா

ஸதததி

(இ—ள்) இந்தச் சந்திரியையே சந்திரியெனக்கொண்டு பிரமரிட்டர்களுபாசுக்கிணூர்.

(வி—ஸ) பிரம்மரிட்டர்களைன்றமையால் கன்மங்களுக்குரிய முதல் மூலம் விவரித்தாட்கு நான் உவது ஆத்மபந்தைப் பெற்றாட்கு சந்திரியைமகாய சந்தியாதந்தான மிஸியென மயக்

குறும் மதியிலிகளை நோக்கி அவற்று எப்பொழுதும் இடையறாது சந்தியாதுட்டான முண்டெனக் குறிக்கப்பட்டது. அண்டத்திலும் பிரகாசமயமான பகலுக்கும் இருண்மயமான இரவுக்குள் சந்தியே சந்தியாகாலமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதையனுசரித்தே இவரும் சுத்தப்பிரகாசமயமாய் ஞானஸ்தானமாயிருக்கும் ப்ரணவ திருநீய மாத்திராஸ்தானமெனப்படும் புருஷமத்தியத்துக்குமேலுள்ள வாதாரங்களாறுக்குங் கீழாதாரங்களாறுக்கும் உள்ள சந்தியெனப்பட்டதாம். இதனால் இவ்வவிமுக்தோபாஸ்தி பிரமரிட்டர்க்கு ஆன்மா பரோகக் காசநாத்காரஹேதுவெனக் குறிக்கப்பட்டது.

அவதரணிகை

அவ்வான்மாவுக்கு அவிமுக்தத்துவம் இயல்பாதலால் அவனை யுபாசிப்பதற்குச் சிறுத்ததான மேற்கண்ட வாரணசீ ஸ்தானமும். அவன் பெயரற்றானை வழங்கப்படுகின்றதென நிரூபிக்கின்றார்

வெஸாவிசிஷ்ட வெஸாவிசிஷ்ட உவாஸுயி உசி

(இ—ள்) அவன்விமுக்தன் அவிமுக்தத்திலேயே அவனுபாசிக்கத்தக்கவனென்று எ—து

(வி—ரை) அவிமுக்தன் = முக்தனல்லாதவன். முக்தன், பக்தன்; அவன்ல்லாதான் அவிமுக்தன் நித்தியமுக்தசொருபன் அதாவது சொபாவத்தில் நிழ்களங்கெனப்பதுபொருள். அவிமுக்தனை யுடையது = அவன் யுபாசித்தற்கிடமாயுளது அவிமுக்தமாம். இதனால் அவிமுக்தமென்று அவ்விடத்துக்களமந்த பெயர் காரணவிடுகு வியாமென்றாயிற்று. ததாராகாசத்தைச் சிதம்பரமென்றாற்போல இதனை அவிமுக்தமென்றதாமென்க.

அவதரணிகை

இவ்வவிமுக்தோபாஸ்தி பரிபூர்ணனுக்கு பிரமவித்தியா சாரியத்துவம் உண்டாமென்கின்றார்

வெளா விஜ்ஞாநோ நரோவெஷ்டு.

பொருவெகஷ்டுவெஷ்டி |

(இ—ள்) அவனவிமுத்தஞானத்தை யுபதேசிப்பான்
எவ்வினிகளையறிவான். (என்பது)

இரண்டாங்கண்டம் முற்றிற்று

அவதரணிகை

கைவல்யோபநிஷத்தத்தில் திவ்யசிதம்பரோபாஸ்திக்குச் சாதனத்தை நிரூபிக்கும்படிச் சர்வபாக்யயங்களுக்கு திவ்ய ஞானேத்பத்திக் கேதுவாயுளது சதருத்ரியமெனக்குறித்து, வரும் பிரகரணத்தில் அச்சதருத்ரியஜபத்தை முறைபிறழாதனாட்டித்த தாமுதிநியோற்றான் : 'கவுஷாடிவிஜ்ஞாநோபிதோவவதி' ஆதலினவிமுத்தத்தைப் பெருவானென நிரூபிக்கப்பட்டது, இங்கும் (உண்டத்திற் காசியிலும், பண்டத்திற் புருஷநெலிலும், சரீரத்தியாகமல்வது சரீராபிமானத்தியாகஞ் செய்யும் பாக்கியம் பெற்ற செந்துக்களுக்கு புரீருத்திரகடாட்சங் கிடைக்குமென) நிரூபித்தமையால் அவ்விதப் பெரும் பாக்கிய மனாசமாய்க்கிடைத்தற் கேதுவான அவிமுத்தானை எவ்வளம் யாவற்குங் கைகடெனசாதனத்தை யறியவிரும்பும் ஆன்மகோடிகளுக்கு உண்மை எடுத்துபேசிக்கவேண்டி கருணாமேலிட்டினர் பிரமஞ்ஞானசாதனமாய் ஸீயுருத்திராத்தியாயத்தின் பெருமையை யாக்குவல்கிய பிரம்மகாரி சும் யாதமாய் மூன்றாங்கண்டத்தால் ஜாபாலருபதேசிக்கின்றார்.

கவுஷாடிவிஜ்ஞாநோ நரோவெஷ்டு

கீம் கிவெஷ்டுவெஷ்டி ||

(இ—ள்) இவ்விதவரைக்கண்டுப் பிரம்மசாரிகள் வினவினார்கள். அதனை ஐதீதத்தனால் அபிரதத்தன்மையைப் பெறுவான் அதனை யுபதேசித்தருளுகுவென், (என்பது)

(வி—ரை) முற்கண்டத்திற் பிரம்மநிஷ்டர்-ளெனக்குவிக்கப்பட்டவர்களே இங்கு பிரமசாரிகளெனப்பட்டனர். முதற்கண்டத்தில் ருத்திரோபதேசத்தினால் அமிர்த்தத்தன்மையைப் பெற்று வீடுபெறுகின்றாரெனச் சொல்லப்பட்டமையின், வீட்டுக்கு முன்னிகழ்தான அமிர்த்தத்தன்மையெனப்படும் ஸவிச்சஷப்பிரம்மசாரூப்பியமும், அவ்முத்தோபாஸ்தியின் பயனாதலாதனையடையும் கருவிகருமமுதலிபதாகானுபற்றி 'ஜெவெய்யெநெவநா-ஹவலிவெய்யுஸிவா-ஹுணம்' ஜபத்தாலேயே பிராமணன் கித்தியெ-றுவானென ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றமையால் அவ்விதப்பெருமை பெற்ற தூஉம், அத்தியாச்சிரமிகள்-ஜபிக்கற்பாலதூஉம், சர்வாகாரபரப் பிரம்மோபாஸ்தியை நிரூபிப்பதூஉம், ஸவ-ஹிஸ-ஜெவெஷிதெ தாலிஸாவ-ஹி = எல்லாவுற்றையு மடைவாய் எல்லாவுமாவாய் என, வாகிரியர் கிதையினுபதேசித்தருவியாவாய், சார்வாத்மியயோக கித்தியைத் தருவதூஉம். யாதென்பதுகேள்வியின்முடிந்தகருத்தாம்.

ஆவதரணிகை

இதற்கு யாக்ஞவல்கியர் உத்தரமணிக்கின்றார்

ஸஹோவாவயாஜிவஹி

ஸதாரஹி யெனெதி

(இ—ள்) : அந்தயாக்ஞவல்கியர் புகன்றாச்சதருத்திரியத்தாலென்று.

(வி—ரை) : இங்கு அமிர்த்தத்தன்மையென்ற சொரூப்பியத்தை யனாயாசமாகப் பெற்று ஆன்மாவனோஷசாக்ஷாத்காரத்தில்கருவியாதென வினவியதற்கு சதருத்திரியத் தாலென்பதாற் சதருத்திரியமே முக்கிய சாதனமாமென, யாக்ஞவல்கியர் நிரூபித்தார். ஆதலால் சதருத்திரியமென்ற மஹாமந்திரசமுதாயம் மேற்கண்ட அமிர்த்தத்தன்மையைப் பயக்கும் பெருங்கருவியென்றதாயிற்று. அமிர்த்தத்தன்மையென்பது 'மிருதம்' என்று சொல்லக்கூடிய பாவத்

நடவஸுதிவநடிவடிவடிவ || = ஓவிஷ்ணுவே எனச் சி
 தத்தைபுடன் தினத்தோறும் சதருத்திரீயத்தைச் சரிப்பான், அ
 வன் மரணத்துக்குமேல் ஞானத்தாலே முத்தியடைவான். (க)
 இச்சதருத்திரீயத்தை எவன்காலையிலே முத்து பிரயத்தினத்துடன்
 கைகளைக் கூப்பிட்டு பரமசிவனைத் தொழுது ஜபம் செய்து வருவான்
 வன் னடையாப்பேறு யாதயில்லை. என்றும் இது முத்திதேவது
 வென நிரூபிக்கப்பட்டது. வெளமாயிடுதொ ஓ-ஓ-கொ
 வடிவாயிடுதொவி || ரு-ஓ-ராவநிஷ்டம் ஓ-
 தாமதிரகூரநிஷ்டம் || பரீரா-ஓ-புண்ணவம் வெவவ
 நிகராவகடுவெடி || போதம் மென்பெவனுக்கும்
 மோட்சயிச்சிப்பவனுக்கும், பிரயச்சித்தத்தை யிச்சிப்பவனுக்கும்
 ஸ்ரீபுருத்திரத்தை விட்டால் வேறு கதியில்லை. (க) சன்னியாசி
 ஸ்ரீபுருத்திரத்தையும் சேனவத்தையும் சித்தியமாவர்த்திசெய்
 யுமெனும். என்பதாதி பலகாக்கியங்கள் பாவநிவித்தி, புண்
 யபலப் பிராப்தி, ஏதுயிதா மெனவும், மோட்சவேதுவிதாமென
 வும், சேர்த்தொருவழிபட்டு கிருயித்தன மேற்கண்டபடி இச்ச
 தருத்திரீயம் போகமோ சதருத்திரீயம் சாதக மென்றேற்பட்டது.
 இங்கு வினவிய பிருமசாரிகள் ஜீவமதர்மத்திற் குறியவராயி
 ன் முதலாச்சிரமியுளும் பரமசிவடர்களாயின், சரமாச்சிரமிக
 ளும் ஆவாராகவே அவிசுத்தும் அவிமத்தத்தில் தாரகப்பிரம்
 மவித்தையாலடையும் பரமபிரியோஜனத்தைத் தருவாற்றுகறிய
 து வர்வதெதாந்த ஸாரமாயுள்ள ஸ்ரீபுருத்திராபநிஷத்தேயெ
 னயக்குவந்திபர் நிபுணத்தொன்றென்க. யதேவேதத்துள்ளது
 நெருநுநாகைகளிலும் இச்ச ஸ்ரீபுருத்திரம் பழக்கப்படுதலின், இ
 தைச் சதருத்திரீயமென வழங்குவதென ஸ்ரீ பட்டபாஸ்கராசாரி
 யர். ஸ்ரீமாதவாசாரியர், ஸ்ரீம துவட்டாசாரியர், கர்க்கியாச
 ராரியர், முகலிப தேதபாடியக்காரர்கள் புகலறன் (ஸதநி
 தாவதி) = சதமென்பதன்வற்றைசக்குவதற்கும். விஸ்வ
 ரூபம் ஸஹஸ்ரம் ஸஹசுதிக்ஷபவரூபம் = விசுவம், சதம்
 = கஸ்மரிகையெல்லாம் அளவற்றதைக் குறிப்பதாம் என்று வே
 தந்த பாரதமூலம் உரையின் சதமென்றதற்கு அளவற்றதெனப்
 பொருளெற்படுதலால் சதவுருத்திரீயமெனறதற்கு அளவற்றவ

67

ணப்பொருளாயமையினும், சுருதிஸ்மிருதி இதிஹாசபெருந்
க்கால் யசர்மீததங்களிற் படிக்கப்படும் உருத்திராத்யாயமேசுத
உருத்திரயச் சொல்லுக்கு இஃகுறிப்பொருளாயமையுமென்க. இ
தனால் அனேக சுருதிஸ்மிருதி இதிஹாஸபுராணங்களிற் கூறியவா
று ஸ்வபுவாக்யபகுதாவரொக்ஷஸாக்ஷாஸ்கார ரூபங்
களான விருவகையமீர்த்தன்மைகளும், இதன் ஜபத்தாற் சித்தி
க்குமென்று யாக்குவல்லியர் அருளிச்செய்ததுமிக்கப் பொருத்
முடையதாயிற்று, ஜபமென்பது தனித்தனாவொன்றைப் புறட்
புறான் கொலிகளை உண்டாக்குவது மட்டுமல்ல, மற்ற அம்பந்
திரத்தின் பொருளையனுசந்தானம் செய்வனும், அக்கரங்களை
யமைதியுடன் முமைபிறழாதுச் சரிப்பதுமேயாம். ஆயின், சுண்டு
வினாவிலும் விடையிலும் உச்சரிக்கப்படும் எழுத்துக்கள் மட்டுக்கு
ரித்தவிருவகையமீர்த்தன்மையும்கொடுக்கு மாற்றல் டெத்
றில், மற்றும், அத்தின் பொருளையனுசந்தானம் செய்வவற்றின்
பொருளாயிசனே தாமென, சோகம் பாலினயில் சித்தி பெறு
வோற்றிக் சுருதிய பயன் கைகடமொமென்பது உபதேசமுக்கியக்
சுருத்தம்.

அவதரணிகை

இத்தகைய பெரும் பெருமை இச்சதருத்திரியத்துக்களையெல்லாம் யாது காரணம்பற்றியென சேடர்க்கு நிகழுமையத்தை எதிர்பார்த்துநிலை யகற்றுவாராய் அந்நபெருமைசூரிகின்றார்.

உனதாநிலைவாசுதலுநாநெய்யாநி

உனதென நிறைவு காட்டித் தாமவதி.

(இ—ள்) இவைகளன்றோ அமிர்தனுக்கு நாமதேயவர்
உள் இவைகளாலன்றோ அமிர்தனாவான். எ—து.

(தி—ரை) ஈண்டு அமிர்தமென்றது சுவீசேஷபிரம்ம
தெய்வமாகத்தலால் சிவகுருவே திண்மோனின்றது. 'சுபூதொ
காசி' என்பது, பாபுணை-வையெட்டுப் பூவுவாய் நாள்' வா
வந்தநாடா நாராயணியாகி, — அமிரதன் திருமயன், அ-

மிர்தன் 'புதல்வர்களுக்கெண்மின், இந்தவுனதான்மாவதர்யாமி யமி
 ர்தனம்' என்பதாதி பலவிடங்களில் அமிர்தனென்று சவிசே
 ஷப்பரம்மமே வழங்கப்பட்டது. ஆகலாலனைச் சிவபர மென்
 றோம், அந்தரம் அமிர்தனென்று சொல்லுக்கு நாரணன் நான்
 முதன்முதலிய நெனையக்தவுளரும் சவிசேஷப்பிரமசொருபங்க
 ளேயாதலாலவர்களை யதன்பொருளெனக்கொள்வதின்குற்றமே
 துள்தெனின், இக்கூற்றுபிரகரணமறியாப்பேதைமையானிகழ்ந்த
 தென்க வராஜ்ய-காதுரிசேவகுதியிலெவ = அமிர்தத்தைக்
 கடந்தெல்லோரும் முக்தியடைவார்கள்' அபி தலுபவராவோ
 து = அமிர்தத்துக்கப்பாலுள்ளவனை கூரம் கூவிடி லாஹி
 யுததூவிடி லா = கூரம் வித்தையாமமிர்கம் வித்தையாம்
 எனற்றமுடக்கத்தனவான வாக்கியங்களின் மாயையினிடத்தம்
 சுதலுஜெத அபி தம் ஸ்ரஹணி = யானமிர்தத்தில், அமிர்தம்
 பிரம்மத்தினிடத்து கூரம் ஸ்ரயா நபேயுதாஹரம் = கூரம்பிர
 தானம், அமிர்தனகூரமாம்' என்பதாதி விவகாரங்களிற் பிரத
 திபகாண்மாலிடத்தும், ஸ்ரயா நகூரயுதாஹவதி = அவ்விரய
 தித்தவமிர்தராவார் அபிதெவ லாபிவகாஹவதி = இனிமர்
 த்தியனுமிருத்தவான்' யவனதவிடி லாபிவகாஹவதி =
 எவரினை யறிவாரவமிர்தராவார் எனபதாதிவிடங்களில் முக்த
 ர்களிடத்தம், ஹபிஜிதம் = இஃதமிர்தமென்பதாதி விடக்களி
 த்நிரம்மத்தினிடத்தம், வினியோகிக்கப்பட்ட இவ்வமிர்தசப்தத்
 திற்கு நாராயணோபநிடத முதலிய ஸ்ரபநிடதங்கள் நாரா
 யணன் முதலியோரைப் பொருளெனக் குறித்தபோதும் இங்கு
 சவவுததிரிபத்தின் பொருளாயவமிர்தனென்பவன் வெனின்றி
 மற்றெவதுமாகானெனக. அக்வினிகாண்டத்தில் சதவுருத்தி
 யம்படிக்கப்படுகலிச, அவ்வினிய விப்பதப்பொருளாகாதோ
 வெனின், பனாபளாபளமுதமன? கின்மேதைக்குமதமேதை
 யேயு மாகுமாமன்லி மற்றெதுமாகாது. மகாக்கிசயனத்தில் சய
 னபாதித்தியானவுடன் இறுதியிட்டகையில் அக்வினியா யுத்
 தேசத்து தோமஞ்செய்கதிவிச்சரகுத்திரீயம் வினியாவிப்ப
 ட்டமையின் இறக்கினி பரமாயின், அந்தோ? அதே இஃத

கைச் சிதையை யுபஸ் தானஞ்செய்வதில் வினியோகிக்கப்பட்டும்
 பவஜஸ்வாஸுஷஸுவிக் தபஹ்விஸ்ரஸுவிண்புருடகூத்த
 த்தாற் குபேரணப பூசிக்க என்று குபேர்பூஜையின் வினியோகி
 க்கப் பட்டிமட்டின் புருடகூத்தமட்டும் எக்காரணத்தாற் பிரம்ம
 காண்டமாயது? அம்மட்டிடாடொழியாது, அம்புயக் கண்ணனுக்
 குமஹியதாமெனநிறே அஃது மட்டும் மிக்கப்பொருத்தமுடை
 யதோ? அஹ்நங்கஹமிடத்து இங்குறைத்த ஞாயத்தைமற்றந்
 ரோ? மிந்த காயத்ரி மா மந்திரமும் அக்கினி சயனோபஸ்தானம்,
 குரியோபஸ்தான முதலிய கடந்தில் வினியோகிக்கப்படுதலால்
 அதுவும் அஹ்நமே யக்கினிபரமும் குரியபரமுமாமோ? வெரு
 றன்கு!! வேதார்த்தங்களை யெடுத்துரைப்பதினீவிர் வெருசமர்த்
 தர். ஐயன்மீர் மேந்நடகாரணங்களா லதர்வசிகாவிலாச தூலு
 டையாராயவைவைவர்கொள்ளை மறுக்கப்பட்டது. காயத்ரி மாம
 ம்ந்திரத்தையெல்லாநேதங்களு மக்கினியாதித்தன் முதலிய தேவர்
 வழிபாட்டில் வினியோகித்தபோதிலும் அஃது பிரம்ம மந்திரமே
 யாவதுபோலச் சதருத்ரியமுமயிந்த பரப்பிரம்ம ரூபமாக பரவ
 னையே நிரூபிப்பகம். ஆதலாற்றான் ஆசிரியர் யாக்குவனியர்
 அன்றோ வென்ற பெருவழக்கைக் குறிக்குஞ் சொல்லையிற் குப
 யோமித்தனர். அக்கினிபுத்தகச் சதருத்ரிய முபயோகிக்கப்படுத்
 தமிடத்திலும், சூட்சு ரவாவனஷ்டுதிர் குத்திரானன்றோ வி
 வனிங்கக்கினி ரூபரூபுள்ளவெனன்ற, மந்தமதிகளுக்குத் தேவன்
 றுந் தவையெழுந்த அஹ்நக்கினியிடத்து ருத்திராதாதாமியம்
 அந்தக் கருதியானே குறிக்கப்பட்டது. மாபாரதத்திற் துரோணப
 ர்வது சதருத்ரியாத்தியாயத்திலும் மாஸெப்பாநி ஹொகெ
 ஷா வஹமந்நயஸ்ய யயாம-வேஷ | வெபே வாவஸ்யுஷா
 ராதஸ்தாசுநீதிபிஷுதஹி | இவருக் கெல்லாலோகங்களிலு
 மனைக நாமசேயங்கள் நற்பொருளுள்ளனவான் (இருகுறியல்லா
 மல்) இருப்பனவாம்போல வேதத்திலும் இவனது திவ்யநாமங்க
 ளடக்கிய கருத்தியமெனது வுத்தமபாகம் படிக்கப்பட்டது.கூர்ம
 புராணத்தில்கூறிய விசுவஹ்வரூபி தாகோநி ஸுண்ணவாந்
 வயிவயபுஷ்பெஷாபிதா திரஸ்வாரஸாநிதாநிவாநிவயு

ரு-ஹஸ்தகதெவிநபாபிவபெஸூ-ஹி | சுயுயம்ஸத
 ரு-பி-யம்விடி-ஹாஸாரபி-தூ | ஜிவஸநாந்யுவெ.கஸூ
 பிபெயுவாஸகூநநஸம் | ஹஹ வார-ஜி-தாஹாரொ ஹஸ
 நிஹஸூபாநகம் || ஜிவஹாரபிணாஹிஹா வயாதிவரபி
 மகிபி | ஹபாமந் மகாபுருஷ இவைகளைனது ரகசியநாமங்
 கள்; இவைகளைக்கேள் இவைகளெல்லாவேதந்தளிலு மமைந்த
 ன், சம்சாரமொழிக்கு மாற்றலுள்ளன. இந்நாமத்தையங்களைச்சொ
 ல்லிநாடோற மெனைநிவணகருவாயாக. என்னிடத்தேயன்
 புற்றவனாய் வேறுயாதுஞ்சிந்தியாது சகியாய்வுகவேதசாரமனை
 சதருத்திரியத்தியாத்நைஜபஞ்செப்திவொய். ஆகாமதியமுன்
 ளவனாய்திருநீரணிந்துகாக்கரித்தல் ஸூபிரம்மப்பிரபாதகமான
 விச்சுருத்திரியத்தையெவன்மணங்களைஜபிப்பான்; அவன் க
 ருதியபரமகதியைத்தருவான். என்றுசதருத்திரியம்சிலநாமதேய
 பரிபூர்ணமெனக்குறிக்கப்பட்டது.பாசரபுராணத்தில் ஜிவஹா
 ரொவநிஷகூபிபிஜிஜாநஸூவிபிபெ | ஹபாநஸூப
 நாநாஹவாணிநாபிபிபெநா- || சுவி-கூ-பிபிபெநா
 பிநாபிபெநா- || ஸ-கூ-பிபிபெநா- || தயா வ
 பிபெநா- || ஜிபரலோபநிடத மென்னும்க்ம வபந்தத
 மானதுஎனது கிவருணஞ்சித்திப்பதற்காகப்பிராணிகளிடத்துக்க
 ருணியாயதனையடையும் முக்கியசாதனங்களை (ஹமாறு)குறித்
 தது. அவிமுத்தமென்றவெனதுகேஷத்திரம் (ஹிபாட்டுக் கேற்
 மக்கொள்ளவென்டியகேஷத்திரங்களில்முக்கியம்) எனது பெய
 ருக்குட் சுபமர்ப்பத்திரத்தபெயர் (அங்குபதேசிக்கப்படும் பிரண
 வமல்லதுபஞ்சாட்சாமாம்.சதருத்திரியத்தையினையுதுஜிபித்தல்
 (ஹம்மேனாவியபாரங்களை கிவன் ஹிப்படுத்தல்.) அங்கு முத்த
 மகன்விபாசம் (ஹ-கூ-பிபெநா, ஹ-கூ-பிபெநா, ஹ-கூ-பிபெநா) என
 ஹ-கூ-பிபெநா (ஹ-கூ-பிபெநா) எனவாம்.) எனது நிவ்வுபகீதத்
 தில் சுர்வகாரம் ஒருவாதுசங்கிரகிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீபோதாயன
 கௌதமாதிரத்திரக்காரர்களும் ஸ்ரீருத்திரத்தை மேலட்சகாத
 ஹாராதானத்தில் விநியோகித்ததுமன மிகுந்தபாசமகாரியாசந்
 துளிக்இச்சதருத்திரியத்துக்கு அங்கமாகவேதாந்த ரவு

பதாதி பலமந்திரங்களுள். சுக் லயசர்வேதத்துக்கிவ்வுபநிடதமும்
கிருஷ்ணயசர்வேதத்துக்குக் கைவல்யோபநிடதமும். சிவநாமதே
யங்களடங்கிய 'ஸ்ரீ சுதருத்ரியத்தை மிதப்புகழ்ந்தன வென்பது
ஸ்பஷ்டம். மற்று அதர்வணசங்கிகையில் பதினேராங்காண்டம்
இரண்டாமத்தியாயமாகிய ருத்திரரத்தியாயத்தில் ரோவாரா
ஜெஹ்யெயபிராநம் = எச்சமயமும் நாவினுலடையப்படும் ஈசனை
மறவாதே' யென்றும், வேறுகணைக வாக்கியங்கள் கர்மஞ்ஞான
வுபாசனாநாண்டங்களிலுள்ளன. இவற்றின் விரிவையெழுது சிவ
சிந்தன சுந்தானத்திற்காணலாம்.

முனராக் கண்டம் முற்றிற்று

— 0 —

சுருதம்

அவதரணிகை

இங்ஙனம் ஸ்ரீ ருத்திரோபநிடதத்தின் பெருமையளவிந்
ததாகக் கூவியின்ற யாக்ஞவல்கியர் அவிமுக்தோபாஸ்திக்ஞாதி
காரிகளைக்குறிக்குமிடம் இதே சந்தியைப் பிரம்மபிட்டர்களுபாதி
ப்பார்களுண்டு பரத்ய சந்திராவந்தனத்திலுள்ள திகாரிகளான லை
ஹக்குறித்தமையால் அதன் விரிகை ஜனகர் கேட்கின்றார்.

சுபஜநகொஹவெவெஹொபாஜீகஜூ

ஓவஸுரெதஜாநாவ, ஹவாநுஸந ஜாவ

விபிநாஸுஅஹீதி

(இ—ஸ்) இனி விதேக குலத்தில் பிறந்த ஜனகம்
காராஜன் யாக்ஞவல்கியரை வழிபட்டு ஓபகவ! சன்னியாச
விதையை புபதேசித்தருள்வாயென வினவ்னான்.

(வி—ஸர) இங்கு ஜனகன் யாக்ஞவல்கியரை வழிபட்
டு வினவினான். என்றமையால் முன்னரும் பின்னரும் யாக்ஞவ
ல்கியரிடம் துவிநா சிகர்த்தியவரான பிருகஸ்பதி, பத்திரி பிசக்ம
சாரிகள் யாக்ஞவல்கியருக்குச் சேடர்களல்லவென்று எற்படுவதன்
அல்லது அவர்கள் ஒருவாறறிந்தவிஷயத்தை ய மீண்டும் லோ

கொண்டவனானாலும், அங்ஙனமில்லாதவனானாலும், அக்னி
புள்ளவனானாலும், அக்னியில்லாதவனானாலும் எத்தக்கணத்
தில் வைராக்கியமுண்டாகும் அத்தக்கணத்திலேயே சன்
னியாசம்பெறவேண்டும். எ—து

(வி—ரை). இங்கு முதலில் கிரமசன்னியாசமும், பிறகு
ஆபத்து சன்னியாசமுஞ் சொல்லப்படும். கிரமசன்னியாசமும்
விவிதிஷாசன்னியாசமெனவும், வித்வத் சன்னியாசமெனவுமிரு
வகைப்படமாதலால், முறையே அவைகளையிந்த க்கண்டத்தில்கி
ருபிக்கின்றார் பிரமசரியத்தை ப்லூர்த்திசெய்து என்பதாயினால்,
யேதங்களைல்லாம் துயொயிழித்துநீரம் = மூன்று வகை
தர்மங்களைக்கொண்டும், மற்றும் பலவிதமாய்முதன் மூலாச்சிரம
ங்களையும், புத்தங்கின்றன ஸ்மிருதி கர்த்தர்களும், முக்கியகற்பமாய்
கிரமசன்னியாசத்தையே கிருபிக்கின்றனர் மறு, வியாசர், பரா
சரர்முதலியார் முறையேநான்காச்சிரமங்களையு ஂனுட்டிற்கும்
பழகிருத்தனர். ஐணாநி தீ ண்வாக்யகூடுநொ
விராகேஷ நிவெஸயெச || ௧ || கயீ க்யூ வி யி வ
வெஷாந வுத்ராஹாநாடியுதிதீ || ௨ || உயீ வஸ
கிவகாபவெஷீ ஶெநாவிராகேஷ நிவெஸயெச || ௩ || கயீ
கவெஷாஜவக்யுதுத்வாநநவெஷாதிநாநு || ௪ || சூத்ரா
வி யஜெநாகேஷிநீகூர்யுதுநாநு || ௫ || சூத்ரா
நாநாநுமகாஹமகவெஷாநிவெஷிநிவெஷி || ௬ || விஷ்வ
வி வாரிநாநு ப்லவஜநுபு க்யூயுதிதீ || ௭ || வநெ
ஷுதுவிஷ்ணுவெஷுவ க்யூதீபஹாமோயாஷம் || ௮ || உது
சுபுரோயாவெஷாஹம க்யூதீபஹாமோஷ வாரிவெஷி || ௯ ||
வஸவம் வநாநுநிவெஷிநிவெஷி க்யூதீபஹாமோயாஷம் || ௧௦ ||
துதுபுரோயாவெஷாஹமஸ நூரெஸ நநயெதீ ராச || ௧௧ ||
= மூன்றுகடன்களை (புருஷருணநிவிர்த்தி பிரம்மசரியத்தால், தே
வருண நிவிர்த்தியிஞ்ஞத்தால், பிதுருணநிவிர்த்தி சந்தானத்
தால்) யும் ஒழித்துப்பிறகே மோட்சத்தில் மனதைச் செலுத்த

வேண்டும். (க) வேதங்களை விதிப்படி அத்தியயனம்செய்து, த
 மத்திர புத்திரர்களைப்பெற்று, சந்தியளவுயாகத்தைச் செய்து
 பிறகு மோட்சத்தில் மனதைச் செலுத்தவேண்டும். வேதாத்தி
 யயனம் செய்து தவஞ்செய்கிறவனையும், புத்திரர்களைப்பெற்று அ
 திதிகளுக்கு அன்னதானம் செய்பவனையும், அன்னியுள்ளவருகைச்
 தியுள்ளபடி யாகம் செய்கிறவனையும் மீருந்து பிறகு மோட்சத்தின்,
 மனதைச் செலுத்தவேண்டும் யக்ஷாமல் வேறுவழியில்லை. (ங.)
 ஆச்சிரமத்தை விட்டு ஆச்சிரமம் தானடி. ஓமங்களை பெல்லாஞ்செ
 ய்க, இந்திரியஜயமடைந்து பிணைக்காதேல், பலிகொடுத்தல் முத
 லியவற்றால் சிரமப்பட்டவனாய் சன்னியாசத்தைப் பெற்று விருத்
 தியடைவான். (ச) ஆயுளின் மூன்றாம்பாகத்தை வான்பிரஸ்தா
 ச்சிரமத்திற் செலவுழித்து நான்காம்பாகத்தை சர்வசங்கபரித்தி
 யாகமென்ற சன்னியாசத்தால் விருத்தியடைவான். (ஊ) இப்ப
 டியே ஆயுளின் மூன்றாம்பாகத்தைக் கிராமப்பிரஸ்தாச்சிரமத்திற்
 செலுத்தவேண்டியது. (உ) என்பதாதி பலசனங்கள் ஸ்மிருதி
 களிற் காணப்படுகின்றன. அவைகளுக் கொல்லாதிதேவ மூலமாம்.
 இல்லாவிடிலென்று கொடங்கிய மேற்பாகம். ஜன்மாதர சகிரு
 தசத்தாலி ஹிலோகத்திற் பூர்ணவைராத்ரிய சம்பன்னராய்ப்பி
 ரப்பவரையுத்தேசித்துப் பிரந்த சனங்களடங்கியது. அவைது
 நயுமெயிட்டாத் குருஹஸ்தாச்சிரமத்தை விருப்பாத வுத்தமாதிகா
 கத்திசய்யமாம். அதற்கெல், பிரம்சரியத்தினின்று முறைப்படி
 முன்னாச்சிரமங்கையுங்கடவாது, தறவடைவோர் குற்றமுள்ள
 உராவார். என்றுகூறும். இந்நவாக்யகூ ரொஷுது-ஸெவகார
 கொவதுகூய: 111 ச.நய: 112 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 113 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 114 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 115 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 116 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 117 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 118 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 119 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 120 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 121 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 122 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 123 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 124 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 125 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 126 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 127 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 128 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 129 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 130 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 131 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 132 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 133 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 134 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 135 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 136 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 137 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 138 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 139 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 140 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 141 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 142 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 143 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 144 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 145 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 146 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 147 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 148 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 149 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 150 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 151 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 152 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 153 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 154 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 155 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 156 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 157 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 158 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 159 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 160 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 161 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 162 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 163 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 164 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 165 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 166 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 167 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 168 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 169 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 170 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 171 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 172 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 173 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 174 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 175 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 176 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 177 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 178 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 179 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 180 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 181 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 182 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 183 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 184 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 185 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 186 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 187 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 188 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 189 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 190 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 191 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 192 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 193 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 194 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 195 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 196 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 197 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 198 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 199 விஜைவெழாநநுதா
 ருத்தபாநகரது 200 விஜைவெழாநநுதா

மூன்றாசிரமங்களையும் துதிக்க வெழுந்தனவே யன்வி விதிவாக்
 கியங்களல்ல. அனேக ஸ்மிருதிகளில் வீணை வெடிவெடுதா வி
 திராறு ஸ்ரத்தெனாநிரோக்யரோபயென || ஸ்ரீஸைவெ-
 ஹிதெஷ- உரெஷ-ஸோவரெஷ-வ || ௧ || உத்தரஜா
 நவிஜாநோவெராமயா வரபிமதம் | ப்ரவெனெய்
 ஹிதெஷ-யத-யதீவெதரபிமதம் || ௨ || ஸ்ரீஹவாஸீ
 ம் ஹிதெஷவா வரநப்ரவெனயவா-நம் | வீரதஸைவ-
 காநெஷம் வரிவ்ரஜிதம் ஸபாஸு பென | ௩ || ஸ்ரீஹவ
 ரபாஷ-மூஹவாவிபநாசிரவத-ஸைவினி || ௪ || ஸ்ரீ
 ஹவாவிபநா ப்ரவெனெய்-கெஷ- || ௫ || கஸுபாஸு
 கவிதெஷ-கெஷ-வென || ௬ || வீணை-ஸ்ரீஹவா-யதி
 வென நகாவென || ௭ || ஸ்ரீஸைவென-ஸ்ரீஹவரெ-
 ந-ஸைவா-மூஹவா-வ | வநாசிரவ-ஸ-ஸைவிபாநா
 த-வெனயா-ஷ-விதம் || ௮ || மூஹவென-ஸ்ரீஹவா-
 வ-த-வென-வா-வென-கி-க-மி-ஷ-பா-ஸு-ஸா-
 பென || ௯ || மூஹவென-ஸ்ரீஹவா-வ-ந-
 வ-வ-நம் | ப்ரவெனெய்-கெஷ-க-உ-த-
 ராவென- || ௧௦ || வேதவிருதங்களை முடித்தவுடன்விதகான்
 மோட்சத்தை யடையவேண்டும், ஸ்தாவரஜங்கமமான எல்லாப்
 புகழ்களிலும் சம்பாவினையுள்ள ஓர் பிரமசாரியாயுள்ளவன்மோட்ச
 தையை யடையவேண்டும் (௧) இவ்வாறு விஞ்ஞானத்தை அடைந்து
 பசுமான ஸைராக்ஷயத்தை யடைந்தவன் மோட்சத்தை யடைய
 விருப்பமுள்ளவன் பிரம்மசாரியாக் பிரமத்திலிருந்தே சன்னியா
 சத்தையடையவேண்டியது. (௨) பிரம்மசாரியாவது இருகஸ்த
 னாவது, வானப் பிரஸ்தானுரிது; சகலமான காமங்களினின்று வீர
 க்ஷியுண்டானபோது சன்னியாசத்தை யடையவேண்டியது. (௩)
 பிரம்மசாரியத்திலிருந்தாவது, பிரஸ்தாக்கிரமத்திலிருந்தாவது, வர்
 னப்பிரஸ்தாக்கிரமத்திலிருந்தாவது சன்னியாசத்தைப் பெறலா
 ம் (௪) பிரமசாரியத்திலிருந்தே சன்னியாசத்தைப் பெறலாமென்

சூரேயீரெவ கயபாசு | சுதவியுபாணம்
வாணவிரெவெதயாகரொதி ||

(இ—ள்) இதில் 'பிராஜாபத்ய' மென்ற இஷ்டியைப் பலர் செய்கிறார்கள். அஃதங்ஙனஞ் செய்யக்கூடாது. ஆக்கி சேயமென்ற இஷ்டியையே செய்யவேண்டும். அக்னி பிராணரூபனுதலர லவங்ஷ்டியைச் செய்தால் பிராணேட்டியைச் செய்தவனாவான். (என்பது)

(வி—ரை) ஆக்னே யஇஷ்டியையே செய்யவேண்டுமென்ற தயாக்ஞவஸ்தியர்சம்மதம் ஆயின், இதுகாத்தியாயன குத்திர ஸ்தர்களுக்கேயன்றி மற்றவருக்கு அவரவர்குத்திரத்திற் சொல்லிய படியேயனுட்டிக்கவேண்டுமாம்.

அவந்தரணிகை

அதன்மேன் முறையைக்கூறுகின்றார்.

புராரெவ துயாதவியாரெவ கயபாசு | னாத
வெவ துயொயாதவொய துஸக்யாஜஸூரி
ஐதி | யயாதெ யொ திஸ்யுதிஜொ யதொஜா
தொ கரொவாபா | கஜாநநுதகுரொவா
யாதநாவயபாபாயி || உத்யுதநந ரெவெ
ணா திராஜிவெ சு | வனஷவாகவெயபாபாயி
வாணம் | வாணம் மவஸாவெஹதி ||

(இ—ள்) பிறகுத் தைதாதீயேஷ்டியைச் செய்யவேண்டும். இதனுலே ஸதவம், ரஜசு, தமசு என்ற மூன்றுதானுக்களும் (ஐயிக்கப்படும்-சமப்படும்) 'அயந்தே' யென்று தொடங்கியமந்திரத்தால் அக்னியை முகர்ந்து பார்க்கவேண்டும். அக்னிக்குப்பிராணனே யோனியாதலால் பிராணனையடைந்தவொயென பிராணனிடத்தில் அக்னியை ஓமம் செய்வவேண்டும். (என்பது)

(வி—ரை) இங்கக்ளியென்றது பிரம்மசாரி, சமாவர்த் தன், அக்ளியைவிட்டவன், அக்ளியில்லாதவன் . இவர்களுக்கு மௌகிகாக்கனியும், அஞ்சிகாக்கனிக்கு ஓளபாசனுக்கனியும், ஆ லிதாக்கனிக்கு வைதிகாக்கனியுமாம். பிராஜாபத்தியேஷ்டி, ஆக்ளே யிஷ்டி, தரைதாதவியேஷ்டிகள் ஆலிதாக்கனிக்கே.

அவதரணிகை

ஆலிதாக்கனியிஷ்டியில் அரணியைக்கடையும். தெடுக்கும் க்ளியேழும்பெம். இல்லாதசங்கடஸ்தானத்திலும் தத்தமக்களிகளை பிரகடயினைத்துக்கொள்ளாது காரணவிசேஷத்தால் அக்ளியை விட்டிருப்பவர்களுக்கும் அக்ளியைத்தாரணமாகவைத்துக்கொள் ளவேண்டிய அவசியமில்லாதவர்களுக்கும்விதி கூறுகின்றார்.

ஸாவ வெவெததாஹமாநோடி பிராஹ்மயுக்ய
வாசவபுஷ்டிபிராஹ்மபபெஷ |

(வி—ள்) இங்ஙனமே யன்றோ சொல்லுகிறார். இராம த்திவிருத்தந்தநியைப்பொண்டுவந்து முன்னர் நிறுத்த மற் றிப்படி முகந்து பார்க்கவேண்டும். (என்பது)

அவதரணிகை

அக்ளியகப்படாதவிடத்தில்திவிதி கூறுகின்றார்.

யஜுயி ந விநாஸ - ஸ்வாஜஹபாஸ
குஹாவெஸவபுஷ்டிவதாஸ ஸவபுஷ்டி
தேவதாஹஸாவெஸிஹபெஸாபிபுஷ்டிபா
புஷ்டிபாஸ |

(வி—ள்) அக்ளியகப்படாதவரை ஜலத்தில் ஹோம ன் செய்பபேண்டும். ஜலங்ளல்லாதேவதைகளின் சொரூப முன்னதாம். எல்லா தேவதைகளுக்கும் (ஸ்வாஹா) காரத் தால் அதிஸ்தோமாம் என்று செய்து அதனை (பிதிது) எடுத்து உட் கொள்ளவேண்டும். (என்பது)

அவதரணிகை

முக்கியாமுக்கிய பகஷங்களுடன் உபசங்கரிக்கின்றார்.

ஸாஜ்யம் ஹவிரநாஜ்யம் தொகஷஜெவெதஃ
சூயெய்யம்விஷெக்சதஸுஸூஹதடிவாஸிகவ்யஸி

(இ—ள்) ஆஜ்யத்துடன் கூடிய ஹவிஸே சகந்தருவ
தாம். மோகஷமந்திரங்களால் வேதங்களால் அடையும் பய
னைப்பெறுவான்— அதுவே பிரம்மமாம், அதுவே உபாஸிக்க
க்கடவதாம்.

(வி—ரை) மோகஷமந்திரங்கள் பிரணவாதிகள், அது என்
றது சன்னியாஸாச்சிரமத்தையாம்,

அவதரணிகை

இனி ஜனகர் ஆசிரியனுபதேசத்தைக் கேட்டமுறையுடன்
கண்டத்தை முடிக்கின்றார்.

ஸவஜெவிவெதஃ பவந்திகிவெயாஜவ்யஸி |

(இ—ள்) ஓ பகவானே இப்படியேதானே (என்றார்)
பாக்ஞவல்கியர் (என்பது)

(வி—ரை) ஓ பகவானே என்பது முதல் ஜனகவாக்கியம்
இருதியிலுள்ள வாக்கியம் வேதபுருஷன் வாக்கியம்.

நான்காம் கண்டம் முற்றிற்று.

உபநிஷத்வித்தியா

அவதரணிகை

இனி அத்திரிபகவான் யாக்ஞவல்கியரை ஸன்னியாஸிகளின் இலக்கணத்தை வினவும் முரையில் அதனை விளக்குகின்றார்.

சுயவெஹந்தே^{தி} வபு^வ யாஜுவஜு^வ ப்^வ வா
 லிகா யாஜுவஜு^வ சுயம் யஜுவாவதி^வ ப்^வ வா
 ண உதி 1

(இ—ள்) இனி அத்திரி யாக்ஞவல்கியரைக் கேட்டார்
 ஓ யாக்ஞவல்கிய உம்மை யான் கேட்டதாவது; யக்ஞோப
 விதமுள்ளவன்பிராமணன்- (என்று)

(வி—ள்) அக்னி முகலிபகற்றை ஆத்மசுமரோபணஞ்
 செய்யவேண்டும். என்று ஸன்னியாஸவிதி கூறப்பட்டமையால் யக்
 ஞோபவிதத்திற்கும் பொழுதே யஜுவெஸு^வ யாவதி^வ தெவோவ
 வுபாஸி யக்ஞத்தின் உபவிதத்தைத் தரிப்பேன் என்றமந்திரம்
 உச்சரிக்கப்படுதலானும் யக்ஞோபவிதியில் யஜுவ^வ ப்^வ வா
 வெது^வ யக்ஞத்தில் (உதிகார) சித்திக்காக என்று யக்ஞாதிகா
 ரமெனப்படும் சுர்மாதிகாரத்துக்காகவே யக்ஞோபவிதம் விதிக்கப்
 படுதலானும், அஃதியக்ஞாபிதம் யக்ஞங்குபதியாகமான அக்னியி
 ல்லாத அத்தியாச்சிரமிக்கு அமையாது பற்றியும் பக்ஞோபவிதம்
 இல்லாதவர் பிராம்மணர் ஆவதெவ்வாற்றானும் உபப்பியதாகையா
 னும் இவ்வத்தியாச்சிரமியை யக்ஞோபவித முள்ளப்பிராமணன்
 என்பது எதைக்கொண்டு என்று வினவிபது பொதுத்தன்மையி
 ல்லாவிடம் விசேடத்தன்மையிற்றது. மந்தன்மையிலலாவிடம் கு
 டத்தன்மை கூடாதுபோல இவ்வனமாக பிராம்மணனுக்குள்ள
 பொதுத்தன்மையாகிய சுர்மாதிகாரமான சிகை யக்ஞோபவிதங்களி
 ல்லாதுழி அஃரை பிராம்மணரேஷ்டராகிய உத்தமாகிரமிகள் எ
 ன்பது எவ்வனம் ஒவ்வந்தஸாடி^வ ஜெவாவதி^வ தெவோவ^வ ப்^வ வா^வ ப்^வ வா^வ
 யுகையால் யக்ஞோபவிதமுள்ளவனே அத்யயனம் செய்வோன்
 டம் என்றவிதியும் அஃதில்லாதவனுக்கு வேதமகந்திரஜபாதிகாரத்
 தை விலக்கியதாகவே எப்படி அத்தியாச்சிரமிகள் சர்வவேதசாரங்க
 ளான பிரணவ^வ ப்^வ ருத்திரவகனை ஐயிக்கக்கூடும் என்று அத்ரி வெ
 ன்பவர் வினவியதின் கருத்து.

அவதரணிகை

அவ்வினாவுக்கு யாக்குவஸ்கியர் மறுமொழிகூறுவார்

ஸெவ்வாவாழ்பாஜகூடும் ஐதிரெவாஸு தடி

ஜெராவீ தயனா

(இ—ள்) அந்தயாக்குவல்கியர் விடையளித்தார் இ
தவையவருக்கு யஞ்ஞோபவீதமாம். எது ஆத்மா எனப்ப
டும்.

(வி—ரை) ட்டம்மோபனிடதம் முதலியசுருதிமுடிகள் உத்தமாகாரியான அத்தியர்ச்சிரமிக்கு ஞானமே சிகையும் யஞ்ஞோபவீதமும் ஆம் என்றுநிபந்திக்கின்றன. ஆதலால் கன்மாங்கமாகவேற்பட்டனான்மய யஞ்ஞோபவீதம்கேவலகன்மபத்தர்களானமுதல் மூவ்வாச்சிரமிகளுக்கும் சிவிதுகருமசம்பந்தமுள்ள குடிசகபகூடகசன்னியாசிகளுக்குமேயன்றி கேவலப்பிரம்மச்சிரமம், மோகாச்சிரமம் என்பதானி அப்புதுச் சொற்களால் வேதந்தரும்ஸ்மிருதிகளும், வைராக்யமூலபரமஹந்தகாச்சிரமிகளுக்குள்ளதல்லவாம். அற்றீதல் யஞ்ஞாதிகாரமுள்ளவனே பிராமணன் என்றும் அக்னியே அந்தணர்குறியதெய்வம் என்றதும் அவலமோவெனின் அற்றன்று முள்ளரேவெளியில் உள்ள பஞ்சாக்களையும் தனதுச்சிரத்தேசேர்த்துகியானபஞ்ஞம் செய்யும் அந்தர்முகருக்கு வெளிப்படையான அங்வித்பாகார்யயஞ்ஞோபவீதமில்லையே யன்றி வித்யர்மயமென வுபசரிக்கப்படும் ஞானயஞ்ஞோபவீதம் அஃனுக்கே உண்டாகையால் அவரே முக்ய ப் பிராமணர் என்பதிற்தடையல்ல. இங்கு யக்ஞோபவீதத்துக்கேற்பட்ட கேழ்வி மறுமோழிகள் சிகைநாயத்திரி முதலியமந்த்யவேதோத்திராமணலக்ஷணங்கட்கும் குறிப்பானதென்க.

அவதரணிகை

பெரியபுத்தேவாரவழிதயில்லாத ஞானயத்தொடவழிதிகளுக்க
எல்லாக்கிறியைதரும் அக்கிறியின்மையால்திராலும் நின்மலமான
மனதாலும்தொதிகக்கட்டியதென்கிறார்.

சுவஃ ஸ்ராய்ஸுராயம் வியஃ ஸ்ராய்ஸுராயம்
காநாஸு !

(இ—ள்) நீரைக் குடித்தல் ஆசமனம் செய்தல்இவ்
விதியே பரிவ்ராஜகருக்குள்ளது. என்பது

(வி—ரை) நீரைகுடித்தால் என்றது பசியகற்றிக் கொள்
வதைநீரிலாவது முடிக்கவேண்டுமென குறித்தது. ஆசமனமென்
றதுசத்திக்குரியசௌக்யத்தைக்குறித்தது.

அவதரணிகை

இவ்விதிஹைராக்ய மிகுதியால் செய்யும் எந்தக்கருமத்தி
லும் உண்டென்றார்.

வீரோய்யாந வா நாஸகெவாவாஸ்வ
ஸௌவாஸுதீவஸௌவாஸௌவாஸு
வா ||

(இ—ள்) வீரசுவர்க்கத்தை விரும்பி தலுமபுக்
ம்செய்பவருக்கும் அநசனவிருத்திலும் ஜலப்பிரவேசத்
திலும் அக்னிப்பிரவேசத்திலும் மகாபிரஸ்தானத் தீஸு
மாம். எ—து

(வி—ரை) முன்வைத்தகாலப் பின்வாங்காது சுராமியக்தி
யிருதியால்சரிசாயிமானமொழித்துயுத்தம் செய்பவர் சத்தருக்க
ளால் அடிப்பட்டுமிறைத்ததறப்பார் ஆயின்அவரும் புத்தி பூர்வமா
ய்உயிப்போகநேர்ந்துழி நீரில்தமது அக்னியை ஹோமம் செய்
துகொடுத்தருத்தி விடவேண்டும். அசனாஸ் அவர்செய்தகருமம் எஸ்
வாம் சம்பூர்ணமாகும். அனாகம் என்பதுராயோபவேசம் என்
பு இது அன்னத்தையொழித்து உயிரைத் தொலைத்துக்கொள்ளு
ந்நிறுத்தமாம். அதனிடத்துக்கூட ஆசமனம் உண்டு. ஜலப்பிர
வேசம் என்பதுவெளிப்பிரவேசம் முதலியனகொற்றைச் செய்வ
தற்கு முன்னரே செய்யவேண்டியது ஆசமனமுதலியது அக்

னிப்பிரவேசம் என்றது சர்வசுவாராதி யஞ்ஞங்களில் அங்கும் அக்னிப்பிரவேசத்திற்கு முன்னரேசெய்து கொள்ளவேண்டும். மகாப்பிரஸ்தானத்தில் வீருதாரம்பமுதல் சரீரமுள்ளவரைச் செய்யவேண்டுவதாம்.

அவதாரணிகை

மேற்கண்ட விதிப்படி சன்யாசம்பெற்றவன் இலக்கணத்தையும் அவனடையுமபயனையும் குறிக்கின்றார்.

கடவரிபு ருவிவண பூவாஸாஜி-ஹோ வரி
மஹி: ஸ-விராஜோ ஹி ஹெக்சாஜா-ஹோ
ஹேஹபாயஹவதி ||

(இ—ன் இனி ஸன்னியாஸிவெறு ஶ்ரீரமமுடையவன் திரம் பூண்டு முண்டிதனாபவ்விதப்பற்றுமற்றவனாய் எங்கும் சுசியாய துரோகலேசமில்லாதவனாய் பிச்சையெடுத்துண்டு ப்ரம்மீபாவத்தைப்பெறுவான். எ—து.

(வி—ரை) வேறுகிறீர்என்றது காலி அல்லதமட்களில் கடந்து மயக்கிது முண்டினதாய் என்றதனால் இங்கு குறிக்கப்பட்டசன்னியாசம் பரமஹம்சமேயாம். துரோகமில்லாமல் என்றது துரோகவிந்தைக்கிடமான எவ்விதப்பற்றுமறனுக்கின்மையால் அவனது விரதமாகிய ஸர்வாபயலக்ஷண திவ்யவிரதத்தையனுபவிக்கும் சிறப்பு அவனிடம் ஶ்சேர்க்கப்பட்டது “பிச்சை” என்றது தற்செயலாய் கிடைப்பதைக்குறித்தது ப்ரம்மீபாவம் ‘அத்வைதசித்தியாம்.

அவதாரணிகை

மேற்கண்டவையெல்லாம் கிரமசன்னியாச விதியாதலால் துறவுள்ளவர்க்கு ஆபத்ஸன்யாஸ விஷயத்தை இனிவிரிக்கின்றார்.

படி ரா தாஸஸ நஸாவாவாஸ நபுஸஸ
வஸஷவஸா வுஷுணாஹா ந- விததி தெ
நெநகிஸ நரூலீபூஷவிதி

அவதரணிகை

இனி ஆராம் கண்டத்தில் பரமஹம்ஸாச்சிரமத்தில் சி-
த்தை யுண்டாகவேண்டி அனேகப்ரசித்த பரமஹம்ஸர்களைக் குறி
த்து பரமஹம்ஸருக்கு வியலகூணத்துடன் அவிழுக்த வித்தையை
உபசங்கரிப்பாராய்முதலில் அபரோகூஷ்வைவதாத்மானுசத்தான
சித்தபரமஹம்ஸசிகாமணிகளைக் குறிக்கின்றார்

தத் து வரதீஹம்ஸா நாதீ ஸ்வத-க் காருணி
 யெரதெநது டுவ-ரஸ ஐஹ நிராஸஜயஹ
 ரத டதாதெய ரெரவதக் ப்ரஹ்மதயொ
 வுதஹிமாவுகாஹாரா ஸநுநதா உநத
 வராவரஹம் ||

(இ—ள்) அவர்களில் பரமஹம்ஸர் எனப்பட்டவர் சம்வர்தகர் ஆருணி, சகிவதகேது, தூர்வாஸர், ரூபு, நிதா கர், ஜடபரதர், தத்தாத்ரேயர் வைதகர் முதலியோர் இவ ர் ஸ்பஷ்டமாய் பரமஹம்ஸரின்னம் தரித்தவர் ஸ்பஷ்டமாய் பரமஹம்ஸாசார முள்ளவர் மயக்காற்றவர் மயக்கமுற்றவ னைப்போல சஞ்சரிப்பவர். என்பது

(வி—ரை). மேற்கண்டவர் சர்வக்ஞரும் பிரம்மவிஷ்டகிகா
மணிகளும் சாந்தோக்யாதி பிரம்மவித்தைகளில் பிரம்மவித்தியா
சாரியர் எனப்பட்டவரும் ஆதலால் இவரைச் சிரப்பித்ததாம். இ
வ்வுச்சர்வக்ஞராய் உலகமயங்கமொழித்தவராயினும் இவ்வுலகத்தார்
பார்வைக்கு இவர் பெரிய பைத்தியம் பிடித்தவர்போல காணப்ப
டுவாராம். உலகத்தாரை யம்மகான்கள் அத்தோ சத்தாத்தமசொ
ருபானந்தம் பெற்றா ல் வீணில் மயங்குகின்றனரே யென வெறுக்க
வியர் அஃகரை பைத்தியம் பிடித்தவரென நினையாராம் என்றது
இதன் கருத்து. ஆகையற்றான் யாநிஸா ஸவ டஹிதாநா
கஸுராஜாமதி-ஸெயதி | யஸுராஜா முகிமஹிதாநிஸா

நிஸாவஸுபுதொஸுமெஃ || எஃதெல்லாப் பூதங்களுக்கும்
 இரவாகும் அங்கு விழித்திருப்பான் சன்னிபாசி எங்கு எல்லாப்
 பூதங்களும் துயில்லின்றனர். அங்கு சன்னியாசி விழித்திருப்பான்
 என்றார் ஆண்டோர், எல்லாப்பிராணிகளும் அலியாது வினாய மய
 ககிச்சிடக்கும் பரவெளியென்ற மஹாராத்நியில் என்னுன்றும்
 பரமஹம்ஸருக்கு நிப்டை தோன்றாதலால் உலகத்தார் பிரத்திய
 க்ஷமாகக் கண்டு மயங்கும் உலகமனைத்தும் அவர்களுக்குப் புலப்
 படாமமையால் அது அவர்க்கிரவேயாம் என்றார்கள். ஆயின் பரம
 ஹம்ஸாச்சிரமத்திற் சிறந்த லோகந்நட பரமநிப்டைர்கள் முற்குவி
 க்கப்பட்ட சகருதரிய பாராயணம் அவிமுக்தோபாஸ்தி முதலிய
 ஞானமார்க்கங்களால் ஸ்ரீசிவப்பிரகாசம் பெற்று அந்நது சொ
 ரூபசாந்நாதக்கார பரதித்திபெற்றவரென்பது அவிமுக்தமகோ
 பாசினவீத்தையின் அர்த்தவாதமாம், வேறு ஜாபாலத்தில் மற்று
 முன்ன அநேக வேதாந்தக்களிலும் இவர் பெருமை அளவிற்றந்
 தாம், இவரு முகவிதியொன்று குறிக்கப்பட்டது. யக்ஞவல்கி
 யர், கௌதமர் சுகர் முத்வியோராம்'

அவதாணிகை

முன்னர் முதல் மூவ்வாச்சிரமங்களினின்றும் சன்னியாஸாச்
 சிரமமடையும் வழி ஒருவாறு குறிக்கப்பட்டாலும் பக்தகர் குமச
 கர் ஹம்ஸர், இவர்கள் பரமஹம்ஸராகும் வழிகூறப்படாமையின்
 கருத்த வித்தையாகிய அவிமுக்ததாரக வித்தையில் பரமாதிகாரி
 யாகிப பரமஹம்ஸன் சொல்லப்பட்டிலாதலால் பெருங்குறை
 ஒருமெனக்கருதி அதன் முறையை கூறுகின்றார்.

திடிஃ கஃலஃ ஸிக்யுஃ வாசுஜைவலி
 துராவியா யஜ்ஞாவலி தா வெததவஃ
 ஹஸிஸாமெதபுஸ வாரிகுஜ்ஞாநாந்நி
 ஹே ||

(இ--ள்) திருதண்டம் கமண்டலம் சிக்யம் பிக்ஷாபர
 த்திரம் ஜலத்தை வடிக்கட்டும் வஸ்திரம் சிகை யக்ஞோப

(இ-ள்) பிறந்தவாறு ரூபந்தரித்து துவந்துவம் ஏதுமி
ல்லாதவனாய்ச் சூகரகுன்யனாய், தத்துவப் பிரம்மமார்க்கத்
தில் நிஷ்டையுள்ளவனாய் மனச்சுத்தியுள்ளவனாய் பிராணா
க்ஷணத்துக்காகவே உசிதகாலங்களில் உதரபாத்திரததில்பி
க்ஷையெடுத்து புசிப்பவனாய், அவ்முத்தனாய், லாபாலாபங்க
ளிற் சமனாய் குன்யகிருகம், தேவாலாயம், புற்கூட்டம்புற்
று மறத்தடி குயவன்விடுஅக்னிஹோத்திரசாலை ஆற்றாமண
ற்குன்று மலேசுகை பொந்துக்கன் மரச்சந்து மலையருவிவீ
ற்றில் தரையிலேயே நியமமில்லாதுவசிப்பவனாய் எவ்விதமு
யற்சியுள்ளவனாய் மமதையொழிய சுகலத்யானம் செய்
பவனாய் பிரம்மநிஷ்டனாய் நன்மைநிமை இருவினைகளையுடன
ழித்துணன்னியாஸத்தால் தேகத்தைவிடுபவனே பராஹ்மஸ்
வாம் என்றதுபரிடதம்

எ-து

(வி-ரை.) “பிறந்தவாறு ரூபந்தரித்தல்” என்பது உள்
சூராதிகளையும்விட்டு உலகத்தினுள்ள எதனையும் அநியாதகுழந்
தையெப்போலிருட்பார் அவர் எனப்பொருள்
கொடுக்கும் சேதம், உஷ்ணம், சுகம், துக்கம், ஸத்து, சஸ்து, மே
ங்கீழ், சுகார்க்கம், நரகம், என்பதாகிகள் துவந்துவங்களாம் அவை
கள் எவையும் தம்மையனுசுப் பெறுதான் நிர்துவந்துவன் எனப்
படுவான், ‘பரிசுரம்’ என்பது பற்று அஃதற்றான் நிஷ்பரிசுர
ன் தத்துவமார்க்கத்திலும், சோதனைக்காக பரம்மமார்க்கத்தில் அப
ரோக்ஷத்திற்காக நிஷ்டையென்பது விசாரம் அஃதுள்ளவன்மன
ச்சுத்தி சம்மந்தம் உசிதகாலம் பகிகாலம் உதிரபாத்திரம் =
மேறு பாத்திரம் இவ்வாறையால் வயிறே பாத்திரமாகிகள
ள்ளப்படும் இது பரமோத்தமமான அஜகர், கிருத்தியைக்குறித்த
து அதாவது அஜகரம் எனப்படும் மலைப்பாம்பு கிடந்த விடத்
தேதற்செயலாய் கிடைக்கும் ஆகாரங்களை உட்கொள்ளுவதுபோ
ல இருக்கவிடத்தே கிடைக்கும் ஆகாரங்களை யுட்கொள்ளுகல்உ
தரபாத்திரமாய் அல்லது வயிற்றைக்காட்டி ஏற்றலுமாகலாம்
அவிமுத்தன் = பின் முர்தன் தேகம்விதம் இருக்கவிடத்தில் ஆ
காரங்கிடைக்காதுபொழுது கிடைத்தபொழுது துக்க சுகம்

களைப் பெறாது நித்தியானந்தனாய் இருக்கவேண்டும் என்பதல்லா
 பாஸ்பசமன்' என்றதன் பொருள். சூன்யகிருகம் = பாழ்விடு = எவ
 ரும் வசிக்காதவிடம் இங்கு குறிக்கப்படும் எவ்வகையிடமும் இ
 தர ஜனகங்கங்கள் இராக்காலங்களில் சேரக்கூடாதனவாம். இங்
 வித விடங்களே இருவருக்குரியதென்பதைக் கைவல்யோபதிடதமு
 ம், 'விவிசுஷெபெஷ' இடையூரில்லாவிடத்து என்று சொப்பித்
 ததாம். மேற்கண்டவிடங்களிலும் ஒரே இடத்தில் நீண்டகாலம்
 வசிக்காது நட்போறும் மாறிவரவேண்டுமென்பது "நியமநில்
 லாக" என்பதாதி வாக்கியப்பொருள் = முயற்சியேதவும் என்றும்
 பந்தமேதுவோ யாதலால் அநற்றை பொழித்திடல் அகருக்கவ
 சியம் என்பதாயிற்று. முயற்சியொழிந்தால் மமதையும் துலையுள்ள
 ன்றதருத்தால் 'மமதையொழிய' என்றது 'மமதை' என்றது ஸர்
 வாதந்த மூலமான அகந்தையையும் உபலக்ஷணமாய்க் குறித்ததா
 ம். சுக்லம் = சொருபம் கேயு, அதாவது பிரத்யகாதத்தம் சொருப
 மாம். 'பிரம்மநிஷ்டை' என்பது அபரேக்ஷசாக்ஷாதக்காரமாம் பி
 ரம்மநிஷ்டை உண்டாகும் க்ஷணத்திலேயே இருவினைகள் ஒழியும்
 என்றதருத்தால் இருவினையொழித்து என்றார். 'இருவினை' என்
 பது அவித்தையைக் குறித்தசொல்லாகவே ப்ரம்மஞானத்தால் அ
 வித்தையொழியும் என்றதாயிற்று. அப்படிக்காயினும் பிராரத்த
 சரீரம் உள்ளவரை மேற்கண்ட லக்ஷணம் அமைந்த சன்யாஸம
 காயோகந்தையனுதித்து 'சரீரம்' எனப்படும் பிரபஞ்சத்துக்
 குமுற்றும் விலக்ஷணமான சுத்தாத்மம் சொருப சாக்ஷாதக்காரப்
 பிரம்மாந்த சாம்ராஜ்யம் பெறுபவனே பரமஹம்ஸனும் என்ப
 துபநிடதத்தின் முடிந்ததருத்தாம். ஆயின்மேற்குறித்த பரமஹ
 ம்ஸருத்தே இந்ததாரகவிதையில் பிண்டாவிழைத்தோபாஸ்தியில்
 அதிகாரமென்றும் அண்டவிழைத்தோபாஸ்தியில் அலைப்பிராணிக
 றுக்கும் அதிகாரம் உண்டென்றுந் ஆர்ப்புலி ருடிய பிரான் திருரு
 வின்றி எவர்க்கும் அபரேக்ஷாதத்தைப் பிரம்மானந்த பரமபசுக்
 சியம் கைகூடாதென்பதே இவ்வுபநிடதத்தில் பூர்ணமாய் அமைந்
 த மகாவாக்கியார்த்தமாம் என்பதுமோர் இதியத்தையாம். செவிகுபை
 பரிபூர்ணம்

இக்கனக்கவுணியருல் பாலாழிக்குக் கவுத்துவ மணியாய்த் தோ
ன்றி, ஸ்ரீமேகாதெஷுனாழித்தி கருணாகடாஷத்தாற் சகல கலை
களுமொதி புணர்ந்து யிச்சிரமண்டலத்திற் நமது விஜயப்பிரதாப
நிலைபெற நாட்டிய மஹாதேவதீப்தீதர் வம்சநிலகராய வையர
தரண ஸார்வபௌம ஸ்ரீராமஸ்வாமிதீக்ஷிதர் செல்வக்குமாரரும்,
ஸ்ரீஸீதாம்பா கர்ப்சுத்தி முத்தமோத்தமவரும், ஸ்ரீமத் பாரதவாஜ
குல ஜலகிக்குக் கவுத்துவமணியாய் அத்வைத வித்யாசாரியராய்,
தூற்று நாலுவிருந்தக்களை நிரவகித்தருளிய ஸ்ரீமது அப்பையதீக்ஷி
தேந்திரர் வம்சத்திற் ஆகதரித்த வுட்சாஸ்திரவல்லப் பாரதிவசுவ
ர உபநிஷன் மாரீகம்ப பிரவர்த்தக ஸ்ரீ மஹா மஹோமாதியாய
ஸ்ரீமது தியாகரஜ்குரு புங்கவர் சரணஸேவாபாராடணரும்

பிரத்யக்பரவிஷ்டாந் தரந்தர பரசாம்பவ பாதபத்ம

ரேனுசேனத் தீல்ஸன் புகந்துள்ளவரும்

“பிரம்மவித்தியா” பத்திராதிபருபமான

பரசமய பஞ்சாணன பாஞ்சஜன்னிய

பண்டித ஸ்ரீமத் ஸ்ரீநிவாஸமபிபுங்கவர்

வடமொழியிலிருந்து

தென்மொழியிலியற்றிய

ஜாபாலோபநிடதத்

தயிமுரை

முத்திற்று.

அவிமுக்தஜாபாலோபநிடத

தாற்பந்தாசங்கிரகம்

ஐயா, இவ்வுபநிடதம் அவிமுக்த தாரகவித்தையை குறித்தலால் பெரும்பான்மையின் அவிமுக்தஜாபாலோபநிடதமென வழங்கப்படும், இச்சாபாலம் அவிமுக்ததாரக யோகத்தாள் அத்துவிய சித்தியெறும் கல்வழியைக் குறித்ததாம். தாரகையாகமென்பது காதோபாஸ்தி ரூபமான பிரணவோபாஸ்தியாம். அவ்வுபாஸ்தியில் விஷயமாவது, மூலாதாரம் முதல் ஷடாதாரங்களுக்கும் கடத்தது- வாதசாத்தத்தில் சென்று வாச்யவாசகங்கள் ஐக்கப்பட்டுத் தோன்றும் சுத்தானாத காதமாம்- இதனையனுபவிக்கும் மகாசமாதிநிலையோனசமாதியென்றும் தத்துவ சமாதிமென்றும் அமல்கமென்றும் சொல்லப்படும்- அதனற்றான் யோகவிஞ்ஞான தீபிகையில்

ஸடாஸரிவொதாதிஸ்வஹ்ய வயாவயாநா நிவ

வஹ்நாதி நாதாந-ஸஸ்யாந ஸரீரயிவெவ

நித்யாஃஷெரிநத்யுதேவயாநாஃ

சதாவெனருளிய யோகமாரக்கர்கள் பஸகோபகளுள் வெணும் அவற்றில் எங்கும் சிறத்தது காதானுசத்தான சமாதியேயாம் என்பது எமது எண்ணம் என்று ஐகத்தருநாதர் எடுத்தருளினர்- காளிதாலனும் சூகநு அக்ஷரம்-சஹதநாஜிவெஸெநாடாநதநா வரிணதம் தவரவெஃஸெ அநுபகதம் என்றவிடத்தில் ஓ ஜாதிப்வரி உன்றிருமேனி காதரூபமாய் நிமித்து ஆரத்தருபமாகக்காணப்படும் என்றனர். ஆகவே இவ்வுபநிடததாரக தீக்தையில் காதோபாஸ்தி மூல்யமாதலால் அதற்குவேண்டிய அதிகாராதி காதனங்களை குறிப்பதேயாகம் என்க. முதற்கண்டதத்தில் சமஸ்தகோற்பொஞ்சாரூபமாய்விளங்கும் ப்ரீமது மாதேவியின் காதனான ப்ரீதெதாங்கார மூர்க்கியென வதர்வசிரம் புகழ்த்த ப்ரீருத்திரமூர்த்தியே அவ்வித்தையின் சூருவென்று புகழப்

பட்டான். அன்றி அவ்வித குருப்ராசாதேஹதுவான உவி
முத்தோபாயத்தி லாண்டாய்க்கண்டத்துக்கும் முன்னும்கண்ட
த்தில் ஸர்வசுப்பந்திபாத்ய-சர்வாகார ஸர்வகாரண ஸ்ரீ ரு
த்ர திவ்யராமதேவசுதங்கள் நிறைந்த வ்யக்தவேதசார நா
தமாலா மஹாமந்திரமான ஸ்ரீருத்திராச்யாயம் எடுத்து நி
ருதிக்கப்பட்டது. அவ்வித தாரகோபாஸ்திக் கேற்ற முக்யா
திகாரம் துறவேயாதவின் அகளை மான்காவது முதலியமூ
ன்று கண்டங்கள் அத்துறை நிறைவு பெற்ற பரமஹம்ஸரைப்
புகழ்ந்தது. இவ்வித்தை வைசுவானரவித்தை முதலியவை
களைப்போல் வியவழித வித்தையல்ல- வாமதேவ்யாதி வித்
தைகளைப்போல் அதி தூரவித்தையல்ல, மதுவித்தை முத
லியவற்றைப்போலவாதிகார வித்தையல்ல, மற்று அக்ஷர
வித்தை தகர வித்தை முதலியவற்றைப் போல உத்தமா
திகாரிக வித்தையோயாம்- இவ்வுபநிடதம் துறவகைத்தூற்
பரிய குறிப்பிடுகனால் அத்துவித தத்வபரமாம் வதுமானது.

(க) ஸ்வெஷ்டாஃ ஸுவிதாநாஃ ஸுஹஸாநாஃ

எல்லாப்பூதங்களும் பரமசதனம் என்று சர்வபூதங்களு
க்கும் காரியத்தனக்கு காரணத்தில் ஸயம் உசிதமாதலால்
பரமமத்தினிடத்து எல்லாப்பூதங்களும் ஒடுங்கும் என்றது
உபக்ரிமமாம். சுய ஸாத்ய ஸுஷுப்தாஸாஃ ஸு-கரி-கரிபு-
வநவாஸு நஸாகஸு ந ஷுக்லகஸுமாம் கஸொதி பரம்ம
விஷ்டனாய் கஸுமை நீரை இருவினைகளையும் ஒழித்து ஸக்
நியாசத்தால் தேவத்தைவிடுபவன் என்று பாவம புணயம் எ
ன்று சொல்லப்படும். கஸ்யம் முற்றுக்குகின்று ஸுஷுப்த
யுத்திராய் தேவசுதையிவென்ற விதேகதைவல்யத்தை
ப்பெறுவதை பெறும் பேறு என்று குறித்தது உதசங்கார
ம்- சுதிஷுப்தாஸுஷுப்தாஸுஷுப்தாஸு அநரிட மிடடைக
டினோர் விதிபொருவாண்டுபதினத்திருநூறால் என்ற பிர
மஞ்சுரிசுய் கூதியபடி பரம்பரிஷ்டை கூடியவற்றைக் கர்மம்
தொலையும் தேகம் இல்லை என்றவையால் முக்திபால் கரீர
முன்னென்றுந் கரும்மும் ஞானமும் சேர்க்கதே மோக
தேவதையெனத் துர்வதி ஞானமும் உத்தமீமாஞ்சையும

ஒரோஸ்திரமென்று வாதிக்கும் வாதம் (விசிஷ்டாத்தவித
துவித சைவங்கள்) இவ்வுபநிடதத்துக்கு முற்றும் விரோத
மாம்- ஆகின் உபக்ரமோபசங்கரங்கள் என்ற ஓர் குறி
யீடு நிலைபெற்றது-

(௩) தெவெதெதிலுத்யூவீ = அவ்வழிகடப்பதன் சை
வ்யாஸிமுதலியன வப்பியசங்களாம்.

(௩) யதேதாத்த சன்னிரபாசபூர்வகமாய் தாரகாத ச
தருத்ரீய ஜபேபலகவிதவயி முக்தோபாஸ்தி முக்திசாதக
மாம் என்றது வேறுப்பிரமானங்களில் விடைக்கப்பெற்றது வி
ஷயமாதலால் அபூர்வதை சித்தித்தது.

(௪) ஜோகூலவதி கஜெகொஹவதி டெஹத்யூமம்
கரொதி = மோகூத்தைப்பெறும் அமிருதனுவான் தேகந்
தை விபேவன் என்று கைவல்யமே இவ்விதத்தைகளைநீங்க
பயனாகக்கு நிக்ஃபடாமையால் பலமுங்கூடியது.

பாபு ஸாரகம் ஸஹவ்யாவலெஷு தது வாரகைம்
ஸாரகாதி ருத்திரன் தாரகப்பிரமத்தை உபதேசிப்பான் அ
ங்கு பராஹம்ஸிகள் என்பதாதிபால் உபதேசஞ்செய்தவர்
உபாஸ்திஸ்தானம் உபாஸனாதி காரிகர் இவர்களைப்புகழ்க்
கவெவலாம் அர்த்தவாதங்களாம்.

(௫) பரமேசுவரப் பிரசாத் தானு சதருத்ரீய ஜபத்தா
னம் சன்னிரபாசத்தானம் உபாடாம ஞானத்தால் அத்தவி
தகைவல்யமென்பதுபயத்தியாம்-

ஆகவே அதுவகை குறிப்பிடுகனும் நிலைபெற்றரையின்
இது சுத்தாத்துவித வித்தையென்பதரிதமேயாமென்கமே
ஹம் இதில் கூறப்பட்டுள்ள பிண்டாஸிமுக்தம் இடை பிங்க
கைகள் எனப்படுந் சுக்கை யமுனைகள் வேறு பிறித்துகதோ
ன்றும் காரணாகையின் மேற்புறமான காவல்தாஸத்தின் பிழ்
புறமாய் குசுஜேத்திர மெனப்படும் குருஜேத்திரத்திற்கு
மேல் ஒன்றமட்டுத்தோன்றும் சிவசுஜாதானியான ஸ்ரீகாசி
யைப் புகழ்த்தமையானும் அவ்முத்த வித்தையைக் குறித்த
மையானும் பராஹம்ஸருள் அவ்முத்த தாரகயோகிகளுக்
கிது இன்றியமையாததோர் அக்ஷயப் பிரம்மானந்த நிதியே
யாமெனக் சிவாத்துவித சித்தாந்திகள் எவரும் திதிக்கூறி
ப்படி ஸ்நேஹிபந்தி யொழுதி கிருசாரதராய் சிவத்துவம்
பெறமாறு ஸ்ரீஜாபருணிவர் முக்யம் பிவதபுருஷன் அனு
கீரகததால் எனபது ஓர் சிந்தாம், சுபம் சுபம்

அவிழுந்த ஐயாலோபபிடத்தின்

அருபதவிளக்கம்

முதலாவது

சு

கழிவெழு = ஸர்வஸ்வராதிபாகங்களில் அக்னிப்ரவே
சம் செயவது

கடுவாழி = எப்பொழுதும் துரோகசிகந்தையில்லாதவன்
ஏச்சந்தக்களுக்கும் அபயம் கொடுத்தவன்

கபஜாதிவழி = பிரம்மரிஷ்யன் அருத்தமவந்துக்களில்
ழிப்பெற்றவன்

கதழி = அக்னியில்லாதவன் அனுகிதாக்களி விதான் மு
தலிபார்

கதலி = எல்லையற்றவர் அளவில் அடங்காதவன் மூவ்வ
கைப்பரிச்சேதமில்லாதவன் இறுதியில்லாதவன்

கதலிபடி = குறைவற்றது நினைத்தது

கதலிபடி = பிரயோபவேசம் என்ற பொலவிருதம்

கதலிபடி = குறித்தவிடத்தில் குடிவிராதவன்

கதலி = கீழ்ப்பட்டது அனுகித்தது

கதலி = காட்டப்பட்டது உபதேசிக்கப்பட்டது

கதலி = அழிபூர்வமாகப்பெற்றவர் உலகமயக்கமொ
ழியப்பெற்றவர்

கதலி = எவ்விதப்பற்றுமில்லாதவர் ஏகாந்தவானிகன்

கதலி = முயற்சியற்றவன் ஆத்துமாராம

கதலி = தீரிலேவாழ்ந்தவன் முதலியன

கதலி = சிவன் ஸவிசேஷப்பிரமம் ஸ்ரீவன் முதலன்

கதலி = சிவத்துவம் ஸவிசேஷ சரூபம் ஸ்ரீவன்முத்தி

பொலோபந்ததது குப்பதெள்கம்

கரோவாஹம் = பிரகசித்தனை

கவிருகம் = என்மம்சன்றிருவருள் விவகப்பொத ஸ்ரீகி

இருபுருவாடு

கவருகம் = ஓர்குறியில்லாதான் மூலகரணம்

கவருகம் = வரதயில்லாதவன்

கவருகம் = வெளிப்படையாய் ஆச்சிமர்க்குவிளைத்த

ரியாதவர்

கவருதாவாஹம் = வெளிப்படையாய் தமதனுஷ்டானம்

யடையாதவர்

கஹம் = பகற்காலம்

சு

சுதெழும் = அக்னிதேவதையின் பிரதிக்காகச் செய்யும் ஓர்

இஷ்டியாகம்

சுபாவபெகி = முகர்வான்

சுபவெகி = சொல்வான் உபதேசிப்பான்

சுபவஹம் = அனுஷ்டிப்பவர் நடப்பவர்

சுபவெகி = முகர்வான்

சுபவஹம் = ரோகி பூர்ணவைராக்யமுடையவன்

சுபவஹம் = ஜீவன் சோதித சைதன்யம்

சுபவஹம் = சாந்தோக்யமகாவாக்யோபதேசம்செய்த ஆகி

ரியர்

சுபவஹம் = ஒரு மறைக்கிடு

உ

உஷ்டிஃ ஓர்சிறுயாகம்

உ

உதவஹம் = அக்னியைவிட்டவன் ஆபத்வசத்தால் அக்னி
யில்லாதவன்

உதாரவாக் = வயிறெனும் பாதிரமுவேறு வாத்திரமில்
மில்லாதான்

உப்யத = எடுத்து சங்கிரகித்து சேர்த்து

உநுதிதவச = பித்தனைப்போல

உவவஸித = வழிபட்டு சமீபஞ்சென்று

உவாலிதவ = வழிபடவேண்டும்

உவாவ = சொன்னான் கேட்டான்

ஐத்திஜி = ருதுவைப்பெற்றது நற்பிரபாகமெய்தியது

ஐம = சிவாகதியத்தில் சிவாசாரியர்

உ

உவதி = செல்வான் அடைவான்

க

கநுர = இடுக்கு சந்துமண்குடைகள்

கசிவநு = ஸன்யாசிகள் உபயோகிக்கும் ஓர்வகை கலயம்

காநுக்ஷத் = வாராணசியெனப்படும் காகிக்குமேனாடு

மாப்புஸ்தானம்

கொடூர = மரச்சந்து

ம

மிநிகுமார = மனையிற்குகை

முஹ = வீடு கிரஹஸ்தாச்சிரமம்

முஹ = கிருஹஸ்தன்

முர = ஊர் கிரோத்திரியன் வீடு

வ

வயாண = நாகி

ஜ

ஜயஹா கம் = புராணங்களில் பிரசித்திபெற்ற மகாமௌனச்

மாநிலிஷ்டர்.

ஜநகம் = விதேகவம்சத்தரசனுனயாக்ருவல்கிட சிஷ்யன்.

ஜனகம் = ஜீவன்

ஜயபுழ = ஜயிக்கற்பாலது மந்திரம்.

ஜயவலிசுழ = ஜலத்தைச் சோதிக்கடபயோகிக்கும் ஓர் சிறு
றுதுணித்துண்டு.

ஜ-ஹொலி = ஹோமம் செய்வேன் விடுவேன்.

க

கவையு ஹோம-ஹி = தத்துவமார்க்கம் பிரம்மமார்க்கமென
ப்படும் தத்துவாநிதநெறியும்.

கஹி = இருள் தமோகுணம்.

காராகம் = பிரபஞ்சக்கலேசத்தைஹித்தியேப் பிரணவம் பஞ்
சாகாரம்.

காயி = வேதம்.

கி-ஹி = மூன்றுகோல்கள்

கணகாபு = புற்றறை.

கெதுபா கவீயா = ஓர்வகையிஷ்டி.

ஈ

ஈதூவெதுயி = அத்ரியின் புத்திரராய் அவதரித்தநாராய
ணம்சம்

ஈவபூலஹி = அத்ரியின் புத்திரராகவவதரித்த ருத்ராம்சம்

ஹெவயுஹி = தேவாலயம் வீடுகள் பூஜைவைக்குமிடம்

ஹெவயஜமபு = தேவதைகளுக்குயாகம்செய்யுமிடம்

ஹெவகூரம = சரீரத்தை விடுதல் விதேககைவல்யம்

ஹெயு = மேலுலகங்கள்

கக

ய

யாதகம் = சரீரத்துள்ள தாதுக்கள்,

ந

நாச = பெயர் பிரசித்தம்.

நாசபெயல் = பெயர்,

நாஸ = நாசி இத்திரியக்குற்றங்களை நாசஞ்செய்வது.

நிலபுரம் = மலையருவி.

நிகாயம் = ரிபுசேடான ஓர் மகரிஷி.

நிவரணம் = சீர்தாஷ்ணமுதலிய இரட்டைகளைச் சகப்பவன்
துவதம் துலையவத்துவித நிஷ்டையுள்ளவன்

நிஷ்டம் = அகந்தைமமதைகளும் உலகமூலம் துலையப்பெற்
றவன்.

நிஷ்டாபுரம் = எவ்விதப் பற்றுமில்லாதவன் உபநிஷதேர்
தவன்.

வ

வரம் = மேலானது உத்தமம்.

வரவேண்டம் = குருசகர் பகவதகர் ஹம்ஸர் இவர்களுக்கும்
மேலானசன்யாசி.

வரிவாஃ = வன்பாசி.

வரிவாஜ் = ஸன்யாஸி.

வாயாஃ = வழி இத்தாந்தம்

வ்யவகேச = துறவடைவான்.

வ்யாஜாவதூ = பிரஜாபதி தேவதையுடைய ஓர் இஷ்டி.

வ்யாணம் = உயிர் பிராணவாயு

வ்யாஹீபாசு = உட்கொள்வான்.

வ்யாஹீம் = மணந்தூன்று

வ

வஃ = பிரபம் சிவன்.

ஜாபாலோபதிடத அரும்பதவினக்கம்

ஹ ஹ ஹ = மோகூதம் பரம்மமாகவே நிற்பது.

ஹ ஹ ஹ = பிரம்மநிஷ்டை பிரம்மமெனப்படும் வேத

மோதும் முதலாச்சிரமம்

ஹ ஹ ஹ = பிரம்மநிஷ்டர் சோதமாச்சிரமிகள்.

ஹ ஹ ஹ = சோமவிசாரஞ் செய்தவர் பிரம்மநிஷ்டர்

ஹ ஹ ஹ = பிரம்மத்தையடையுமிடம்.

ஹ ஹ = சதுர்முகன்

ஹ ஹ = அந்தணன்

ஹ

ஹ ஹ ஹ = ஆசிரியன் ஞானவைராக்கியசம்பூர்ணர்

ஹ ஹ ஹ = பிச்சை தற்செயலாய்க்கிடைக்குமாகாரம்

ஹ ஹ ஹ = பிச்சை கொண்டு பிழைப்பவன்

ஹ ஹ = புருவம்.

பி

பி ஹ ஹ = மந்திரம் பிரணவம்.

பி ஹ ஹ ஹ = மீனாயாத்திரை மீனாதிபை என்றசங்க

ற்பத்துடன் இமயமலைக்கேகுதல்

பி ஹ ஹ = முண்டிதன்.

பி ஹ ஹ = வீடு அவித்யாநாசம்

பி ஹ ஹ ஹ = மோகூதத்துக்குரிய மந்திரங்கள் பிரணவ

காயத்ரி பஞ்சாக்ஷராதிகள்

ய

ய ஹ ஹ ஹ ஹ ஹ = பிறந்தபடி உருவம் தரித்தவன் அ

வதூதன் சொருபநிலையுள்ளவன்.

ய ஹ ஹ ஹ ஹ = தேவராதமுனிவர்குமாரான பிருகதாரண்ய

ப்பிரசித்தமுனி.

ய ஹ ஹ = காரணம்.

ர

ரஜஃ = ரஜோகுணம் மலம்-

ரயி = புஷ்டி ஜகவரியம்

ராகு = ருத்தின் குரு மூர்த்தி

ரெவகஃ = சூர்மகரிஷி

வ

வய - ய = விருத்திக்குச்செய்

வநி = காடு வரப்பிரஸ்தாச்சிரமம்-

வநீ = காட்டில் வஸிப்பவன் வானப்பிரஸ்தாச்சிரமி

வரணா = புருவனு இத்திரியக்குற்றங்களைத் தடுக்கும்சுருவி

வயீக்ய = புற்று

வதீ = விதமுடையவன் பிரம்மசாரி

வயாவஷ்ட = சொல்வான் உரைப்பவன் உபதேசிப்பான்

விஜாநிபத்ய = அறிவேன் சிறப்பிலகாணம் தெரிந்துகொள்

வேன்

விநெக = அடைவான்

விநெகஃ = முத்தன் ஐவன் முத்தன்

விநெக = துறவுபெறுவான்

விநெக - வாய் = சிறையில்லாதவஸ்திரமுடையவன் காஷாய

தாரி

விராடாந்ய = வீரர் அடையும்வழி போற்களம்

வெவெஹஃ = விதேகராஜவம்சத்தில் பிறந்தவன்

ஸ

ஸகராதீ = வேதங்களின் தாவசாகைகளிலும் பழக்

கப்படுவது அநிகருத்திரமாகாத்ருதியம் கூழுவது அனேக

வழியால் ருத்திரனைப் புகழ்ந்ததான அத்திரியம்

ஸிக்யு = உரி

ஸக்யு = தவராயண = ஆத்மசொந்தபிஷ்டர்

ஜாபாலோபநிடத அரும்பதவிளக்கம் 26

ஸுஹிஃ = சுத்தன் உபாதிவிலகப்பெற்றவன்
 ஸுஃஹாஸுஃஹகரீஃ = புண்யபாவங்களாம் கன்மங்கள்.
 ஸுதநுதாஸாஸு = விண்விடு பாழ்விடு.
 ஸௌதகௌதஃ = ஆருணியின்புறல்வர் சாந்தோக்யமகாவா
 க்யோபதேசம் பெற்றவர்

ஸ

ஸகலஃ = தைதியம் சுத்தவகுணம்
 ஸஃபிஃ = சேர்க்கை
 ஸஃப்யா = அந்தணர் உபாஸிக்கவேண்டிய ஓர் தேவதை
 பிரம்ம காயத்ரீ சொரூபம்.
 ஸந்யாஸஃ = துறவு ஓராச்சிரமம்-
 ஸஃவதஃ = ஓர் மகரிஷி பிரணவத்தின் நான்காமர்தமச
 த்திரையில் சித்திபெற்றவர்-

ஸுணியஸு = நிலம்

ஸாஃகரீ = விதப்படி பிரம்மசரியவிதம்முடித்தவன்

ஹ

ஹஹிஃ = அங்கு

ஹா = பெரிது பிரசித்தி ஆச்சரியம்

அவிமுக்த ஜாபாலோபநிடத

அரும்பதவிளக்கம்

முற்றிற்று.

அ. தாஸகம் — தாஸயதீதி தாடிசு தாஸயதெ
ண-க-மே |

க. கஜிகம்-தஜிகஸூடிசு நிகஜிக-கஜிகதஜிகம் ||

ய. குதா-ஸததமதநாயகாடிததிகம் கவிவரா
வஜிககாடி-ஸூடிசு கவிவரா ||

கக. வரணா-வாஸயதீதி தஜிகதஜிக-பெரவண-வ
ஜிக வரண-வகாரு-ட ஸ-ஜிகவக-கஸு விபெர
நிகஜிககாடிதநாவயாவஜிகம் மாநு ஸகாவிா பிபெரவ
ஜிககாடிதவ ||

கஉ. நாஸ-நாஸயதெணிக-ஸூடிசு இதி தா
ஜிகதஜிக-ஜிவகாவிாநு ஸ-வகாடிசுவிா கத-
ப-விபெரவரவகாடிசு நாஸ ||

கக. வாவாநு-மாநு ஸ-வாவாநி ||

கக. ஜெருளெடாகஸு மாநு ஸ-ஜெருளெடாகஸு
தஜிகம் || சுயவா ஜெரு ரிதி ஷஷுராம் ஸ-வா-ஸ-
வ-மிதி த-க-ஜெருளெடாகஸுதஜிகதஜிகம் ||

கரு. சதநாடி-ய-சதநாடி-வா-வா-ஸ-த
நா-நி-ய-சதநா-நி-ய-ஸ-த-நா-டி-த-வ-கா-கஸு
ஸ-த-நா-டி-நாயகதஜிகதஜிகதஜிகதஜிகம் (ஸ-த-
ஜ-ஸூடிசு) ர-டி-த-வ-கா-கஸுதஜிக வாயய
ய-ஸூடிசு-வ-வ-ஜிகம் ||

கக. வெவெடி-வ-விமதொ ஜெருளெடாகஸு ஸ-த
ஜிக ம-ஸ-ஸ-வ-த-ஜெருளெடாகஸு-த-வ-
ஜ-விஜெடி-ஜ-த-வ-த-ஸ-ஸ-க-க-தி-ய-டி-த-
த-வ-விஜெடி-மா-நா-ஸ-ஜ-வெவெடி-வ- ||

கக. வு-வெடி-வ-வெ-வ-வ-வ-வ-வ-
ம-க-ஸ-த-ஜெருளெடாகஸு-த- ||

கஅ. விவெடி-வ-வ-வ-வ-வ-வ-
வ-ஸ-ஜெருளெடாகஸு-த-வ-வ-வ-வ-
நாம-வ-வ-வ-வ-வ-வ-வ- ||

கக. வு-வெடி-வ-வ-வ-வ-வ-
த-த-த-த-த-த-த-த-த-த-த-
பொண- ||

- உய. சூக்யம் - சுதிரெடிவதா கவெஸுத ரெயெடுகவெ
 ஷுக் ||
- உக. வெது யாதவீயா - து யாணாம் யாதவநா
 ஸாரஹாரம் ஸூயெடுகவெ வெவெமா கவிவாது லிசு
 வம் ||
- உஉ. ஜதிபம் - ஜதாம் காரெஸாஸுபா வம் தடிஸு
 ஸாஜாதயி க்யெடு மதுவி வஸிதி வஸவ் ||
- உங. நயம் - நாம் யநம் மாநுஸ்ய ||
- உச. சூயுராவெயசு - சூஜிவெஸு ஸூயெடுகவெ ||
- உரு. வரிவ ரதிநம் வரிவவெயா பூஜெதணி - தம்
 ஸநராஸிநம் வரிவஜிம் வபுஜெயெடு ||
- உச. வீராயுநம் - வீராணாபூ மாநுஸ்ய ||
- உள. வெவெகாரணம் - விசுசாரணா கவெயெடுகவெ ||
- உஅ. ஸுஹவெயம் - ஸுஹவெயா வம் வவெவா வ
 வெ கடுவ் ||
- உக. ஸநராஸி - ஸநராஸுதணி - தம் ||
- உடு. டாவராஸம் - டாவெந வாவநெயா மவெயா
 யஸு ரெயெடுகவெ க்யுரெயெடுகவெ வவெ
 ம வரிததமவெ - வாவவெத ரெயெடு ||
- உஉ. துதரெயெடு - கவெதரெயெடு உதஸாநி ஜஉ
 துதெநத வவெ துதரெயெடு வவெதரெயெடுகவெ
 துஸாஜகி சுதிவவெதரெயெடுகவெ ||
- உஉ. கரெயெடு - கரெயெடுகவெ வவெதரெயெடு
 ஸுரெயெடுகவெ வவெதரெயெடுகவெ வவெதரெயெடுகவெ
 வவெதரெயெடுகவெ ||
- உங. ஜவெயெடு - வவெதரெயெடுகவெ வவெதரெயெடுகவெ
 வவெதரெயெடுகவெ வவெதரெயெடுகவெ ||
- உச. வாவவெயெடு - வாவவெயெடுகவெ வவெதரெயெடுகவெ
 வவெதரெயெடுகவெ ||
- உரு. கரெயெடு - கரெயெடுகவெ வவெதரெயெடுகவெ
 வவெதரெயெடுகவெ ||
- உரு. கரெயெடு - கரெயெடுகவெ வவெதரெயெடுகவெ
 வவெதரெயெடுகவெ ||

அவிமுக்த ஜாபாலோபநிடதத்தின்

வசனானுகிரமணிகை.

வசனம்	பக்கம்	உரி.
சுத்ரு ஹிஜனோஃ	௧௯	௨௫
சுயஜநகொஹ	௫௫	௧௭
சுயவரிவ்ராஃ	௭௭	௮
சுயவநாஸ்தி	௫௯	௧௫
சுயவெஹநதி:	௬௭	௮
சுய	௭௭	௭
சுயவெஹநஸ்ய ஹவாஸிணம்	௭௭	௨௨
சுயவ்யாஸ	௭௭	௧
சுயவெஹயாமி	௭௭	௧௯
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௧௯
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௧
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௨௧
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௨௬
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௨௨
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௧௯
சுய	௭௭	௧௨
சுய	௭௭	௧௭
சுய	௭௭	௧௭
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௧௯
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௧௯
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௧௯
சுயவ்யாஸ வெவ	௭௭	௧௯

அவிமுக்த ஜாபாலோகிடத

விஷயா ஸூக்சிரமணிகை .

விஷயம்	பக்கம்	வரி
முகவுரை		க
இதனை அனேகர் உதாஹரித்தார்கள் என்பது	௪	௩
இதன் ஸ்ரீஷிமுதலியன	”	௨௪
இதனுட்பிரிவுகள்	”	௩௧
இதனைச் சன்யாஸஸிதியில் எடுத்தாளாதவாத } ராயணர்கருத்திதென்பது }	௫	௭
இதற்குள்ளபழையவியாக்க்யானங்கள் வகைரா	”	௧௭
அவிமுக்த ஜாபாலம் பாராயணபாடம்	௭	௧
அவிமுக்த ஜாபாலப்பேருரை	௧௩	௧
முதலமந்திரம்	”	அ
ப்ருஹஸபத்சொஸுபமும்சுருகிஷ்யகிரமமும்	”	௧௧
இரண்டாம்மந்திரம்	௧௫	௧
சுருகிஷ்யத்திரவிரசாரம்	”	௧
அவிமுக்தவிரசாரம்	”	௧௪
சுருகிஷ்யத்திரசு சொல்லின் பிரர்கருதிய } பொருள் தவறென்பது }	”	௨௩
தேவயஜுனபதார்த்தம்	௧௬	௧௭
பிரம்மச தனபதார்த்தம்	”	௨௪
பிரச்சுனஸாரம்	௧௭	௨
ஸவிஷ்ணுவெவ் என்ற மூன்றாம் மந்திரம்	”	௧௪
அவிமுக்தபதார்த்தம்	”	௨௫

விஷயம்	பக்கம்	வரி
நான்காமத்திர அவதாரணிகை	கஅ	௫
தவ்யாடிபுத்ர என்ற நான்காமத்திரம்	,,	கக
நசன் பாவனாகம்பன் என்பது	,,	ககூ
பிண்டாவிமுக்த நிருபணம்	ககூ	கக
சுத்ரவிஜிஹோ என்பனும் மந்திரம்	,,	உகூ
தாரகயோகநிருபணம்	உடு	கூ
வைராக்ய சாதனம்	,,	ககூ
பாவிசுருக்கு காசிமரணத்தில் மோக்யம் கி டைக்கும வழி	உக	அ
தாரகோமதேசகுருவைபவம்	உகூ	க
தாரக பதார்த்தம் பிணைவமென்பது	உசு	கசு
வேறுபொருளைத் தாரகச் சொல்லுக்குக் நிவோர் வா தமறுப்பு	உசு	ககூ
தாரகம் சிவபஞ்சக்ஷரமு ராகலாம் என்பது	கூடு	ககூ
தாரக தாரகம் இரண்டும் ஒரு பொருளு டையதே என்பது	கூக	உஉ
தார்த்திரிகமதகிராகாணம்	கூகூ	கஅ
சவிசேஷ நிர்விசேஷ முத்திசொரூபம்	கூகூ	க
புறமதகண்டனம்	,,	உஎ
தவ்யாடிவிபுத்ர மென்றமந்திரம்	கூகூ	ககூ
வணவரே வ மந்திரம்	,,	ககூ
இரண்டாம் கண்டம் தொடக்கம்	கூஎ	க
கயபெஹ நகூதி	,,	அ
அத்ரிபதார்த்த நிருபணம்	,,	கசு
அத்ரிபதவிப ஆக்மசொரூபம்	,,	கூடு
வணவரே வ மந்திரம்	கூஅ	உசு

ஜாபாலோபரித விஷயானுக்கிரபணிகை

விஷயம்	பக்கம்	வரி
வெலாவிடுகூர் மந்திரம்	௨௬	௭
வராயாமந்திரம்	௨௭	௧௧
காவெவ மந்திரம்	௨௭	௧௫
ஸவபூநிழிய மந்திரம்	௨௭	௧௯
கதரிபூ மந்திரம்	௨௮	௧௯
ஐவொவ்யபூணஸி மந்திரம்	௨௯	௮
பிண்டாவிமுக்த ஸ்தானம்	௨௯	௧௯
வனதவெவ மந்திரம்	௨௨	௨௩
வெலாவிடுகூர் மந்திரம்	௨௩	௧௯
வெலாவிடுகூர் மந்திரம்	௨௪	௧
மூன்றாங்கண்டம் தொடக்கம்	௨௭	௭
கயவெவமநம் மந்திரம்	௨௭	௨௨
ஸவெவாவாவு மந்திரம்	௨௮	௧௮
அமிர்தபதார்த்தம்	௨௭	௨௭
சதருத்ரீயமாந்மியம்	௨௯	௮
சதருத்ரீயதேவதாந்ந்நயம்	௨௭	௧௮
சதருத்ரீயபதார்த்தம்	௨௮	௨௩
வனதாந்நிவ்வாவு மந்திரம்	௨௮	௨௨
அமிர்தபதார்த்தம்	௨௭	௨௯
சதருத்ரீயம் அக்னிபரம் என்பதை மறுப்பது	௨௯	௨௭
சதருத்ரீயம் சிவனுமபரிபூர்ணமென்பதற்குப் பி மாணங்கள்	௨௮	௨௪
சதருத்ரீயபதார்த்தம் பசங்காரம்	௨௯	௨௮
சிவனுமசங்கீர்த்தனம் வைதிகமென்பது	௨௯	

ஐப்பாலோபபித்த வியஷானுக்கிரமணிகை

விஷயம்	பக்கம்	வரி
மூன்றாங்கண்டம் பூர்த்தி	௩௩	௬
சுபஜநகம் மந்திரம்	,,	௬௭
வெஹாவரவ ,,	௩௬	௩
சீரமஸ்யாகரதிவிசாரம்	௩௭	௩
தெஹெசு மந்திரம்	௬௩	௩௩
வஸூரெத்ரு யாகவீயா ,,	௬௪	௬௪
பீரம்மசாரிக்கு சன்யாஸவிதி	௬௨	௬
சீருகஸ்தராதிகளுக்கு ஸன்யாஸவிதி	,,	௭
வனவெஹெவ தடிஹ மந்திரம்	,,	௬௨
யஜுதி ,,	,,	௬௬
தக் ரியசப் டாதெரமுது ஸன்யாஸவிதி	,,	௨௩
வாஜிம் மந்திரம்	௬௩	௩
வனவெஹெவ தகி ,	,,	௬௪
நான்காங்கண்டபூர்த்தி	,,	௬௩
ஐந்தாம்கண்டவாரம்பம்	௬௪	௬
ஸன்யாஸியஞ்ஞோபவிதவிசாரம்	,,	௬
வெஹாவரவ மந்திரம்	௬௩	௨
ஞானசிகை நிஞ்ஞணம்	,,	௭
மானஸநர்மமாகா த்மியம்	,,	௨௬
கவீவ்ராஸு	௬௬	௬
வீராயுரெந ,,	,,	௬௬
வீரசொர்க்கா திவிசாரம்	,,	௬௩
ஸன்னியாசவிசாரம்	௬௭	௬

ஜாபாலோபநிடத விஷ்ணுக்கிரமணிகை

விஷயம்	பக்கம்	வரி
சுயவரிவ்ராட்டி மந்திரம்	௬௭	அ
ஆபற்சன்யாஸவிதி	"	உச
யஜுராதாஸ மந்திரம்	"	உ௬
கண்டோபசங்காரம்	௬௮	௧௬
ஆராம்காண்டம் ஆரம்பம்	௬௯	௧
தத்ருவாஸிஹம்ஸா மந்திரம்	"	௭
பரமஹம்ஸரின் பெருமை	"	௧௮
பரமஹம்ஸவிதி	௭௦	௧௮
சுரீ ஷண்ம மந்திரம்	"	உச
பரமஹம்ஸலக்ஷணம்	௭௧	௧௩
யஜுராதாஸ மந்திரம்	"	௧௬
ஜீவன் முக்த பரமஹம்ஸலக்ஷணம்	௭௨	௧௪
பரமஹம்ஸன் குறிகள்	௭௩	௧
அவிமுக்தஜாபாலப் பேருரை பரிபூர்த்தி	"	௩௦
அவிமுக்தஜாபாலோபநிடததாத்பரியசங்கிரகம்	௭௫	௧
அறுவகைத்தாற்பரியகுறியீடுகள்.	௭௬	௧௫
அவிமுக்தஜாபாலோபநிடதத்தின் அரும்பத } விளக்கம்	௭௮	
அவிமுக்தஜாபாலோபநிடதத்தின் அரும்பத } ங்களுக்கு இலக்கணங்கொத்து	௮௬	

